

ABD'YE AMBARGO

GERARD DE VILLIERS TAY

SAS Dizisi No: 34

© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1984. Dr. Şevki Bey
Sokak. 10/3 Türbe -İstanbul Tel: 528 43 84

**Gerard de
VILLIERS**

**SAS
ABD'YE
AMBARGO**

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: EMBARGO

Türkçesi:
Billur ERKEL

Dizgi: Pano Grafik/Film: Gümüş Reprodüksiyon
Baskı: Gündoğdu Matbaacılık
Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Prens Malko Linge, Kont von Ponickau' nun uzattığı turuncu renkli kiremiti oluğun kenarındaki boşluğa yerleştirdi. İşçiler bir hafta boyunca soluk almaksızın çalışmışlar, ama Prens Malko Linge'in konukları kiremit aktarıcılığı oynayarak eğlenebilsinler diye iki metrekarelik bir alanı boş bırakmışlardı.

Gökyüzünde tek bir bulut görünmemesine rağmen kuru bir soğuk vardı. Prenses von Bols çatı katına tırmanırken elbisesini yırtmış, kiremitleri yerleştirirken de iki tırnağını kırmıştı. Malko özür dilemek için kılıktan kılığa girerek ancak kendini affettirebildi. Fakat prensesin başına gelenlerden sonra diğer konuklar zemin katta kalarak havyarlı kanepelerle Dom Perignon şişelerine gömülmeyi tercih ettiler. Yalnızca yaşlı von Ponickau Malko'ya yardım etmekten vazgeçmedi. Viyana'daki son dedikoduları anlatarak kiremitleri bir bir ona uzatıyordu.

Malko elindeki kiremiti okşadı. Eğer Central Intelligence Agency'deki görevliler onca zorlukla kazandığı parayı nereye harcadığını bilselerdi, Malko'nun zekâsından mutlaka şüphelenirlerdi.

Bir kadın sesi onu düşüncelerinden sıyırdı:

— Malko! Burada ne yapıyorsun? Herkes aşağıda seni bekliyor!

Malko başını sesin geldiği yöne çevirdi. Malko'nun işe ara vermesini fırsat bilen Kont Ponickau çoktan sırra kadem basmıştı.

Bir eliyle eteklerini toplayan genç kadın bir basamak tırmandı ve diğer elindeki içki kadehini Malko'ya uzattı.

Malko içkisini içti ve konuğuna gülümsedi.

Diğer kadınlar Patricia Highsmith'ten nefret ederlerdi. Genç kadın kışlarını kayak yaparak geçirir, hafta sonları da Acapulco'ya giderdi.

Malko boşalan kadehini ona uzattı.

Patricia üç basamak daha tırmandı. Malko eğildiğinde genç kadın onu hafifçe öptü ve geri çekilerek:

— Dişi kaplanınız buradayken işimiz zor... dedi.

Kontes Alexandra'dan söz ediyordu. Malko'nun nişanlısı Alexandra'nın ne kadar kıskanç olduğunu bilmeyen kalmamıştı. Patricia iç çekti.

— Geldiğimden beri pek görüşemedik.

Patricia, Liezen'e iki saat önce gelmişti. Kendisini havaalanında Malko'nun değişmez hizmetkârı Elko Krizantem karşılamıştı.

— Cidda ile aran nasıl? diye sordu Malko.

— Fena sayılmaz, dedi Patricia. Nemiran ile bol bol yolculuk yaptık. Çok güzel bir gemi!

— ilginç bir şeyler öğrendin mi?

— Fazla değil. Arapça bilgimi artırmam gerekecek. Ama Capri'de garip bir rastlantı oldu. İki gün orada kaldık. Güvertede güneşlenirken arka tarafta Nafud Cidda'nın bir adamla konuştuğunu duydum. İngilizce konuşuyorlardı. Az sonra üşüyünce aşağı indim. Cidda hâlâ o adamın yanındaydı. Beni görünce ayağa kalkarak konuğunu tanıştırdı. Adının Jim Evens olduğunu söyledi.

Patricia sözlerini gülerek sürdürdü:

— Terbiyeli bir kadın olduğum için "iyi günler Bay Evens!" dedim. Adam elimi öpmeye bile tenezzül etmedi. Sonra içeri girdim.

— Ya sonra?

— Jim Evens'ın gerçek adı Richard Crosby! Milyarderin teki. Daha önce onunla bazı davetlerde karşılaşmıştım.

— Onu tanırım, dedi Malko. Geçen sene yılbaşı gecesi Maxim's'de beraberdik. Sonra, Nemiran'daki davete de karısıyla gelmişti. Ama bu sefer kimlerin gönlünü fethetmeye çalışıyor bilemem...

— Dün gemiden ayrılırken Nafud Cidda'ya ondan söz ettim. Nafud helikopteriyle beni Nice'e dek götürdü.

Aniden duydukları bir kadın sesi üzerine ikisi de irkildi.

— Malko! Nerelerdesin?

Gelen Alexandra idi. Soğuk bir gülümsemeyle Malko ile Patricia'ya doğru yöneldi.

— Arkadaşın Patricia'yı ve kiremit yerleştirme işini bırakıp, konuklarıyla ilgilenmelisin, dedi sevimli bir tavırla.

Patricia çoktan basamakları inmeye başlamıştı. Avusturyalı kontesi baştan aşağı süzerek:

— Alexandra, harika görünüyorsun! dedi. Bu elbise sana çok yakışıyor. Geçen sene Besteguiler'in yemeğine de bunu giymemiş miydin?

— Siz de tam formunuzdasınız. Çok da güzel yanmışsınız. Keşke ben de sizin gibi bütün davetlere gidebilsem...

Alexandra aklı başında bir kadının milyar-

der de olsa bir Arabın gemisine gitmemesi gerektiğini ima ediyordu. Yenik düşen Patricia koşar adımlarla oradan uzaklaştı.

Patricia ortadan kaybolunca Malko Alexandra'nın yanına gelerek onu kolları arasına aldı. Ama genç kadın Malko'nun kollarından sıyrılarak uzaklaştı. Malko düşünceli bir halde kiremit yığınının yanına döndü.

Patricia Highsmith onun hesabına çalışıyordu. Üç ay önce Central Intelligence Agency Malko'dan Nafud Cidda hakkında bilgi toplamasını istemişti.

Nafud Cidda üç yıldan beri dünyanın en büyük silah kaçakçıları arasında yer alıyordu. CIA onun hakkında epey bilgiye sahipti, ama bazı eksiklerin tamamlanması gerekiyordu. Adamın zevkleri, dostları, tutkuları... Bunları öğrenebilmek için Malko Nafud Cidda'nın özel yaşamını yakından takip etmeliydi. Sosyal yaşam düzeyi sayesinde ona yaklaşılabilecek tek insan Malko idi. Üstelik bu işi yaparken hayatını da tehlikeye sokmayacaktı. Nafud Cidda Arap dostlarıyla Monte Carlo'da bir turnuvaya gelmişti. Malko da Patricia Highsmith ile beraber o turnuvaya yazılmıştı.

Turnuva boyunca Nafud Cidda gözlerini İngiliz kadından ayırmadı. Ödüllerin dağıtıldığı akşam, Malko ile Patricia derece almamalarına rağmen, Nafud Cidda'nın Nemiran'da vereceği davete çağırıldılar. O geceki davette Malko'nun aklına parlak bir fikir geldi. Patricia'dan yardım isteyebilirdi. Jet sosyete-den güzel bir kadın, Cidda hakkında gerekli bilgileri öğrenebilirdi. Aynı gece Malko bu düşüncesini Patricia'ya açıkladı.

İngiliz kadın bu teklifi coşkuyla kabul etti.

O günden sonra Patricia sık sık Nafud Cidda ile görüştü. En son olarak da Nemiran gemisiyle on iki gün boyunca İtalyan sahillerini dolaştı. Araştırmasını tamamlayınca haberlerini iletmek üzere Malko'nun şatosuna geldi.

Malko bir kiremit daha alarak yarım bıraktığı işine geri döndü. Patricia ile ertesi gün konuşacaktı. Genç kadın bir yığın bilgi toplamış olmalıydı.

— Bitirdiniz mi? diye seslendi yaşlı von Ponickau aşağıdan.

Yaşlı aristokrat elindeki içki kadehiyle Malko'nun yanına geri dönmüştü.

— Hemen hemen, dedi Malko.

On dakika kadar çene çalarak birlikte çalıştılar. Ansızın von Ponickau:

— Sevgili dostum Malko, dedi. Viyana'da sizin bir casus olduğunuzdan söz ediliyor. Amerikalıların hesabına çalışıyormuşsunuz. Hatta çok tehlikeli biri olduğunuzu bile söylüyorlar...

Malko kiremiti yerine koyduktan sonra gülümseyerek:

— Bunlar gülünç söylentiler, dedi. Siz de bilirsiniz ki, Viyanalılar dedikoducu insanlardır.

Duyduğu bir ses üzerine başını yukarı kaldırdı. Mavi gökyüzünde alçaktan uçan bir helikopter vardı ve şatoya doğru geliyordu.

Malko elindeki kiremiti bıraktıktan sonra koşar adımlarla basamaklardan indi ve sahanlığa çıktı. Odalarla irtibatı sağlayan iç telefonu açtı, Elko Krizantem'i salon ve kütüphaneden sonra ancak mutfakta bulabildi. Onunla kısa bir süre konuştuktan sonra çatı katına geri döndü. Kont Ponickau

şatonun tam tepesinde duran helikopteri görebilmek için çevresine bakınıp duruyordu.

— Dostlarınız mı? diye sordu.

— Olabilir, dedi Malko.

Özel olarak beklediği kimse yoktu, ama dostlarının çoğu bu tür bir davetsiz ziyaret yapacak kadar zengin ve biraz kaçıktilar.

Helikopter şatonun üstünde bir süre daireler çizdikten sonra arabaların bulunduğu geniş otoparka doğru inişe geçti. Malko pleksiglas kabinin içinde çok sayıda insan gölgeleri görmekte gecikmedi. Kont Ponickau heyecanlı bir sesle:

— Belki de Johann'dır, dedi.

Milyarder Johann arada bir Malko'yu ziyarete gelirdi.

— Olabilir, dedi Malko.

Dama çıkarak helikopteri izlemeye koyuldu. Helikopter otoparka inmişti. Motoru çalıştığına göre burada uzun süre kalmayacaktı. Helikopterin sol kapısı açılınca beyaz elbiseli bir adam dışarı atladı. Arkasından siyah gözlüklü, eli çantalı bir adam daha aşağı indi.

Malko onların CIA'dan olduklarını tahmin etti. Üst kademedekiler acil durumlarda onu şatosunda görmeye gelirlerdi. Ama Malko'nun şu anda onlara boyun eğmeye hiç niyeti yoktu. Konuklarını yalnız bırakamazdı.

Elko Krizantem yeni gelenleri karşılamak için dışarı çıkarak adamlarla bir şeyler konuştu.

Malko onun ne dediğini anlayamayacak kadar uzaktaydı, zaten helikopterin gürültüsü de konuşulanları duymasını engelliyordu.

Elko Krizantem'in eliyle kendisine işaret

ettiğini gördü, ama çok geçmeden hizmetkârı adamları avluda bırakarak içeri girdi. Malko gözlerini giriş kapısına doğru çevirince Patricia Highsmith'in dışarı çıkmakta olduğunu gördü. Adamlar genç kadının varlığını farkedince hemen şekil değiştirdiler. Malko damarlarındaki kanın donduğunu hissetti. Çatının en uç köşesine dek giderek ciğerlerinin elverdiği ölçüde avazı çıktığı kadar bağırdı:

— Patricia! İçeri gir!

İngiliz kadın Malko'nun sesini duydu, ama motor gürültüsü yüzünden ne dediğini anlayamadı. Başını yukarı kaldırarak Malko'ya el salladı ve adamlara doğru ilerledi.

Adamlar aynı anda yere diz çöktüler. Biri çantayı yere koydu. Kapağı kaldıınca ikisi birlikte ellerini çantaya daldırdı. Malko pırıl pırıl parlayan otomatik silahları görmekte gecikmedi. Adamlar doğruldular. Bacaklarını yana açarak kollarını öne uzattılar ve yine ikisi aynı anda ince kadın silüetine ateş ettiler. Şaşkına dönen Patricia geri çekilecek zaman bile bulamadı. Genç kadının sol kolu bedeninden anında ayrıldı, öne fırlayan Patricia Highsmith otoparka yüzükoyun serildi.

Çok geçmeden katiller doğrularak silahlarını Malko'ya yönelttiler. Helikopterden elleri silahlı iki adam daha çıkmıştı. İçlerinden biri binaya doğru koşmaya başladı. Genç kadının yanından geçerken cansız bedenine bir kurşun daha sıktı. Malko Kont Ponickau'nun Jaguar'ının yanına fırlayan sol kola ve bileğindeki altın bileziğe dehşetle baktı. Silahlı katil onu arıyordu.

II. BÖLÜM

Malko ne yapması gerektiğini düşünürken zemin kattaki konuklarını hatırladı. Ama Patricia'nın katilleri Malko'yu öldürmeye kararlıydılar.

Malko yüzükoyun yeni kiremitlerin üzerine uzandı. Kurşunlar iki metre ötesine düşüyordu. Öfke duygusu korkusunu bastırdı.

Malko sürüne sürüne ilerlemeye başladı, ayağa kalkarsa öleceğini biliyordu. Şatoya giren iki katili düşündü. Çoktan çatı katına çıkan merdivenleri tırmanıyor olmalıydılar. İki metre kadar daha ilerledi. Çatı pencerelerinden biri yukarı kaldırılıyordu. Açılan pencereye doğru ilerledi. Önce tüfeğin namlusunu, ardından da tüfeği tutan eli gördü. Elko Krizantem'in yumuşak yüz ifadesiyle karşılaşınca rahatladı. Hizmetkârı Marlin 444'ü Malko'ya uzatıyordu. Malko kolunu öne uzatarak silahı aldı.

Sırtüstü yatarak kalp atışlarının yavaşlaması için birkaç saniye bekledi. Krizantem çoktan yok olmuştu. Katiller artık Malko'yu göremedikleri için ateş edemiyorlardı, ama Malko helikopterin motor sesini hâlâ duyabiliyordu. Yavaş yavaş dirsek ve ayaklarından destek alarak çatının kenarına doğru ilerledi. Bacalarından birine ulaşmak için zikzak çizmek zorunda kaldı.

Yavaşça doğruldu, dizleri üstüne oturarak tüfeğini yanağına dayadı ve onları tüfeğin dürbününde gördü. Katillerden biri başını

çevirdiğinde 444'ün kurşunu hedefine yönelmişti. Malko ikinci kez ateş ettiğinde katilin sendeleyerek yere düştüğünü farkettil. Adamın sırtında kocaman bir delik açılmıştı.

Patlama sesleri helikopterin gürültüsünü bastırdı.

Kafasını kaldıran ikinci katil Malko'yu gördü ve sonunun geldiğini anladı. Kurşun adamın boğazını delerek ensesinden çıktı. Geriye sıçrayarak sırtüstü yere düşen yabancı hemen öldü.

Malko elinde Marlin'i ile damda yürümeye başladı.

Çatı katına girdiğinde Kont von Ponickau'nun şaşkın bakışlarıyla karşılaştı.

— Neler oluyor? diye sordu yaşlı beyefendi.

Hemen ardından Marlin'i görünce içki kadehini yere düşürdü.

— Beklenmedik bir ziyaret, dedi Malko soğuk bir sesle.

Çatı katını koşarak geçtikten sonra sahanlığa çıktığında zemin kattan gelen sesleri duydu. Aşağı indiğinde gözüne ilk çarpan' merdivenin altına uzanmış cansız insan bedeni oldu. Bunu Elko Krizantem'den başkası yapmış olamazdı.

Büyük salondan çığlık sesleri geliyordu.

Konukların çoğu büfenin çevresinde toplanmış, ellerini havaya kaldırmışlardı. Beyaz takım elbiseli bir adam elindeki silahla onlara gözcülük ediyordu. Malko'nun geldiğini gören Kontes Thala boğuk bir çığlık attı. Başını çeviren katil Marlin'in namlusuyla karşılaşınca yemek salonuna doğru koşmaya başladı. Malko konukları yüzünden adama ateş edemedi.

Adam bu aceleyle cilalı parke üzerinde bir,

iki kere sendeledikten sonra dengesini kaybedip düştü ve silahını elinden bırakmadan bir masaya kadar kaydı. Masadaki tepsi ve diğer eşyalar üstüne devrildi. Adam sofraya örtüsünden kurtulmaya çalışırken perdenin arkasından fırlayan Krizantem katilin üstüne atladı.

— Dur, onu öldürme! diye bağırdı Malko.
Ama çok geçti.

Diğer konuklar bir Malko'ya bir de yerdeki cesede bakıyordu.

Malko birden helikopteri hatırladı ve hole doğru yürüdü. Avluya çıkınca helikopterin hâlâ aynı yerde olduğunu gördü. İçinde sadece pilot vardı. Pilot Malko'yu görünce aşağı atlayarak ona doğru koşmaya başladı.

— Beni zorladılar, diye bağırdı. Ateş etmeyin, ateş etmeyin!

Sarışın bir adamdı.

Malko çabucak üstünü aradı, bir şey bulamayınca adamı önüne alarak ilerlemeye başladı.

Marlin'i holdeki bir koltuğa fırlatarak Elko Krizantem'e seslendi:

— Polise haber ver.

Büfede bir kadeh votkayı devirdikten sonra dehşet dolu gözlerle kendisini izleyen konuklarına döndü.

— Sizden çok özür dilerim, dedi. Bugün bu tür bir ziyaret beklemiyordum. Ne yazık ki, bir süre daha burada kalmak zorundasınız. Polis sizin şahitliğinizden yararlanmak isteyecektir.

Malko servis masasındaki sarı örtüyü alarak dışarı çıktı. Patricia'nın cansız bedenine bakması güç oldu.

Örtüyü yavaşça genç kadının üstüne

örtünce kumaş anında kanla kaplandı.

★★

Konuklar, Staats Polizei'nin adamları, cesetler, hepsi gitmişti. Malko önce saatine ardından da karşısındaki siyah kanepede bacak bacak üstüne atmış oturan Alexandra'ya baktı.

— Sonra?

Alexandra'nın sesi kaygılıydı. Dudaklarının titremesi sinirli olduğunu gösteriyordu.

— Sonra, hiç, dedi Malko. Hepsi Lübnan pasaportu taşıyordu. Ama kimlikleri sahteymiş. Pasaportlar diplomatik olduğuna göre silah taşımaları kolay olmuştur. Ortadoğulu tipleri vardı. Helikopter bir günlüğüne Zürich'ten kiralanmış. Pilot buraya inene dek hiç şüphelenmemiş. Yolculuk boyunca hep Arapça konuşmuşlar. Şimdilik bu kadar.

Alexandra kahvesine şeker attıktan sonra:

— Kimmiş bunlar? diye sordu.

Malko başını salladı.

— Bilmiyorum. Patricia'yı arıyorlardı. Buraya gelir gelmez Krizantem'e Patricia'yı görmek istediklerini söylemişler.

Patricia'nın anlattıklarını düşünmeden edemedi. Richard Crosby ile karşılaşması ve Nafud Cidda'nın tepkisi... Patricia bazı şeyler biliyordu, ama ona söyleyecek zamanı olmamıştı.

— Ne yapacaksın? diye sordu Alexandra.

— Washington'a gideceğim, dedi Malko. Crosby hakkında daha fazla bilgi toplamak istiyorum. Patricia CIA hesabına çalışıyordu. Bu sorunu onlarla görüşmeliyim.

III. BÖLÜM

747 hızını azalttı. Malko irkilerek uyanınca lombozdan Dulles Uluslararası Havaalanı'nın binalarını gördü. Yolculuğun büyük bir bölümünü uyuyarak geçirmişti. Kendini oldukça yorgun hissediyordu. Seyahate çıkmadan önce Patricia'nın cesedinin İngiltere'ye gönderilmesiyle ilgilenmek ve Staats Polizei'nin bazı sorularına cevap vermek zorunda kalmıştı.

Gerçek adları bilinmediği için sahte kimlikleriyle gömülen dört azılı katilin cesetlerine kimse sahip çıkmamıştı. Alexandra Malko yolculuğa çıkana dek somurtup durmuştu. Malko onu Viyana'ya halasının evine bırakmıştı.

747'yi karşılamaya gelen otobüsü görünce yolculuk çantasını alarak kapıya doğru yöneldi. Hostes Malko'ya yaklaşarak:

— Prens Malko Linge mi? diye sordu. Uçağın yanında sizi bekleyen biri var. Şuradan buyrun.

Kabini geçtiler. Yolcuların indiği bölmenin karşısındaki açık kapıdan aşağıya bir merdiven uzanıyordu. Merdivenin hemen altında beyaz bir araba ve yanında uzun boylu bir adam vardı.

— Nasılsınız, Chris?

— Kötü, dedi goril.

— Neden beni almaya geldiniz?

— Langley'e gideceğiz. Marty Rogers acil bir toplantı için sizi bekliyor. Helikopter az

ötede. Bavullarınız bu kadar mı?

— Evet.

Marty Rogers Eylem Bölümü'nün Yakın-doğu Masası'nın şefiydi. Malko onunla daha önce de iş yapmıştı.

— Milton nerede? diye sordu Malko 747'den uzaklaşırlarken.

— 40 derece ateşle yatıyor, dedi Chris.

Sonra bir binanın önünde durarak Malko'ya döndü ve:

— Pasaportunuz yanınızda mı? diye sordu.

Malko Avusturya pasaportunu ona uzattı. Binaya giren goril birkaç dakika geçmeden dışarı çıktı. Kapıyı açarak:

— Silahınız var mı? diye sordu.

— Evet, dedi Malko. Neden sordunuz?

Chris Jones omuzlarını silkti.

— Bu bürokratlar silahınız olup olmadığını öğrenmek istiyorlar. Soru üstüne soru... Tamam, hemen dönerim.

Malko uslu bir çocuk gibi beklemeye başladı. Neyseki, arabanın kaloriferi çalışıyordu. Chris Jones az sonra döndü. Malko'ya pasaportunu uzatarak:

— İşte, her şeyiniz tamam, dedi.

Beş dakika sonra askeri helikopterin yanındaydılar. Kemerlerini bağlar bağlamaz helikopter havalandı. Malko'ya doğru eğilen Chris Jones motor gürültüsünü bastırmak için avazı çıktığı kadar bağırarak:

— Neden buraya geldiniz? diye sordu.

Malko bu soruya cevap vermedi. Richard Crosby hakkında neler öğrenecekti? Sezgileri adamın Patricia Highsmith'in ölümüyle yakından ilgili olduğunu söylüyordu. Belki CIA'nın da bir planı vardı. Malko helikopterin

alçaldığını hissetti. Etrafı çitlerle çevrili bir alana kurulmuş olan büyük bir binanın damına inmişlerdi. Central Intelligence Agency'nin kalbi burada çarpardı.

*

**

Marty Rogers uzun boylu, zayıf bir adamdı. Sigarayı bir türlü bırakamadığı için mentole batırılmış sahte sigara içerdi. Malko'nun anlattıklarını bazı notlar da alarak dikkatle dinledi.

Malko sözlerini bitirince Marty Rogers dosyasından çıkardığı kâğıtları masasına koyarak:

— Richard Crosby hakkında fazla bilgimiz yok, dedi. iyi bir vatandaş görünümü var. FBI'da da onunla ilgili bilgi bulamadık. Ama DOD*'un adamları Richard Crosby'nin kadınlara ve Fransız şarabına düşkün olduğunu söylüyorlar. Crosby Texas'ta yaşıyor.

— Ya Patricia Highsmith ile karşılaşması?

— ABD'yi üç gün önce terketti, diye yanıtladı Marty Rogers. Adam vaktinin çoğunu Avrupa, Endonezya ya da Ortadoğu'da geçiriyor. Patricia Highsmith ile nasıl bir ilişkide olduğunu bilmiyoruz. Diğer servislere de haber verdik, ama henüz cevap gelmedi. Görünüşe bakılırsa, Richard Crosby Patricia Highsmith'i tanımıyor.

— Ya Nafud Cidda?

— O da başka hikâye! Cidda'nın kolu o kadar uzun ki, yatında dinlenirken bile bu büroya el uzatabilir. Nafud Cidda olmazsa Amerika'daki uçak şirketlerinin iflas edeceği

(*) İçişleri Bürosu

söyleniyor. Herkes bizi Arapların yakın dostu sanıyor. Silahları İsrail'e satmak yerine Araplara vermeliymişiz.

— İkisini de yapın, dedi Malko.

— Zaten öyle yapıyoruz, dedi, Marty Rogers. Peki beni neden çağırdınız?

— Nafud Cidda şu anda Texas'a doğru uçuyor, dedi Marty Rogers. Uçuş planı Houston'a gideceğini gösteriyor.

— Texas'ta ne yapacak? diye sordu.

— Henüz bilmiyorum. Houston'da Texaslıdan çok Arap var. Richard Crosby de orada...

— öyleyse ne yapacağız?

Marty Rogers sigarasından bir nefes çekti.

— Siz de Houston'a gideceksiniz. Nafud Cidda ile daha önce karşılaşmış olmanız sizin için büyük bir şans. Crosbyler ile yakın ilişkiye gireceğinizden de eminim. Ondan sonra kartları açık oynarsınız. Yarın Eylem Bölümü'ne giderek Larry O'Neal'ı görün. O size elinden gelen yardımı gösterecektir. Ama resmi olarak Nafud Cidda hakkındaki araştırmalarınıza devam ediyorsunuz. Bu ayrıntıyı sakın unutmayın. Gerçek görevinizi Larry O'Neal'dan başka bilen yok. Ben az sonra Ortadoğu'ya hareket edeceğim. Dönüşte USIB'nin* toplantısına katılacağım. Orada görüşürüz.

Malko Marty Rogers'ın kendisinden bir şeyler gizlediğini sanıyordu.

Marty Rogers ayağa kalkınca Crosby'ye ait dosyayı Malko'ya uzattı.

— Bu sizde kalsın.

— Ya şu ambargo? diye sordu Malko. Durum

nasıl?

Marty Rogers başını salladı.

—Kötü. Zamanlamayı çok iyi yaptılar. Ajanlarımızın hiçbirisi olaydan haberdar değildi. Filistinlilerin bu işi istediklerini öteden beri biliyorduk. Ama düşünceleri sadece teoride kalıyordu. Uzmanlar da bu tür bir ambargoya olanaksız gözüyle bakıyorlardı. Tanrım! Bilirkişiler bir kez daha yanıldılar. Üstelik petrol stoklarımız geçtiğimiz on sekiz ay içinde hiç bu kadar azalmamıştı. Sanki büyük petrol şirketleri petrolün azalacağını biliyorlardı.

Marty Rogers kapıya doğru ilerledi.

— Bu yüzden Ortadoğu'ya gidiyorum. 6 Mart'ta Milli Güvenlik Konseyi bir toplantı yapacak ve ambargonun sonuçlarını gözden geçirerek bir karar verecek. Başkan çok sinirli... (Gülerek devam etti). Eğer yanılmıyorsa gerçek nedeni yeni yaptırdığı havuzunu ısıtamamasıdır. ORR'nin* raporuna göre Arapların ambargoyu daha iki yıl devam ettirecek kadar paraları varmış. Ne hoş değil mi? İki sene sonra kulübelerde yaşamaya başlar, kuru yapraklarla da ısınmaya çalışırız. Tabii eğer yaprak bulabilirsek...

Ceketini giyen Marty Rogers koridorda Malko'ya eşlik etti. Bir yandan da sözlerini sürdürüyordu:

— Arapların yaklaşımında hiçbir zayıflık belirtisi yok. Çetin bir savaş vereceğe benzeriz. Hatırlarsanız aynı şeyi biz de Küba'ya yapmıştık.

Asansör katta durunca Marty Rogers Malko'nun elini sıktı.

(*) Araştırma ve Rapor Servisi

— Gelecek hafta görüşmek üzere...

Malko Chris'i zemin kattaki kafeteryada kahve içerken buldu. Goril ayağa kalkarak:

- Şirket'e ait evlerden birinde kalacaksınız, dedi. Sizin için daha kolay olur.

*

**

Şirket'e ait 187 numaralı ev üç katlı ve sevimli bir yapıydı. Malko evin önüne bırakılmış Buick'i görmekte gecikmedi. Şirket elemanlarını gerçekten de düşünüyordu. Chris ertesi gün uğramak üzere Malko'yu yalnız bırakmıştı.

Washington'daki en iyi Fransız lokantalarından biri olan Jardin'de tek başına yemek yiyen Malko eve dönerken üşümek için bir kadeh konyak içti.

Constitution Avenue'deki tek açık benzin istasyonunda dört araba sıra bekliyordu. Bütün arabaların motorları durdurulmuştu ve şoförler ellerini birbirine sürtüp ısınmaya çalışıyorlardı.

Uçak yolculuğundan sonra hiç uykusu olmayan Malko bazı bilgiler almak umuduyla televizyonu açtı. Ekranda Wilbur Stockton adında bir adamın görüntüsü vardı. Malko'nun anladığı kadarıyla bu adam Kongre'de Texas'ı temsil ediyordu.

Wilbur Stockton karısı Millie ile yirmi sekiz yıldır evliydi. Beş çocukları vardı. San Antonio ve Arlington'da olmak üzere iki evin sahibiydi. Daha sıcak olduğu için ailesini Texas'a göndermişti.

Malko televizyonu kapadı.

Bir an önce Texas'a gitmek istiyordu.

IV. BÖLÜM

DC 9 yavaş yavaş inişe geçiyordu. Kabinin en arkasını baştan başa kaplayan koltuklardan birinde oturan Nafud Cidda lombozdan dışarı bir göz attı. Aşağıda Houston'ın gökdelenleri gözüküyordu.

Nafud Cidda kemerini kontrol etti. Özel uçağında tek başına olmasına rağmen güvenlik önlemlerini asla gözardı etmezdi.

Karnındaki yağlara dokundu. Beyaz takımı vücudundaki yağları yeterince gizlemiyordu. Yuvarlak yüzündeki ince bıyığı ve siyah gözleri sayesinde zeki bir görünümü vardı.

Suudi Arabistanlı Nafud Cidda gözlerini Kral İbni Seyid'in çevresindeki seçkin insanlar arasında dünyaya açmıştı. Kralın danışmanlarından olan babası, savaştan önce Araplarla politik ve petrolle ilgili sözleşmeler yapmaya gelen Amerikalılarla irtibat kurardı. Nafud Cidda'yı Amerika'ya gönderme fikri de babasınındı.

Nafud Cidda'nın Ortadoğu'daki baskılı yaşamdan Amerika'nın modern yaşamına geçmesi zor olmadı. Harvard'ı en iyi dereceyle bitiren Cidda, Suudi Arabistan'a döndüğünde İngilizceyi en az anadili kadar iyi konuşuyordu. Amerika'ya karşı da gizli bir hayranlığı vardı. Birkaç yıl boyunca kendinden pek söz ettirmedi. Günlerden bir gün Riyad'a resmi bir ziyaret için gelen Amerikalı bir görevli Kral Faysal'ın davetinde Nafud Cidda ile karşılaştı. Bu arada Nafud Cidda Kuveytli ve Suudi

Arabistanlı zenginlerin akıl danıştığı önemli kişilerden biri olmuştu. Doğu ülkesi insanlarını iyi tanıması ve ticari işlere yatkınlığı onu değerli kılıyordu.

Silah tacirleriyle karşılaşınca hayatı yön değiştirdi. Nafud Cidda'nın gözü hep yükseklerdeydi. Henüz çok gençken başarılı olmak için önüne iki seçenek koymuştu: Ya silah kaçakçılığı yapacak ya da büyük bir mirasa konacaktı. Şiddetten hoşlanmıyordu. Birkaç yıl içinde Suudi Arabistan ile İran Körfezi arasında yapılan anlaşmaların değişmez adamı oldu. Ülkesinde karısı ve dört çocuğuyla mütevazı bir yaşam sürüyor, ama Avrupa'ya gidince kendini görkemli bir yaşamın kucağına bırakıyordu.

Pilot kabininin hemen arkasında ufak bir mutfak bulunuyordu. Ayrıca uçakta muhtemelen bir banyo, bir oturma odası ve bir yatak odası vardı. Nafud Cidda uzun süreli uçuşlarda yatağa uzanarak dinlenirdi. Ama bugün odasında "Paprika" adıyla tanınan Hildegarde Richter yatıyordu.

Hildegarde, Cidda'nın metresi olmadan önce kapak kızıydı. Bir partide Nafud Cidda ile karşılaşınca yaşamı hemen değişti. Nafud Cidda ona önceden kazandığının on kat daha fazlasını veriyor, gardırobunu düzenlemesi için de ayrıca kredi açıyordu. Hildegarde Richter Münih'te bir ev kiralamıştı. Nafud Cidda kendisini aramadığı zamanlarda kedisi Birman ile birlikte orada kalırdı. Ama Cidda ona telefonla haber verir vermez iki eli kanda da olsa sevgilisinin yanına giderdi.

Kendini Cidda'nın yanındaki koltuğa bırakarak:

— Beni seviyor musun? diye sordu.

Nafud Cidda cevap vermedi. Gözlerini kapamış, bir hayal dünyasına dalmıştı. Garip bir duygu tam olarak rahatlamasını engelliyordu.

DC 9'un tekerlekleri piste değince Nafud Cidda derin bir nefes aldı. Houston'a varmak için acele ediyordu.

★

★★

— İşte, Bay Brown'ın adını verdiğinizde yakıt bulabileceğiniz benzin istasyonlarının listesi.

Malko listeyi çantasına koydu. DOD'taki görevli buz kesmişe benziyordu. Bürodaki sıcaklık 15 derecenin üstünde değildi ve Larry O'Neal da sürekli burnunu siliyordu.

— Biz bile yakıt bulamıyoruz, diye homurdandı.

Chris Jones sessizce başını sallayarak onu onayladı. Goril Malko'yu gölgesi gibi yakından izliyordu.

Larry O'Neal, Chris Jones'un Malko'ya eşlik etmesine ses çıkartmamıştı. Goril sevinçten neredeyse havalara uçacaktı.

Nezleli O'Neal Malko'ya yeşil bir kart uzatarak:

— FBI ya da yerel polisle bir sorununuz olursa bu kartı vererek yazılı numaraya telefon etmelerini söyleyin, dedi.

Malko kartı cebine attı. Silahı her zamanki gibi çantasının dibinde duruyordu. Chris Jones gözlerini Malko'dan ayırmadan soru soran bakışlarla onu süzüyordu.

— Gidiyor muyuz?

— Havaalanına gidecek kadar benzinimiz var mı? diye sordu Malko.

— Elbette, dedi Chris Jones şaşırarak ve Pennsylvania Avenue'deki trafiğe daldı.

Malko Washington Post'a dalmıştı.Üçüncü sayfadaki bir makale dikkatini çekti. Yazıyı Ed Colton adında Los Angeleslı bir avukat yazmıştı.

Malko makaleyi dikkatle okudu. Ed Colton Arapların ambargoyu uzun zaman sürdüremeyeceklerini, bu işin onlara pahalıya patlayacağını söylüyordu. Bankalarla ve uluslararası mali komisyonlarla görüşmüş, hepsinden de aynı cevabı almıştı: "Araplar blöf yapıyordu." Arapların paraya ihtiyacı vardı. Colton silah satışının hesabını yapmıştı. Colton'a göre ambargo iki aydan fazla sürmezdi. Amerika işi asiliğe vurursa dilediği zaman dizginleri ele geçirebilirdi.

Ed Colton yazısının ikinci bölümünde petrol şirketlerine ateş püskürüyordu. Şirketleri, güvenlik sınırlarını aşan stoklar yapmakla suçluyordu. Hatta kendisi de bir araştırmaya katılmış ve Los Angeles'ta petrol dağıtan Meguoil adlı şirketin ipliğini pazara çıkarmıştı. Ambargo başladığından beri Meguoil petrole varil başına on dokuzla yirmi dört dolar arasında bir fiyat koyuyordu. Ed Colton bu petrolün Ortadoğu'dan getirildiğini öne sürüyordu.

Şirketin başkanı Richard Crosby'den bilgi almak istemişti, ama bu girişimi sonuçsuz kalmıştı. Buna rağmen Ed Colton araştırmalarına devam ediyordu.

Malko gazeteyi bıraktı.

Karşısına yine Richard Crosby çıkmıştı.

Sonra makaleyi üç kere daha okudu. Ed Colton gazeteye yazdıklarından çok daha fazla

bilgiye sahip olmalıydı. Richard Crosby onca petrolü ne yapacaktı? Patricia Highsmith'in cansız bedeni Malko'nun gözleri önünde canlandı.

Chris Jones'a dönerek:

- Chris, Houston'a gitmiyoruz, dedi.
- Ne!
- Los Angeles'a gidiyoruz.

V. BÖLÜM

Richard Crosby muhteşem evinin beyaz sütunlarından birine yaslanarak sol kolunu karısı Martha'nın omzuna atmış, hizmetkârlarından Jim'in konuklardan birine ait Cadillac'ın deposunu doldurmasını izliyordu. Konukların çoğu Martha'nın doğumgünü şerefine verilen davete katılmak için epey uzaklardan gelmişlerdi. Ambargo başladığından beri, yaklaşık yedi haftadır benzin istasyonlarının çoğu geceleri kapanıyordu. Bazıları da hiç açmıyordu. Pasadena'da, Houston Ship Channel boyunca uzanan, günde yüz otuz beş bin varil benzin dağıtabilecek bir rafineriye sahip olan Richard Crosby'nin ambargodan pek etkilenmediği söylenemezdi. Serasının arkasına yerleştirilmiş olan sarnıç dört bin galonluk bir kapasiteye sahipti. Bu benzin Martha'nın Cadillac'ına, Richard'ın iki Mercedes'ine ve şirketin yarım düzine arabasına yeter de artardı bile.

Deposu dolunca Cadillac'ın sahibi çevresindekilere neşe dolu bir gülücük göndererek direksiyonun başına geçti ve avludan çıktı. Richard Crosby'nin beyaz evi bundan elli yıl önce, zamanında büyük para sayılan iki milyon dolara inşa edilmişti. Zemin katta bulunan salon ve yemek odası kocaman bir yeşillik alana açılıyordu. İlk kattaki sekiz odaya mermer bir döner merdivenle çıkılıyordu. Odaların hepsine modern bir dekor hakimdi

Yeşillik alanın ortasında bulunan büyük havuzda bir yelkenli gemi bile yüzdürebilirdiniz...

Bu görkemi sadece bir tek ev gölgede bırakıyordu. O da Martha Crosby'nin babası Andrew Haywood'un eviydi. Andrew Haywood'un serveti geçen yüzyıla dek uzanıyordu. Haywoodlar ilk petrol anlaşmalarını yapan ailelerden biriydi. O günden beri varlıklarını korumaya ve ondan yararlanmaya bakmışlardı. Martha henüz yirmi bir yaşındayken yerel televizyon istasyonlarından birinin sahibi olmuştu. Tek kızı olduğundan Andrew Haywood Martha'yı mesut etmek için elinden geleni ardına koymazdı.

Bu da genç kadının kişiliğini olumsuz yönde etkilemişti.

Richard Crosby karısını tüm gücüyle kendine çektiği için, bu hareketi genç kadının zümrüt küpelerinden birinin düşmesine yol açtı. Richard Crosby küpeyi almak için eğildi, ama Martha daha çabuk davranmıştı. Öteki küpesini de çıkaran genç kadın, onları eline aldı.

Bu zümrüt küpe babasının doğumgünü armağanıydı.

Yemek boyunca Martha babası Andrew Haywood'dan söz edip durmuştu. Annesi altı yıl önce kanserden öldüğünden beri Martha hastanelere ayak basmaya cesaret edemiyordu.

Çimenliği geçerek koridora girince duvarlardan birini boydan boya kaplayan aynanın önünde durdu. Ağzının kenarlarında ve gözlerinin altında kırışıklıklar vardı. Ama Martha Crosby saç ve cilt bakımına büyük özen gösterirdi.

Richard Crosby de içeri girerek, karısının tam arkasında durdu. Yemek boyunca Martha kendisiyle hiç ilgilenmemişti.

— Bu akşam çok güzelsin, dedi karısına. Kırk yaşında daha da güzel olacaksın.

Martha gülümsemeye çalıştı, ama yüz hatları gergindi.

— Uyumam gerek, dedi. Yarın sabah erken kalkacağım.

Haftanın üç gününü River Oaks Polo Club'da ata binmeye ayırırdı.

Arkasına dönerek kocasının dudaklarına bir buse kondurdu ve mermer merdivene doğru yöneldi. Richard bocalıyordu. Ardından koşup karısını kucaklasa, belki gönlünü alabilirdi. Ama Martha duygularından çok düşünceleriyle hareket eden bir kadındı. Evliliklerinin ilerleyen yılları boyunca kocasıyla arasına bir duvar örerek cinsel nazlarını bastırmaya çalışmıştı.

Oysa ilk başlarda gücü, ataklığı ve sertliğinden dolayı Richard'a ilgi duyuyordu. Sonraları kocasını babasıyla kıyaslamaya başladı.

Ani bir hareketle öne atılan Crosby karısını merdivenin başında yakaladı.

— Martha!

— Evet?

Karısını belinden kavrayan Richard Crosby onu kendine çekerek dudaklarına bir öpücük kondurmaya çalıştı. Ama başını geri atan Martha:

— Ne istiyorsun? diye sordu. Yatacağımı söyledim ya...

— Bu akşam senin doğumgünün, dedi Richard yumuşak bir sesle. Sana bir armağa-

nım var.

Sonra bütün gece boyunca cebinde taşıdığı mücevher kutusunu karısına uzattı. Ama Martha kutuyu almadan:

— Biraz geç oldu, dedi.

Küpeleri hâlâ avucundaydı.

— Dün Venezuela'da olduğumu biliyorsun, dedi Crosby. Çok geç döndüğüm için ancak öğleden sonra hediye alabildim. Bu Caracas seyahati çok önemliydi.

Martha Crosby omuzlarını silkerek:

— Boş ver, sevgilim, dedi. Nasıl olsa babam beni düşünüyor.

Bir anda öfke duygusu Richard Crosby'nin diğer duygu ve düşüncelerinden baskın çıktı.

— Baban! Baban! Bıktım artık!

Göğsünde bir acı hissederek durakladı. Martha, dudakları titreyerek merdivenlere yönelmiş, kocasına bakmaya tenezzül bile etmeden yukarı çıkıyordu. Richard Crosby peşinden gidemedi. Yatak odasının kapısının kapandığını ve anahtarın kilitte döndüğünü duydu.

Karısını hâlâ deliler gibi seviyor, ama Andrew Haywood'un sürekli kendilerini izleyen gölgesi sevgisini açığa vurmasını engelliyordu.

Zümrüt küpe kayınpederinin son ikazlarından biriydi. Yemek boyunca Richard Crosby karısına doğumgünü armağanı olarak aldığı mücevheri cebinde evirip çevirmiş, zümrüt küpeden sonra bu hediyeği karısına sunmaya cesaret edememişti. Andrew Haywood onu bir kere daha ezip geçmişti.

Richard Crosby meslek yaşamına 1950'lerde sekiz yüz dolarla başlamış, çeyrek yüzyıl

sonra çalışkanlığı sayesinde doğal gaz ve petrol alanında milyonlarca dolarlık bir servetin sahibi olmuştu. Şimdi üç rafinerisi vardı. İyi bir yaşam düzeyinde bulunmasına rağmen kayınpederinin tırnağı bile olamıyordu.

Yemek salonunda mumlar hâlâ yanıyordu. Richard onları söndürerek bahçeyi geçti ve şarap mahzenine girdi. 1945 tarihli Cheval Blanc'lardan birini açarak koltuğa yerleştirdi ve kadehini doldurdu.

Önünde uzanıp giden şarap kasaları Richard Crosby'ye biraz huzur verdi. Şarap en büyük tutkularından biriydi.

Richard Crosby yemeklerden önce şarabı kendisi seçerdi. Bir an Martha'yı düşündü. Karısı çoktan makyajını silerek yatmış olmalıydı.

Saatine baktı, on birdi. Televizyonu açarak son haber bültenini dinlemeye koyuldu. Spiker bir numaralı sorun olan ambargodan söz ediyordu.

Richard Crosby televizyonu kapadı. Artık ülkesi onu tiksindiriyordu.

Cheval Blanc şişesini yerine koyarak mahzenden çıktı. Karısıyla arası iyi değildi, ülkesine olan saygısını da yitirmişti.

Geriye bir tek ticaret kalıyordu.

Eve girerek bürosuna geçti. Yerde duran çantalardan birini açtı. İçinde TEL-COM 150A tipinde bir telsiz telefon vardı. Richard ahizeyi kaldırdı.

— Alo, burası Houston Mobile, burası Houston Mobile.

Santral devreye girdi. Richard Crosby denizdeki Nambuta adlı gemiyi istedi. On dakika sonra telefon yeniden çaldı. Karşı hatta

tankerin kaptanı vardı. Konuşma çok kısa sürdü. Richard Crosby'nin yönetimindeki Meguoil'a ait tanker bir gün önce Kuveyt'te tam yüz seksen beş bin ton ham petrole yüklenmişti. Gideceği yer Sicilya'daki Palermo Limanı idi. Yükünü boşaltıp aynı miktarda tekrar yük alacak ve Houston'a gelecekti. Richard Crosby rahatlayarak telefonu kapadı. Nafud Cidda sözünü tutmuştu. Ambargo koyulduğundan beri Meguoil'un tankerleri Kuveyt'ten yaklaşık yedi milyon varil ham petrol almışlardı. Amerika'da bu işi becerebilen tek şirket Meguoil idi.

Richard Crosby saatine baktı. Los Angeles'ta saat dokuz olmalıydı. Telefon defterinden Güney Kaliforniya'daki Su ve Enerji İdaresi Şefi William Copper'ın özel numarasını buldu. William Copper'ın telefonun yanında beklemesi gerekiyordu. Ahizeyi kaldırdı ve:

- Ben, Crosby, Richard Crosby, dedi.
- Günaydın. Sesinizi duyduğuma sevindim.
- Yeni bir haber var mı?
- İşler kötü, dedi William Copper. Pentagon'daki enayilerin ne yaptığını biliyor musunuz? Endonezya'dan ham petrol alana kadar canım çıktı. İki yüz seksen üç bin varil petrol Pasifik Okyanusu'nda rahat rahat yol alırken Washingtonlu aptallar tankerime el koydu! Tanker şu anda Guam Adası'nda yük boşaltıyor. Ben de buradakilerin havuzlarını ısıtmalarını önlemeye çalışıyorum. Bir haftaya kadar rafinerilerde hiç petrol kalmayacak.
- Önemli değil, dedi Richard Crosby. Size yardım edebilirim. Gelecek hafta size yüz seksen beş bin ton ham petrol gönderebilirim.
- Harika! dedi William Copper. Ama...

— Dinleyin, dedi Crosby. Los Angeles için günde kaç varile ihtiyacınız var?

— Normal koşullarda yetmiş sekiz bin varil... Elimdeki petrol elli beş bin varilin altına düşerse şehri terkederim.

— Pekâlâ, dedi Crosby. Geri çeviremeyeceğiniz bir teklifim var. Size ambargo boyunca her gün için elli beş bin varil petrol sağlayacağım.

— Aman Tanrım! dedi William Copper. Bu teklife karşı ne isterseniz yapmaya hazırım.

Richard Crosby güldü.

— Ama kötü haberler de var, dedi. Bu iş size varil başına yirmi üç dolara patlayacak.

Karşı tarafta uzun bir sessizlik oldu. William Copper hesap yapıyordu.

— Yirmi üç dolar... diye mırıldandı. Aman Tanrım! Olanaksız bu...

— Willam, dedi Richard Crosby soğuk bir sesle, başka biriyle anlaşma yapacaksınız ısrar edecek değilim.

— Hayır, hayır, onu demek istemedim! diye bağırdı William Copper. Ama o kadar parayı nereden bulacağımı bilemiyorum. Bir toplantı yapmam gerekecek.

— Kolayı var. Fiyatları artırılırsınız, olur biter.

— Daha üç hafta önce yüzde on beşlik bir artış yaptım.

— Yüzde onluk bir artış daha yapın.

— Sanırım, buna zorunluyum.

Richard Crosby bir sigara yaktı. Şimdi kendini daha iyi hissediyordu. Martha çoktan uyumuş olmalıydı. Bir süre sonra karısının hayranlığını yeniden kazanabilirdi.

— William, diye söze başladı. Sizi

korumaya çalışacağım. Bu ambargonun ne kadar süreceğini kimse bilmiyor. Sizce bu uygunsu altı aylık kontrat imzalayalım.

— Yirmi üç dolardan...

— Yirmi dörtten. Kontratın hükümleri de değiştirilmeyecek.

William Copper derin bir nefes aldı.

— Yarın toplantıdan sonra size haber veririm. Yüz seksen beş bin ton petrolümü sakın unutmayın.

— William, Los Angeles'ı petROLSÜZ bırakmamak için çok önemli nedenlerim var.

— Nedir? diye sordu William şaşırarak.

— Bu konudan söz etmek istemiyorum. Dinleyin. Telefon etmek yerine yarın saat altı sularında Century Plaza Hotel'de beni görmeye gelin. Geç kalırsam beni beklersiniz... Tamam mı?

Sonra haz dolu bir gülücükle telefonu kapadı. Hemen ardından ahizeyi tekrar kaldırdı.

— Houston Mobile. Bana 213 6568798 numarayı bağlayın.

Islık çalarak numarasının bağlanmasını bekledi. Çok geçmeden karşı tarafta bir kadın sesi duyuldu.

— Alo?

— Benim.

— Nerelerdesin? diye sordu kadın.

— Houston'dayım, dedi Richard Crosby. Yarın için güzelleşmelisin. Saat sekize doğru seni almaya geleceğim. Saint Germain'de yemek yeriz.

— Ne kadar kalacaksın?

— Sabah saat altıya kadar, diye yanıtladı Richard Crosby. Ertesi gün saat birde burada

bir toplantı var. Yarın görüşürüz.

Ahizeyi yerine koyduktan sonra telefonun bulunduğu çantayı kapadı.

Yemek salonuna geçerek bardağına içki koydu. Eve tam bir sessizlik hakimdi. Çocukları Lee, Tricia ve John üniversitede yatılı okuyorlardı. Evde Martha ve kendisinden başka kimse yoktu.

Su ve Enerji İdaresi ile konuşması her şeyi yoluna sokmuştu. Varilleri yirmi dört dolar-dan satmayı başarabilirse bir servete kavuşması işten bile değildi.

Artık yatabilirdi, ama uykusu yoktu. Bahçeye çıktı. Gün boyunca süren sıcaktan sonra gecenin serinliğı yüzünü okşadı. Birkaç dakika bahçede kalarak yıldızlı gökyüzünü seyretti. Dolarların hayali gözünün önüne geldikçe kendini daha iyi hissediyordu.

VI. BÖLÜM

Ed Colton'ın sekreteri Barbara Stans gözlüğünün ardına gizlediği bakışlarını patronuna çevirerek:

— Bay Colton, ne yapıyorsunuz? diye sordu.

Ed Colton dudaklarında esrarlı bir gülücükle sekreterine baktı.

— Hiçbir şey, Barb. Şu lekeyi çıkartmaya çalışıyorum.

Ed Colton koltuğunu geriye itmiş, gri pantolonundaki lekeyi temizlemeye çalışıyordu. Barbara Stans kendini bir garip hissetti. Bir çocukla konuşmuş gibi sesini yumuşatarak:

— Ama Bay Colton, dedi, pantolonunuzda leke yok ki...

Gri pantolon gerçekten de tertemizdi. Ed Colton parmağını dizinin ortasına koyarak:

— Ya bu ne? diye sordu.

Barbara bir şey göremedi. Patronunun bu hareketleri onu korkutmuştu. Kendi kendine anlaşılmaz bir şeyler homurdanan Ed Colton diğer günlerinden çok farklıydı. Barbara Stans büroya tam bir saat önce gelmiş ve patronunu cam kenarında, gökyüzünü seyredirken bulmuştu. Radyoda da hafif bir müzik çalıyordu.

Ed Colton görünmeyen lekeyi ovuşturmayı bırakarak:

— Su ve Enerji raporunu incelediniz mi? diye sordu.

— Ama Bay Colton, raporu daha beş

dakika önce verdiniz. En az kırk sayfa var.

Ed Colton kafasını salladıktan sonra başını elleri arasına aldı. Barbara Stans telaşlı bir halde ona yaklaştı. Patronuna her zaman hayranlık duyardı.

— Bay Colton, çok yorgunsunuz, dedi. Bir doktor çağırmamı ister misiniz?

— Hayır, iyiyim, dedi Ed. Çok çalıştım, hepsi bu. Bana biraz kahve verin, yeter...

— Yirminci fincanınız olacak, dedi Barbara. Bu kadar çok kahve zararlıdır.

— Benim kalbime iyi geliyor, dedi Ed Colton homurdanarak.

Barbara Stans bürodan çıkıp kapıyı kapattı. Çok geçmeden birtakım sesler duydu ve kapı açıldı. Şaşkın ve telaşlı gözükten patronu aniden sakinleşerek sekreterine gülümsedi.

— Oh! Beni içeri kilitlediğinizi sandım!

— Kilitlemek mi?

— Tamam, tamam. Bana bir kahve verin, dedi Colton.

Sonra kapıyı açık bırakarak bürosuna girdi. Barbara küçük odadan cezveyi almaya gitti. Kahveyi bir fincana boşaltarak fincanı masanın üstüne bıraktı. Ed Colton kahveye iki kaşık şeker koydu. Barbara onu izliyordu. Patronunun gözleri sanki esrar çekmiş gibi kıpkırmızıydı. Ed Colton bir sigara yaktı. Dışardan Sunset Boulevard'ın gürültüsü geliyordu. Ed Colton'ın bürosu 9000 numaralı binanın onuncu katındaydı. İşe başladığından beri Barbara onunla çalışıyordu.

Ama genç kadın patronunu ilk kez bu kadar sinirli ve gergin görüyordu.

Ed Colton eliyle alnını ovuşturarak:

— Richard Crosby'yi bulabildiniz mi? diye sordu.

— Her beş dakikada bir deniyorum, diye iç çekti Barbara. Sekreteri Bay Crosby'nin iş seyahatine çıktığını ve kendisinin nerede olduğunu bilmediğini söylüyor.

Ed Colton bir anda bütün umutlarını yitirir gibi oldu. Başını iki yana sallayarak homurdandı.

— Asla başaramayacağım.

Barbara patronuna yaklaşıp:

— Bay Colton, neler oluyor? diye sordu.

— Hiçbir şey. Beni yalnız bırakın. Artık gidebilirsiniz. Size ihtiyacım kalmadı. Saatler, dir buradasınız ve bana sürekli vakit kaybettiriyorsunuz.

— Ama saat henüz dört, diye üsteledi Barbara.

— Hayır, çok daha geç olmalı. Gidin, kapıyı da lütfen üstüme kilitlemeyin.

Ed Colton yine sinirlenmişti. Barbara daha fazla ısrar etmek istemedi. Çantasını aldı. İyi akşamlar demek için patronuna döndüğünde Ed Colton odanın ortasında gri pantolonundaki görünmeyen lekeyle uğraşırken buldu.

Aşağıya iner inmez telefon kulübelerinden birine girerek, Ed Colton'ın yakın dostlarından Psikiyatr Grinsberg'i aradı. Ama doktor konsültasyona çıkmıştı ve sekreteri de onu rahatsız etmek istemiyordu. Barbara daha sonra doktorun mutlaka Ed Colton'ı aramasını söyledi ve dışarı çıktı. Arabasına bindiğinde oldukça kaygılıydı.

★★

Malko binanın girişindeki listeye baktı.

Listede yüzlerce isim vardı. Ed Colton onuncu katta, 1067 numaralı odadaydı. Binanın bekçisi Malko ile Chris Jones'u ilgisiz gözlerle süzdü. Asansöre binip onuncu katta indiler. 1067 numara koridorun sonundaydı. Malko kapıyı çaldı, açılmayınca içeri girmeye çalıştı, ama boşuna... Kapı içerden kilitliydi. Saate baktı, dört buçuktu.

— Gitmiş olmalı, dedi. Aşağı inelim.

Bekçinin önünden geçerlerken Malko ona Ed Colton'ın sabah kaçta geldiğini sordu. Bekçi alnını kırıştırarak:

— Henüz yukarda olmalı, dedi. Altı buçuktan önce bürosundan çıkmaz. Bekleyin, bir de garaja bakayım.

Sonra iç telefonun düğmesine basarak kısa bir konuşma yaptı.

— Arabası buradaymış. Telefonla konuşuyorsa sizi duymamış olabilir.

Malko ile Chris Jones tekrar asansöre binerek onuncu kata çıktılar. Bu sefer kapıyı tüm güçleriyle tekmelemeye başladılar. Epey gürültü yapmış olmalılar ki, yan bürodan çıkan gözlüklü bir kadın sinirli bir ses tonuyla:

— Ne oluyor? diye sordu.

Malko ona kısaca durumu anlattı. Genç kadın omuzlarını silkerek bürosuna girdi. Chris Jones kulağını kapıya dayadı. Doğrulduğunda elini kemerine sokarak yavaşça silahını çekti, ama arkasında duyduğu bir çığlık üzerine duraladı. Başını çevirdiğinde gözlüklü kadının dehşete düşmüş yüzüyle karşılaştı. Kadın kendi bürosuna doğru dönerek:

— Polis, Johanna polis çağır... diye bağırırdı.

Chris Jones silahını yere indirerek kadına

yaklaştı.

— Polis çağırmanıza gerek yok. Ben polisim.

Gizli Servis kartını kadının burnunun dibine dek sokunca zavallı kadın ne yapacağını şaşırdı. Ama tatmin olmamıştı. Chis Jones Malko'ya dönerek:

— Kapıyı dinleyin, dedi.

Malko kulağını kapıya dayadı. İçerden tuzağa düşmüş bir hayvaninkini andıran inlemeler geliyordu. Bu garip sesler aynı ritimde devam ediyor, ne azalıyor ne de çoğalıyordu.

Malko yan bürodaki kadına dönerek:

— Bugün şüphelenizi çeken bir olay olmadı mı? diye sordu.

Genç kadın başını salladı.

— Hayır, neden sordunuz?

— Burada ilginç şeyler oluyor. 'Telefonunuzu kullanabilir miyim?' dedi Chris...

Sonra yandaki büroya geçerek CIA'nın yerel merkezini aradı, Sunset Boulevard 9000 numaraya derhal bir ambulans gönderilmesini ve şerife haber vermelerini rica etti.

— Bu kapıyı hemen açmalıyız, dedi Malko.

Chris Jones tokmağı çevirdi, ama kapı kilitliydi. Kapıya bir omuz attı. Boşuna. Koridordan gelen sesler yüzünden yavaş yavaş kattaki bütün bürolar boşalmış, yaklaşık on beş kişi olay yerini uzaktan seyretmeye koyulmuştu. Çevresine bakman Malko yangın söndürme aygıtının yanında bir balta gördü. Onu Chris Jones'a uzattı. Goril üç, dört balta darbesiyle kilide el uzatacak büyüklükte bir delik açtı ve tokmağı içerden çevirdi.

Silahını elinden bırakmayan Chris Jones

Malko ile birlikte içeri daldı.

Girişteki küçük oda boştu, sağ taraftaki büroda da kimse yoktu. İnlemeler kapısı açık olan büyük odadan geliyordu. Chris Jones'un gözüne ilk çarpan bir duman öbeği oldu. Odaya ağır bir tütün kokusu hakimdi. Perdeler çekilmişti, oda karanlık sayılırdı. Chris Jones öksürük nöbetine tutuldu. Soluk almak imkânsızdı, havalandırma ve bütün pencereler kapatılmıştı. Malko L şeklindeki odaya göz gezdirdi. Az daha şok geçiriyordu: Bir adam sırtını duvara yaslayarak yere oturmuş, dizlerini çenesine doğru çekmiş, bir hayvan gibi iki büklüm duruyordu.

Malko daha önce gazetede Ed Colton'ın fotoğraflarını gördüğü için onu hemen tanıdı.

Ed Colton sanki on yaş ihtiyarlamıştı. Saçları terden alnına yapışmış, gömleğinin önü de göğüs kafesini gözler önüne serecek şekilde açılmıştı.

Malko yavaşça:

— Bay Colton! diye seslendi.

Ama avukat hiçbir tepki göstermiyordu.

Chris Jones Malko'nun arkasına geçmiş, bu sahneyi şaşkınlıkla izliyordu.

— Sarhoş mu ne? diye sordu alçak bir sesle.

Gorilin dünya görüşü basitti. Ona göre yalnızca alkol bir insanı bu duruma sokabilirdi.

— Sanmıyorum, dedi Malko.

Görünürde içki şişesi falan yoktu. Sadece masanın üstünde boş bir kahve fincanı duruyordu. Chris Jones yeniden öksürdü.

— Pencereleri açmalıyız!

Silahını kemerine sokarak pencerelerden birine yaklaştı ve camlı bölmeyi yukarı

kaldırdı. Temiz hava odayı doldurdu. Yerde yatan adam dehşetle bağırarak açılan pencereye korku dolu gözlerle baktı. Malko onun doğrulmaya çalıştığını görür görmez:

— Dikkat! diye bağırdı.

Ama çok geçti.

Ed Colton beklenmedik bir hareketle ayağa kalkmış ve açık pencereye doğru atılmıştı.

Koridorda çığlık sesleri duyuldu. Malko'nun bedeni bir elektrik şokuna tutulmuş gibi titriyordu.

Malko Sunset Boulevard'dan gelen fren seslerini duymakta gecikmedi. Ed Colton aşağı düşmüştü. Malko ile Chris Jones soru soran gözlerle birbirlerine baktılar. Çok geçti. Odaya doluşan polisler Malko ile gorili duvara yaslayarak ceplerini aramaya başladılar. Malko neler olduğunu henüz tam anlamıyla kavrayamadığı için çok ağır hareket ediyordu. Bu yüzden ensesine bir yumruk yedi. Chris Jones:

— Aman Tanrım diye bağırdı. Cüzdanımı açsanıza!

Aniden bir ses duyuldu:

— Onları tanıyorum! Ed Colton'ı arıyorlardı.

Zemin kattaki bekçi parmağıyla Malko ile Chris Jones'u gösteriyordu. Bütün binada bir karışıklık vardı. Sunset Boulevard'da son süratle yaklaşmakta olan bir ambulansın sireni duyuldu. Ama Ed Colton için yapılacak bir şey kalmamıştı. Hiçbir yaratık on kat yukardan betona düşünce canlı kalamazdı.

★

Doktor Grinsberg oldukça tanınmış bir

psikiyatr idi. Ak saçları, bronzlaşmış teni ve kaslı kollarıyla vücudunun her tarafından sağlık fışkırıyordu. Beverly Hills Hotel'in şef garsonu Malko, Chris Jones ve Doktor Grinsberg'in rahat konuşabilmeleri için Malko'ya bölmeli bir masa vermişti.

— Ed'i on iki yıldır tanırım, dedi Doktor Grinsberg. Size yemin ederim ki, onun kadar dengeli birini daha tanımadım. En son geçen hafta görüşmüştük. Petrole koyulan ambar-godan söz ediyordu. Şüpheleniyordu...

— Neden? diye sordu Malko.

Psikiyatr tereddütteydi.

— Anlatması biraz güç. Elinde delil yoktu. Ed bazı Amerikan kuruluşlarının Araplarla müttefik olduğu kanısındaydı.

Doktor bunları söyledikten sonra korkmuş gibi sustu.

Malko düşünceliydi. Doktor Grinsberg ona yardım edebilecek tek insandı. Malko daha önce Colton'ın eşi, sekreteri ve avukatın çevresindeki diğer insanlarla da konuşmuş, ama hiçbir ipucu elde edememişti. Yerel polis raporuna göre Ed Colton düşmeden dolayı meydana gelen iç kanamadan ölmüştü. Otopsi yapılmayacaktı.

— Bu intiharı nasıl açıklıyorsunuz? diye sordu Malko.

Psikiyatr başını salladı.

— Kesin bir şey söylememe imkân yok. Bir sinir krizi geçirdiğini sanmıyorum. Onu daha önce aramadığıma nasıl pişman oldum, anlatamam. Ama sekreterim önemli bir konu olmadığını söylemişti. Anlattığınız şeylerden sonra Colton'ın LSD'nin etkisi altında olduğu sonucunu çıkardım. Fakat onun dostu ve

doktoru olarak asla esrar kullanmadığını söyleyebilirim. Sadece çok kahve içerdi. Üstelik LSD almış olsa bile, uyuşturucu etkisi intihara kalkışmasını gerektirecek kadar güçlü değildir. Ama Barbara Stans'in anlattıkları da midemi bulandırıyor.

Malko masanın üzerindeki kahve fincanını hatırladı. Aniden kafasında bir şimşek çıktı.

— Doktor, acaba Ed Colton'ın haberi olmadan kendisine esrar verilmiş olamaz mı? Onu ölmeden birkaç saniye önce gördüm. Yemin ederim ki, normal bir insan gibi değildi.

— Size inanıyorum, dedi doktor. Ama kim yapmış olabilir? Sekreterin söylediklerine göre Ed Colton'ın ölümünden önceki saatlerde büroya gelen olmamış. LSD gibi bir uyuşturucu etkisini yirmi ile kırk dakika arasında gösterir.

Malko hâlâ düşünüyordu.

— LSD depresyon etkisi yapmaz mı? diye sordu.

— Bilemiyorum, dedi doktor.

— Peki kahvede erir mi?

— Evet. Üstelik koku da çıkarmaz. Dozlar çok küçüktür.

Malko ile Chris Jones bakıştılar.

— Doktor, dedi Malko, size bir şeker parçası getirsem analizini yaparak içinde LSD olup olmadığını söyleyebilir misiniz?

Doktor güldü.

— Elbette. Basit bir iş bu.

Malko çoktan ayağa fırlamıştı.

— Yirmi dakika kadar Chris Jones ile arkadaşlık edin, dedi. Hemen döneceğim.

*

**

— Şekerlik mi? dedi Ed Colton'ın sekreteri şaşırarak. Her zamanki yerinde olmalı.

Genç kadının gözleri kıpkırmızıydı. Patronunun ölümünden yarım saat sonra polis tarafından çağrılınca Malko ile tanışmıştı. Neyseki CIA'nın yerel istasyonuna haber verilmişti. Yoksa Malko ile Chris Jones'un başı epey derde girecekti.

Malko büroya doğru ilerledi.

Şekerlik masanın üstünde duruyordu.

Şekerliği eline alan Malko onun boş olduğunu görünce şaşırmadan edemedi. Üstelik şekerlik yıkanmıştı. Barbara'ya dönen Malko:

— Bunu siz mi boşalttınız? diye sordu.

Sekreter bir Malko'ya bir de şekerliğe bakarak:

— Hatırlamıyorum, dedi.

— Ya fincan?

— Oh, onu ben yıkadım. Herhalde şekerliği de o sırada boşaltmış olmalıyım. Ama hatırlamıyorum.

Malko şekerliği burnuna yaklaştırdı. Ama hiçbir koku duymadı.

— Bunu sizden alabilir miyim?

Genç kadın başını salladı. Soruşturma başladığından beri Malko'nun federal ajanslardan biri hesabına çalıştığını biliyordu.

— Ne düşünüyorsunuz?

— Şimdilik hiçbir şey, dedi Malko. Ama her olasılığı değerlendirmek zorundayım.

Birkaç gün önce binlerce kilometre ötede olan olaydan Barbara Stans'e söz edemezdi. Öteki ölüm olayında da karşısına aynı insanlar çıkmıştı: Nafud Cidda ve Richard Crosby.

— Alın, dedi genç sekreter. Ama sonra geri

getirmeyi unutmayın. Bay Colton bu şekerliği çok severdi. Ona hediye gelmişti.

— Burada şeker de bulunduruyor musunuz? diye sordu Malko.

— Evet. Küçük odada var.

— Biraz şeker de almak istiyorum.

Sekreter şeker kutusunu getirdiğinde Malko:

— Ed Colton'ın ölümünden sonra ya da önce buraya gelen oldu mu? diye sordu.

— Hayır...

Malko içinde garip bir duyguyla dışarı çıktı.

Yemek salonu boş sayılırdı. Doktor Grinsberg paketi aldıktan sonra verdiği telefon numarasından Malko'yu arayacağına söz verdi.

— Eğer Ed öldürüldüyse kim...

— Ed Colton öldürülmedi, dedi Malko. İntihar ettiğinde ben oradaydım. Ama intihara kalkışması için çok önemli bir nedeni olmalı...

Beverly Hills'in önünde ayrıldılar. Chris ve Malko derhal Washington'a hareket edeceklerdi. DOD'un başkanı, Ed Colton'ın ölümünden sonra Malko ile mutlaka görüşmek istiyordu. Beverly Hills'ten Los Angeles Uluslararası Havaalanı'na kadar sadece dört tane açık benzin istasyonu gördüler.

Malko bazı şeyleri düşünmeden edemiyordu. Crosby ile Cidda'yı birbirine bağlayan esrarlı sır neydi? Peşpeşe gelen bu ölüm olayları neyi simgeliyordu? Malko ilk kez gelişen olayların ambargo ile yakından ilgili olduğunu düşündü. Bu düğümü nasıl çözecekti?

VII. BÖLÜM

İçişleri Bürosu'nun gri duvarlı odası Malko'ya her zamankinden daha bunaltıcı geldi. Aslında Washington sıkıcı bir şehirdi.

Amerika ambargonun etkilerini yavaş yavaş hissederken politikacılar vermeleri gereken karar konusunda bir türlü anlaşıyorlardı.

Larry O'Neal Ed Colton'ın ölüm haberi üzerine oldukça heyecanlandı.

— Bunun ambargoyla bir ilgisi olabilir mi? diye sordu Malko'ya.

— Olabilir, dedi Malko. Ama bir kez daha hatırlatmak isterim ki, Colton intihar etti ve kendisini görmeye gideceğimden haberdar bile değildi.

— Belki başka biri biliyordu.

— Zannetmiyorum. Havaalanına giderken fikrimi değiştirdim, dedi Malko.

— Grinsberg telefon etti. Şekerlikte bir şey bulamamış. Bir şey daha öğrendim. Viyana'daki istasyonumuz israil Gizli Servisi'nin yardımıyla şatonuzda öldürülen dört teröristten ikisinin kimliğini saptamış. Filistinliymişler.

— Nafud Cidda hakkında yeni bir haber var mı? diye sordu Malko.

— Hâlâ Texas'ta. Uçuş Bölümü'ne haber verdik. Cidda yerinden kıpırdar kıpırdamaz FBI'ın yardımıyla bize durumu bildirecekler.

Larry O'Neal Malko'yu koridora dek geçirdi.

— Çok dikkatli olun. Cidda onun hakkında bir soruşturma yaptığınızı öğrenirse başınız" belada demektir.

**

Houston'ın geniş havaalanı şehrin kırk mil kuzeyinde bulunuyordu. Malko uçaktan inen ilk yolcular arasındaydı. Chris Jones Washington'da kalmıştı.

Washington'a oranla Houston'da hava oldukça sıcaktı. Zenci bir adam Malko'ya yaklaştı.

— Prens Malko Linge?

— Evet, benim.

— Sizi karşılamaya geldim. Adım Greg Austin. DOD'un Houston sorumlusuyum.

Malko şaşkınlığını zor gizleyebildi. Houston gibi bir şehirde CIA bir zenciye nasıl görev verebilmişti?

Greg Austin Malko'nun bavulunu alıp arabaya kadar taşıdı.

önlerinde uzanan yolun iki kenarında da büyük çam ağaçları vardı. Malko bir an kendini İsviçre'de zannetti.

Greg Austin bir sigara yaktıktan sonra Malko'ya döndü.

— Bay O'Neal son birkaç saat içinde öğrendiği bilgileri size aktarmamı istedi. Şarap ticaretini incelemekle görevlendirilmiş bir kongre tarafından yapılan araştırmalarda sık sık Nafud Cidda'nın adından bahsedilmiş. Bu çalışmalar henüz kamuoyuna sunulmadı. Bay Cidda şarap ticareti sayesinde zimmetine epey yüklü para geçirmişe benziyor.

— Ne kadar?

— Yaklaşık on milyon dolar, efendim. Bay

Cidda, sizin de bildiğiniz gibi şu anda Texas'ta bulunuyor. Texas'a özel uçağı DC 9 ile geldi. Yanında Alman vatandaşı olan Bayan Hildegard Richter adında bir kadın davardı. Yirmi dokuz yaşında olan bu kadın daha önceleri kapak kızı olarak çalışmış. Yaklaşık on sekiz aydır Nafud Cidda'nın sevgilisi. Sık sık onunla seyahate çıkıyor. Bay Cidda'yı havaalanında Richard Crosby karşıladı.

— Bravo, dedi Malko. Bay Cidda'nın kravatının rengini de öğrendiniz mi?

— Bay Cidda kravat takmıyor, dedi zenci adam ciddi bir sesle. Araplara özgü beyaz elbiselerden giyiyor. Aldığımız bilgilere göre Bay Cidda resmi nedenle Texas'a gelmiş. Bay Crosby iki senedir Nafud Cidda'nın ülkesinde bir metanol fabrikası kurmak istiyor. Nafud Cidda da bu işi halletmek için Richard Crosby ile görüşmeye geldi. Bir yandan da Houston'daki Arap-Amerikan Ticaret Odası yardımıyla birkaç haftadır Astroworld Oteli'nde kalan Arap teknisyenlerin katılacağı bir seminer düzenlemek için harekete geçti. Bu seminere Nafud Cidda'nın adamlarından Ömer Sabet başkanlık edecek.

— Çok iyi çalışmışsınız, dedi Malko.

Greg Austin güldü.

— Burada FBI ile ilişkilerimiz çok iyidir.

Malko önünde uzanıp giden otoyola baktı. Houston'da kendisini neler bekliyordu?

— Bay Sabet hakkında da bir bilginiz var mı? diye sordu.

— Evet. Sanırım bu konuda Bay O'Neal israil Hükümeti'nden yardım istedi (cep defterini aldı, bir gözünü yoldan ayırmadan okumaya başladı.) Bay Sabet Filistinli, ama

öğrenimini Kahire'de yapmış. 1969'da Filistin direniş hareketine katılarak pek çok komando harekâtında görev almış. 1970'den sonra politikadan elini eteğini çekerek Riyad'a yerleşmiş ve orada Nafud Cidda ile karşılaşmış. O günden beri Nafud Cidda hesabına çalışıyor.

Malko düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Patricia Highsmith Ortadoğu'dan gelen bir komando grubu tarafından öldürülmüştü.

— Richard Crosby hakkında neler biliyorsunuz? diye sordu.

— Evine hiç gitmedim, dedi Greg Austin. Şehrin kuzeyinde, River Oaks'da muhteşem bir villası var. Houston'ın en tanınmış insanların biridir. Çok sık yolculuk yapar.

— Karısı Martha'yı tanır mısınız? diye sordu Malko.

— Oh, çok hoş bir kadın. Texas'ın en köklü ailelerinden birindendir. Operaları ve baloları asla kaçırmaz. Bay Crosby'nin pek çok dostu vardır. Eğer onu ele geçirmek niyetindeyseniz bütün kapılar üstünüze kapanabilir. Bay Crosby şerifi çok yakından tanır.

— Richard Crosby ile uğraşmaya niyetim yok, dedi Malko.

Houston'ın merkezine gelmişlerdi. Greg Austin Louisiana Street'teki Hyatt Regency önünde arabayı durdurdu.

Otelin lobisine sinemayla sirk karışımı garip bir dekor hakimdi. Bu haliyle Hyatt kocaman bir tiyatro sahnesini andırıyordu.

Malko onbeşinci kattaki odasına çıkar çıkmaz bir kadeh viski içti ve Richard Crosby'nin numarasını çevirdi. Greg Austin Malko'yu otele bıraktıktan sonra ortadan

kaybolmuştu.

*

**

— Prens Malko Linge?

Ses tonundan Martha Crosby'nin tereddütte olduğu belliydi. Malko ona Maxim's'de geçirdikleri yılbaşı gecesinden ve Nemiran'da verilen davetten söz etti.

— Nefis bir dantel elbiseniz vardı.

Martha Crosby'nin ses tonu aniden değişti.

— Tamam, şimdi hatırladım! Bavyera'da şatosu olan sizsiniz, değil mi?

— Evet, dedi Malko, ama içinden de atalarından özür diliyordu.

— Houston'a niçin geldiniz?

— Öncelikle kalbim için Debakey'e görünmeye geldim. Ayrıca kocanızla görüşmek istiyorum. Şaraplar üzerine bir kitap yazıyorum ve kocanızın da en iyi şarap bağlarına sahip olduğunu biliyorum.

— Oh, kocam buna çok memnun olacak. Şaraba hayrandır.

— Kocanızı ve sizi yemeğe davet etmekten sonsuz mutluluk duyacağım, dedi Malko.

— Bizi davet etmek mi? Hemde kendi şehrimizde. Herhalde şaka yapıyorsunuz. Dinleyin. Bu akşam epey yorulmuş olmalısınız. Akşam yemeğini birlikte Maxim's'de yiyebiliriz.

Birkaç dakika daha konuştular ve Malko telefonu kapadı, ilk deneme başarıyla sonuçlanmıştı.

VIII. BÖLÜM

Telefon çaldı. Yabancı bir ses:

— Prens Linge? Bayan Crosby'nin arabası aşağıda sizi bekliyor, dedi. Gri bir Mercedes, efendim.

Malko aşağı indiğinde elinde kasket olan uzun boylu bir zencinin bir Mercedes 600'ün yanında beklediğini gördü.

Malko arabaya bindi. Birkaç dakika sonra Richard Crosby ile tanışacaktı. Arabanın içine bir deri kokusu hakimdi. Şoförün yanında iki telefon duruyordu.

Mercedes bir blok ilerledikten sonra köşeyi dönerek biraz ilerde durdu. Şoför kasketini alarak dışarı çıktığında:

— Ne oluyor? diye sordu Malko.

Henüz yüz metre yol almışlardı.

— Geldik, efendim!

Yan tarafta, ışıklandırılmış bir tabelada Maxim's yazıyordu. Malko'nun şaşkınlığı karşısında şoför açıklama yapmak zorunda kaldı.

— Bayan Crosby misafirlerini hep arabayla aldırır, efendim.

Texas'a özgü bir lükstü bu. Malko kapıya doğru ilerleyerek içeri girdi. Şef garson onu dipteki masalardan birine götürdü.

Martha Crosby Malko'yu görür görmez kollarını öne doğru uzatarak ayağa fırladı.

Kadının büyüleyici güzelliğine rağmen Malko'nun ilk gözüne çarpan Martha Crosby'nin zümrüt küpesi oldu. Malko kendine doğru uzanan eli öptü. Martha Crosby Malko'yu

elinden tutarak yuvarlak bir masaya yerleşmiş dört konuğunun yanına götürdü.

— Bu akşam Avrupa'dan bir misafirimiz var. Prens Malko Linge Almanya'nın sık ormanları içinde nefis bir şatoda yaşıyor...

Malko bu yanlışlığı düzeltmeye yeltenmedi. Avusturya haritada dikkat çekmeyecek kadar küçük bir ülkeydi.

— Bize eşlik etmekle bir kibarlık örneği gösterdiniz, dedi ak saçlı bir kadın.

Sanki gözleriyle Malko'yu yiyecekti. Martha Malko'yu konuklarına takdim etmeye devam etti:

— Bay ve Bayan Butterfield. Bay Butterfield Ticaret Bakanlığı'nda çalışır. Bay Ali Mansur, Arap-Amerikan Ticaret Odası'nın başkanıdır. Bu da arkadaşım Lorraine Foley.

Malko onlarla tokalaştıktan sonra:

— Kocanız nerede? diye sordu.

Görünüşebakılırsa masada Richard Crosby'ye ayrılmış bir yer yoktu. Martha gülümsedi.

— Onun adına size hoş geldiniz demek istiyorum. Herhalde bu akşam Richard aramızda olmayacak.

— Beni davet ettiğini sanıyordum, yanılıyor muyum?

— Tabii davet etti, dedi Martha. Richard'ın o kadar çok işi var ki, çoğu kez gelemeyeceğini bilmesine rağmen dostlarını yemeğe davet eder. Sonra telefon ederek onlarla teker teker konuşur. Sanırım bu akşam da öyle olacak. Richard'ın nerede olduğunu ben de bilmiyorum...

Malko kendini güç tuttu. Oldukça öfkelenmişti. Araba dönerek:

— Biraz petrol getirdiniz mi bari? diye

sordu.

Ali Mansur zoraki gülümsedi. Martha Crosby gergin havayı yumuşatmak istercesine, otuz iki dişini birden göstererek, harika bir espri yapılmış gibi kahkahalarla güldü. Lorraine Foley ise sadece dudak bükmeyle yetindi.

— Ah şu petrol! diyerek Martha Crosby iç çaktı. Arap dostlarımız ortalıkta dolaşan söylentiler yüzünden çok üzgünler.

Malko şampanya kadehini kaldırarak:

— Yeniden petrole kavuşmak dileğiyle dedi.

*

**

Martha Crosby Malko'ya doğru eğildi, içkiyi fazla kaçırdığından gözleri kıpkırmızıydı, ama genç kadın kendine hâlâ hakim olabiliyordu. Malko onu inceledikçe daha yakından tanıyordu. Martha Crosby'nin her sözcüğü, her hareketi ölçülüydü.

Martha Crosby yerinden kalkarak:

— Prens Malko'ya Texas'ta diskotek olduğunu da göstermeliyiz, dedi.

Martha Crosby o kadar bağırıyordu ki, sesi caddenin öteki ucundan bile duyulmuş olmalıydı. Böylece bütün Houston onun bir prensle yemek yediğini öğrenecekti.

— Gelin, dedi Malko'yu kolundan tutarak.

Mercedes görünürde yoktu. Başka bir zenci şoför bir Cadillac'ın önünde onları bekliyordu. Kadınlarla Malko Cadillac'ın arkasına yerleşirlerken, Ali Mansur ile Butterfieldler Ali Mansur'un Lincoln'üne bindiler.

— Boccacio 2000'e gidiyoruz, dedi Martha Crosby.

— Ama kocanız telefon etmedi, dedi Malko.

— Merak etmeyin, mutlaka arar.

Arabanın içi oldukça genişti. Ortadaki sehpa bar görevi görüyordu, ayrıca arabada stereo bir müzik seti de vardı. Sağ tarafta yine bir telefon duruyordu.

*

**

— Oh, küpemin tekini kaybettim!

Malko "Kimse dışarı çıkmasın!" diye bağırarak istedi, ama bu fikrinden hemen vazgeçerek Martha Crosby ile dans etmeyi tercih etti. Martha Crosby öteki küpesini de çıkararak Malko'ya sokuldu ve:

— Çantamı almak için eğildiğimde masanın altına düşürmüş olmalıyım, dedi. Önemli değil Nasıl olsa sigortası var.

Yavaş müzik yerini bir rock parçasına bırakınca Malko ile Martha Crosby birbirlerinden ayrıldılar. Martha Crosby Malko'yu masaya doğru sürükledi. Geldiklerinden beri genç kadın su gibi içki içiyordu. Masaya oturduklarında Malko derhal küpeyi aramaya başladı.

Zümrüt küpe masanın ayağı dibinde duruyordu. Malko onu alıp genç kadına uzattığında Martha Crosby:

— Oh, siz bir meleksiniz! diyerek sevinçle bağırdı.

Sonra yeniden küpesini taktı.

Tekrar dansa kalktılar. Geri döndüklerinde masa boşalmıştı. Butterfieldler, Lorraine Foley ve Ali Mansur sanki buharlaşıp yok olmuşlardı.

— Butterfieldler yorulmuş olmalılar, dedi

Martha Crosby. Ali de Lorraine'e eşlik etmek istiyordu.

Birer kadeh daha içki içtikten sonra dışarı çıkarak kendilerini bekleyen Cadillac'a bindiler.

— Yorgun musunuz? diye sordu Martha Crosby.

— Hayır.

— Öyleyse size şehri gezdireyim.

Martha Crosby iç telefonun düğmesine basarak:

— Sam, Prens Malko Houston'ı görmek istiyor, dedi. Dönmek istediğimiz zaman size haber veririm.

Martha koltuğun yan tarafındaki bir düğmeye dokununca bir ayna şoför bölümüyle arka koltuğu birbirinden ayırdı. Sonra başka bir düğmeye bastı. Bu kez arabanın içini nefis bir müzik doldurdu. Genç kadın saçlarını düzeltirken sağ kulağındaki küpe yine yere düştü.

Malko küpeyi almak için eğildi. Doğrulurken gözleri Martha Crosby'nin bacaklarına takıldı. Genç kadın yüzünü Malko'ya doğru çevirdi. Mavi gözleri onu arzuladığını açıkça belli ediyordu.

*

**

Zevkin doruğuna varmak üzerelerken telefon çalmaya başladı.

— Bay Crosby, sizinle konuşmak istiyor.

— Teşekkürler Sam, dedi Martha Crosby.

Martha bedenini Malko'dan ayırdı.

— Sevgilim, neden daha önce aramadın?

Richard Crosby'nin güçlü sesi Cadillac'ta yankılandı.

— Daha önce aradım, ama Maxim's'e gittiğinizi söylediler.

— Önemi yok, dedi Martha. Çok güzel bir gece geçirdik. Dostumuz Prens Malko sık sık seni sordu. Umarım yakın bir zamanda görüşürsünüz. Seninle şarap konusunda konuşmak istiyor. Şimdi onu oteline bırakacağım.scanned by darkmalt1

— Tamam, dedi Richard Crosby. Çiftlikte daha ne kadar kalacağımı bilmiyorum.

Malko bütün konuşmaları duymuştu. Artık Richard Crosby'nin nerede olduğunu biliyordu. Hiç olmazsa bir adım ilerlemiş sayılırdı.

— Geri döner dönmez onunla konuşmak isterim, dedi Richard Crosby.

— Mükemmel, diye cevap verdi karısı. Kendine dikkat et.

Telefon kapanınca Malko ile Martha Crosby yarım bıraktıkları işe kaldıkları yerden devam ettiler.

Az sonra Cadillac Regency'nin önünde durdu.

Sam dışarı fırlayarak Malko'ya kapıyı açtı. Malko Martha'nın elini öptükten sonra:

— Bu güzel gece için teşekkürler, dedi.

— Richard döner dönmez size haber vereceğim.

Malko ıssız lobiden geçerek odasına çıktığında hâlâ düşünceliydi. Houston'a geliş nedeni bir kadının iç dünyasını keşfetmek değil, Patricia Highsmith'in ölümünün ardındaki gerçeği, öğrenmekti.

Bu gece Martha Crosby'yi yakından tanımakla kalmamış, Richard Crosby'nin nerede olduğunu da öğrenmişti. Şimdi tek çözüm, Richard Crosby'nin çiftliğine gitmekti.

IX. BÖLÜM

Mary O'Connor evinin kapısını özenle kapattıktan sonra elinde sepetiyle bahçeyi geçti. Boston'un seçkin mahallelerinden Cambridge'de güneşli bir gün yaşanıyordu, ama kuru soğuk insanın iliklerine dek işliyordu. Mary O'Connor'ın evi oldukça zor ısıniyordu, odaların çoğu buz gibiydi. Bu yüzden paltosunu yatmadan yatmaya üstünden çıkardı.

Mary O'Connor EXXON Benzin İstasyonu'nun önünden geçerken istasyonun patronu Earl ona selam verdi:

— Günaydın, Bayan O'Connor. Sizi götürmemi ister misiniz?

Mary O'Connor gülümsedikten sonra altmış sekiz yaşının verdiği ciddiyetle:

— Teşekkürler, Earl, dedi. Otobüse bineceğim.

Bir aydan beri Pontiac'ını garajdan çıkarmıyordu. Amerika'nın ambargoya karşı savaşabilmesi için Mary O'Connor tasarruf yapıyordu.

Mary O'Connor Amerika'nın eski başkanlarından birinin yeğeniydi. Yaşamı olaylarla doluydu. Oğullarından ikisini son savaşta kaybetmiş, bir kızı kendi özel uçağında can vermişti. Kocas da yıllardır yatalaktı. Ama Mary O'Connor yılmadan savaşmaya devam ediyordu. Yas tuttuğu zamanlarda da kişiliğinde bir değişiklik olmamıştı. Hasrını sakinlik ve cesaretle yenmeye çalışırdı. Ambar-

go olayında da Tanrı'nın Amerikalılardan yana olduğunu düşünüyordu.

Şehrin merkezine doğru giden otobüs, durakta Mary O'Connor'ın önünde durunca, yaşlı kadın basamakları güçlükle tırmanabildi. Sürücü onu saygıyla selamladı. Bu yaşta, belirli bir sosyal yaşam düzeyine sahip, arabası ve özel şoförü olan bir kadının yürümeyi veya otobüse binmeyi seçmesi saygı gösterilmesi gereken bir davranıştı.

Otobüs benzin istasyonunun önünden geçerek yoluna devam etti. Mary O'Connor'ın mücadelesi, bundan bir ay önce bu istasyonda başlamıştı.

O gün Mary O'Connor dışardan gelen seslerle uyandı ve yataktan kalktı. Saat henüz yediye çeyrek vardı. Ne olduğunu anlamak için aşağı inmeye karar"verdi. İki şoför Earl'ün istasyonu önünde kavga ediyordu. Ambargo koyulduğundan beri benzin kuyruğu sabahın altısında başlıyordu. Oysa Earl dükkânını saat yediden önce açmazdı. Hemen her gün yaklaşık otuz araba sırada bekliyordu. Herhangi bir tatsız olaya fırsat vermemek için Earl silahını yanında taşıyordu. O sabah müşterilerden biri zor kullanarak Earl'den benzin koparmak istemişti.

Mary O'Connor üzerinde sabahlığı, ayağında terlikleriyle kendini dışarı atarak iki adamı birbirinden ayırmaya çalıştı ve beyefendilerin bu şekilde hareket etmemeleri gerektiğini hatırlattı. Adamlar kendilerine beyefendi diye hitap edilmesine o kadar şaşırdılar ki, hemen kavgadan vazgeçtiler.

Bu olay Mary O'Connor'ın kafasında bir şimşek çakmasına yetti de arttı bile. Ertesi

sabah saat altıda üzerine en kalın giysilerini geçirerek elinde bir kahve fincanı ve sıcak kahveyle dolu kocaman bir termosla aşağı indi. Arabaları teker teker dolaşarak şoförlere sıcak kahve verdi. Bu arada onları cesaretlendirecek sözler söylemeyi de unutmadı.

O gün hiçbir tatsız olay olmadı.

Ertesi gün televizyon muhabirleri saat altıya çeyrek kala EXXON Benzin istasyonu' ndaydılar. Bir gün sonra Mary O'Connor'ın davranışı bütün Amerikalılar tarafından duyuldu. Çok geçmeden Mary O'Connor'ın çağrısı üzerine Boston halkı geceleri evlerini ısıtmamaya ve yakıtı endüstriyel ihtiyaçlar için kullanmaya karar verdi.

Mary O'Connor ayağa kalktı. Otobüs süpermarketin önüne gelmek üzereydi. Sürücü otobüsü yavaşlatarak yaşlı kadın için süpermarketin tam önünde durdu. Oysa durak yüz metre daha ötedeydi.

— İyi günler, Bayan O'Connor!

Mary O'Connor bastonundan destek alarak basamakları inerken sürücüye gülümsedi.

*

**

Earl, saat on bir buçuk sularında Mary O'Connor'ı benzin istasyonunun önünden geçerken gördü. Ağır ağır ilerleyen yaşlı kadının elinde içi sebze ve meyvelerle dolu bir sepet vardı. Earl o sırada arabalardan birine benzin doldurmakla meşgul olduğu için Mary O'Connor'a selam veremedi. Müşterinin arabasının ön camını silmek için yaşlı kadına sırtını çevirmek zorunda kaldı.

Mary O'Connor evine varmak üzereyken gazete okumakta olan bir adamın kendisine

doğru yaklaştığını farkettil. Adam kaldırımında ağır adımlarla ilerliyordu. Gazeteye de öylesine dalmıştı ki, Mary O'Connor ona çarpma-mak için hafifçe yana kaymak zorunda kaldı. Yabancı adam ilerlemeye devam ediyordu. Yaşlı kadının bir metre ötesine . kadar yaklaşınca Mary O'Connor bastonunu kaldırarak:

— Beyefendi, diye seslendi. Bastığınız yere dikkat etsenize!

Yabancı onu duymamış gibi yürümeye devam etti. Mary O'Connor'in kaşları çatılmıştı. Terbiyesiz insanlardan hiç hoşlanmazdı.

— Beyefendi, size söylüyorum! diye tekrarladı.

Gazete neredeyse Mary O'Connor'ın yüzüne değecekti. Yabancı sonunda durdu, ama gazetesini yüzünden indirmemekte ısrar ediyordu. Mary O'Connor gözlüğünü takmadığı zamanlar yakınındaki şeyleri pek kolay seçemezdi. Ama gazetede ki yırtığı ve deliğin ardında parlayan siyah nesneyi farkedebildi. Sadece birkaç metre öteden duyulabilecek kadar boğuk bir patlama oldu.

Mary O'Connor burnunun altında hafif bir sızı hissetti. Bakışları bulanıklaşmıştı. Sendeledi, sepetini yere düşürdü ve kaldırımın üzerine yığılıp kaldı.

İşini bitiren genç beyefendi gazetesini katlayarak silahını cebine koydu ve sanki hiçbir şey olmamış gibi arkasına bile bakmadan yoluna devam etti. EXXON Benzin İstasyonu'nun önünden geçtikten sonra Richmond'a saptı. On metre ötede motoru çalışır halde bekleyen bir Volkswagen vardı. Esraren-giz yabancı Volkswagen'e binince araba

hareket etti. Arabayı kullanan adam Arapça olarak:

— Tamam mı? diye sordu.

— Tamam, dedi yabancı.

Volkswagen Logan Havaalanı'na doğru yol alıyordu. Arapların bir saat içinde Houston'a gidecek uçağa binmeleri gerekiyordu. Mary O'Connor'ı öldüren Enver silah kullanmakta ustaydı. Buraya gelmeden önce köpekler üzerinde pek çok deney yapmıştı.

Arkadaşı Callud arabayı oldukça yavaş sürüyordu. Bir kaza olur da polisler onları ararlarsa felaket demekti.

**

Kaldırımın üzerine sere serpe uzanmış Mary O'Connor'ı ilk farkedenden Earl oldu. Okkalı bir küfür savurarak benzin pompasını yere fırlattığı gibi yaşlı kadına doğru koştu.

— Aman Tanrım. Ayağını kırmış olmalı!

Yaşlı kadına yaklaşmak üzereyken yoldan geçen arabalardan birinin şoförü onun yardımına geldi.

Mary O'Connor'ın gözleri kan çanağından farksızdı. Earl onun ölmüş olduğunu anlamakta gecikmedi.

Tek motorlu Queen Air bir saattir Texas'in yeşillikleri üzerinde uçuyordu. Görünürde boş alanlardan ve tek tük çiftliklerden başka bir şey yoktu. Çingiraklı yılanların ve bazı delilerin dışında kimse burada yaşamaya cesaret edemezdi. Malko altında uzanıp giden manzaraya baktı. Sol tarafta bir pist vardı. Haritaya bir göz atan pilot:

— Crosby'nin çiftliğine geldik, dedi. Telsizle onlara haber vermemi ister misiniz?

— Gerek yok, dedi Malko. Aşağı inelim.

Pilot ısrar etmedi.

Queen Air inişe geçtiğinde Malko pistte beyaz bir DC 9 ve ondan daha küçük bir jet olduğunu gördü. Öyleyse Richard Crosby ile birlikte Nafud Cidda da çiftlikteydi. Greg Austin çiftliğin yerini bulmakta güçlük çekmemişti. Gerekli işlemleri de yaptıktan sonra bu uçağı Malko'nun emrine vermişti. Queen Air rüzgârı karşısına alarak piste indiğinde çiftlikten çıkan bir jeep tam önlerinde durdu.

— Hey! diye seslendi pilot. Sizi beklediklerinden emin misiniz?

Jeepten üç adam inmişti. İçlerinden biri silahını uçağı çevirerek havaya ateş etti ve son hızla Malko'ya yaklaşarak:

— Geri dönün! diye bağırdı. Burası özel bir arazidir.

Tüfeğini Malko'ya çevirmiş onu tehdit ediyordu.

Malko umursamazlıktan geldi.

— Bay Crosby'nin dostuyum. Onu ziyaret etmek istiyorum. Umarım buradadır.

Texaslının gergin yüz hatları aniden yumuşadı.

— Bay Crosby burada, ama az sonra gidecek.

Malko bakışlarını ağaçların ardından şöyle bir seçilebilen alçak yapıya çevirdi. Gömlekli bir adam kapının eşiğinde duruyordu. Elinde bir çantayla Malko'ya doğru ilerledi. Arkasından başka biri daha vardı. Malko onun Richard Crosby'nin özel pilotu olduğunu anlamakta gecikmedi. Hemen öne fırlayarak:

— Bay Crosby, sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim, diye seslendi. Ben Prens Malko Linge'im.

Richard Crosby Malko'nun elini hararetle sıkınca öteki adam tüfeğini yere indirmek zorunda kaldı. Richard Crosby Malko'ya şaşkın gözlerle bakarak:

— Burada olduğumu nasıl öğrendiniz? diye sordu. Geleceğinizi haber de vermediniz?..

Malko bu tür bir soruyla karşılaşacağını bildiği için daha önceden hazırlıklıydı.

— Texas'ı gezmek için bir uçak kiraladım, dedi. Pilotuma sizin çiftliğin yerini sorunca burayı gösterdi. Pistte duran uçakları görünce de burada olduğunuzu tahmin ettim. Dün gece yokluğunuzu hissetmedim desem yalan olur. Herhalde Bayan Crosby şarap üzerine hazırladığım kitaptan size söz etmiştir.

— Evet, evet, dedi Richard Crosby sıcak bir ses tonuyla. Ama ne yazık ki, şimdi Corpus Christi'ye gitmek zorundayım. Geleceğinizi bilmiyordum.

Malko onu incelemeye koyuldu. Acelesi olsa bile Richard Crosby kendisine bir içki ikram edebilirdi. Richard Crosby sanki onun düşüncelerini okumuş gibi:

— Gelin, bir içki içelim, dedi. içerde dostlarım da var.

Richard Crosby güldü. Gülücüğü yaşam doluydu.

Pilotu uçağın yanında bırakarak çiftliğe doğru ilerlediler.

Çiftlik alçak bir yapıdan ibaretti. Kapıyı açan Texaslı girmesi için Malko'ya yol verdi. Malko'nun gözlerinin karanlığa alışması birkaç dakika sürdü. Aşırı sıcak yüzünden bütün perdeler çekilmişti, ama havalandırma sayesinde içeriye serin bir hava hakimdi.

— Size Suudi Arabistanlı dostum Nafud Cidda'yı takdim edeyim, dedi Richard Crosby. (Sonra Nafud Cidda'ya döndü.) Bu bay da Prens Malko Linge.

Ayağa kalkan Nafud Cidda Malko'nun elini hararetle sıkarken:

— Ama biz tanışıyoruz! dedi. Monte Carlo'da yatımda verilen davete gelmişsiniz.

— Tamam, şimdi hatırladım, dedi Malko. Burada karşılaşmamız ne tesadüf !

Nafud Cidda'nın elini sıkmak Malko'yu biraz rahatsız etti. Belki de Patricia Highsmith'in ölümünden Suudi Arabistanlı adam sorumluydu.

Nafud Cidda ise otuz iki dişini birden göstererek gülüyordu.

— Richard Crosby eski bir dostumdur.

Saatine bakan Richard Crosby:

— Sizi yalnız bırakmak zorundayım, dedi. Corpus Christi'dekiler beni bekliyor. (Malko'

ya döndü.) Yarın akşam yemeğe evime bekliyorum. Tamam mı?

— Memnuniyetle, dedi Malko.

Sonra Richard Crosby dışarı çıktı. Koridora doğru dönen Nafud Cidda:

— Paprika! diye seslendi.

Ardından Malko'ya bakarak:

— Bayan Richter sık sık benimle yolculuk yapar, dedi. Sekreterim sayılır.

Malko içeri giren kadının da Nafud Cidda gibi beyazlara bürünmüş olduğunu görünce şaşırdı. Ama genç kadının kıyafeti onunkinden farklı olarak günün modern çizgilerini taşıyordu.

— Sana Prens Malko Linge'i tanıştırayım, dedi Nafud Cidda. Kendisi Bay Crosby'nin dostlarından biri. Bay Linge, Bayan Richter'a Paprika diye hitap edebilirsiniz.

— Ne içmek istersiniz? diye sordu Paprika yumuşak bir sesle.

— Varsa vaktayı tercih ederim, dedi Malko. Ya da şampanya.

— Ben bir meyve suyu alacağım, dedi Nafud Cidda.

Paprika barın arkasına geçince Nafud Cidda Malko'ya eğilerek alçak bir sesle:

— Tek başıma yolculuğa çıkmaktan nefret ederim, dedi.

— Bayan Richter'ı tanıdıktan sonra size hak vermemek mümkün değil, dedi Malko.

Genç kadın elinde bardaklarla tekrar yanlarına gelmişti. Kadehlerini tokuşturacakları anda bir motor sesi çiftliğin camlarını titretti.

— Petrole konan ambargo sizin işlerinizi etkilemiyor mu? diye sordu Malko.

— Oh! Houston'da çok dostumuz var, dedi Nafud Cidda. Onlar bizi anlıyorlar. Sizin de bildiğiniz gibi bütün suç bizim değil. Kısa zamanda bu sorunun çözümleneceğini sanıyorum. Bu arada dostlarımızla iş ilişkilerimiz devam ediyor. Örneğin Richard Crosby benim ülkemde bir metanol fabrikası kurmak istiyor. Ama bu düşüncesi karşımıza pek çok sorun çıkardı.

Nafud Cidda'nın yüzüne ciddi bir ifade hakimdi. Malko onu yoklama zamanının geldiğini düşünerek:

— Patricia Highsmith'i hatırlıyor musunuz? diye sordu. Monte Carlo'daki turnuva sırasında ona epey kur yapmıştınız. Hatta daha sonra Nemiran'da verilen davete de çağırmıştınız.

Cidda başını salladı.

—Tabii, çok iyi hatırlıyorum. Yanılmıyordum şimdi Houston'da...

— Öldü, dedi Malko.

— Öldü mü?

Cidda'nın yüzü aniden gerilmişti.

— Ama nasıl?

Malko onun gözlerinin içine bakarak:

— Sizin yanınızdan ayrıldığı gün beni görmeye geldi, dedi. Ama silahlı Arap teröristler şatoma baskın yaparak onu öldürdüler.

— Bunu Filistinli deliler yapmış olmalı. Fakat neden Patricia'yı öldürsünler? Bir yanlışlık olmalı. Polis olaya...

— Polis bir şey yapamadı, diyerek Malko onun sözünü kesti. Katiller benim hizmetkârim tarafından öldürüldü.

—Günümüz yaşamına ne yazık ki, şiddet hakim, diyen Nafud Cidda iç çekti. Ama bir

açıklaması olmalı.

Siyah gözleri Malko'dan ayrılmıyordu. Uzun süren bir sessizlikten sonra Nafud Cidda konuyu değiştirerek:

— Texas'ta ne yapıyorsunuz? diye sordu.

— Kalbimden rahatsızım, dedi Malko. Uzun zamandır bir check-up yaptırmak istiyordum. Kırkıncı doğumgünü armağanım...

— Buraya gelmekle iyi etmişsiniz, dedi Nafud Cidda. Benim dostlarımın çoğu da tedavi için buraya gelirler.

Sonra saatine bakarak özür diler bir tavırla ayağa kalktı. www.cizgiliforum.com

— Namaz vaktim geldi. Sizi bir süre için yalnız bırakacağım, dedi ve odadan çıktı.

Ardından Hildegard Richter da yerinden kalktı.

— Gelin, size çiftliği gezdireyim.

Dar koridordan geçerek içinde sadece ayı postuyla kaplı bir yatağın bulunduğu bir odaya geldiler. Yerde de panter postları vardı.

— Sevimli bir oda, değil mi? diye fısıldadı Paprika.

— Çok sevimli, dedi Malko.

Paprika bakışlarını Malko'dan ayırmıyordu. Malko kadını elinden tutup yatağa sürüklemek istedi.

Ama bu düşüncesini kafasından hemen uzaklaştırarak dışarı çıktı ve birlikte salona geri döndüler. Nafud Cidda henüz görünürlerde yoktu.

— Bizimle mi döneceksiniz? diye sordu Paprika. Bir saat sonra Houston'a hareket edeceğiz.

— Teşekkürler. Uçağım bekliyor. Zaten

hemen yola çıkacağım.

Kapılardan biri açıldı ve Nafud Cidda içeri girdi. Yüz hatları yumuşamıştı. Dini görevini yerine getirmek belli ki, Suudi Arabistanlıya iyi gelmişti. Malko Nafud Cidda'ya yaklaştı.

— Size hoşça kalın demek istiyordum. Houston'a dönmek zorundayım.

Nafud Cidda Malko'nun elini sıktı.

— Yarın akşam Richard Crosby'nin evinde görüşürüz.

*

**

Astroworld Oteli'nin en üst katı sanki Araplar tarafından istila edilmişti. Yaklaşık iki aydır Ömer Sabet ile birlikte yirmi kadar Arap orada kalıyorlardı. Ömer Sabet kattaki odaları bilgisayar ve bir düzine teleksle donatmıştı. Teleks sistemi Amerika'nın en büyük şehirlerine yerleştirilmiş diğer telekslere bağlıydı. Bu şehirlerde bulunan uzmanlar ambargoya karşı gösterilen tepkileri yakından izleyerek haberleri Ömer Sabet'e iletiyorlardı.

— Önemli bir şey var mı? diye sordu Ömer Sabet.

Teleksin başındaki adam Kuveyt'te eğitim görmüş bir Filistinliydi. Makineden çıkarttığı kâğıt destesini Ömer Sabet'e uzattı. Dışarı çıkan Ömer Sabet uzun koridoru geçerek bilgisayarın bulunduğu odaya girdi.

— Bugünün özetini yarım saat içinde öğrenmeliyim, diyen Ömer Sabet kâğıt destesini odadaki teknisyene uzattı.

Sonra küçük odaya geçerek bir sigara yaktı. Ömer Sabet içki içmez, gezip tozmaktan hoşlanmaz, hatta kadınlara bile önem vermezdi. Ama yassı burnu, enerjik yüz hatları ve

yaşam dolu bakışları kadınların çok hoşuna giderdi. Ömer Sabet adam öldürmeyi her zaman aşk yapmaya tercih etmişti.

— Ömer, her şey hazır, diye seslendi bilgisayarın başında duran Aziz.

Ömer Sabet bilgisayara yaklaştı. Ekrandaki grafiğe göre ilk günlerde petrole koyulan ambargoya karşı Amerikalıların direnci zayıftı. Fakat daha sonraları beklenilenin üstünde bir dirençle karşılaşmışlardı.

Ömer Sabet tek laf etmeden dışarı çıktı. Benliğini müthiş bir öfke duygusu kaplamıştı. Beş dakikaya kalmaz, Nafud Cidda günün sonuçlarını öğrenmek için çiftlikten onu arardı. Ömer Sabet odasına döndü. Çok geçmeden sehpanın üzerindeki telefon çalmaya başladı. Arayan Nafud Cidda idi. Sabet kötü haberi ona iletecek zaman bulamadı. Nafud Cidda'nın söyleyecekleri daha önemliydi. İki adam aralarında Arapça konuştular.

Önlerine çıkan yeni sorunu tartıştıktan sonra Nafud Cidda son grafik çizelgelerini öğrenmek istedi. Ömer Sabet olanları kısaca ona anlattı.

— Yarın oraya gelirim, dedi Nafud Cidda.

Konuşmayı kısa kestğine göre Nafud Cidda'nın yanında biri olmalıydı.

Ömer Sabet dışarı çıkarak dört kişinin bulunduğu bir odaya girdi. Bu dört kişi teleks veya bilgisayarla ilgilenmiyor, odalarından da sadece yemek yemek için çıkıyorlardı. Adamlar birbirlerinin adlarını bilmiyor, herkes takma adla çağrılıyordu: Hüseyin, Enver, Callud ve Zeyid.

Ömer Sabet yumuşak ses tonuyla onlara bir şeyler anlattı. Adamlar da konuşmayı dikkatle

dinlediler. Ömer Sabet sözlerini bitirdiğinde eliyle Enver ve Callud'u işaret ederek:

— Siz ikiniz yapacaksınız, dedi.

— Ama henüz yeni geldiler! diye karşı koydu Zeyid.

Ömer Sabet'in bakışları onları susturdu.

— Başka işler de olacak.

Sonra sıcak bir gülümsemeyle Enver ve Callud'a döndü.

Callud kıvrıkcık saçlı, gözlüklü bir adamdı. Enver de yirmi beş yaşlarında, kahverengi gözlü genç biriydi.

Enver bir insanı, hiçbir pişmanlık duygusu hissetmeden ortadan ikiye bölecek bir kişiliğe sahipti.

*

**

Ömer Sabet ağzından düşürmediği sigara -sıyla odasının penceresinden Houston'ın yapılarını seyrediyordu. Ambargo yüzünden binaların çoğu ışıklandırılmıyordu.

Filistinli adam sigarasını küllükte söndürdü ve birkaç saat sonra olacakları düşündü.

Enver ile Callud'a verdiği yeni görev çok önemliydi. Ambargo harekâtı başladığından beri sadece ufak bir ihtiyatsızlık yapmışlardı. Ama bu küçük hata dört kişinin hayatına mal olmuştu. Şimdi ise ufukta ayrı bir tehlike işareti görülüyordu. Herhangi bir dikkatsizlik yapacak olurlarsa sonları felaket demektir. Amerika gibi büyük bir ülkede girişilen harekât doğal olarak birtakım tehlikeleri de beraberinde getiriyordu.

XI. BÖLÜM

Regency'nin lobisi Araplarla kaynıyordu.

Ellerinde fotoğraf makineleriyle dolaşan Araplar, Louisiana Street'e açılan kapının yanındaki on katlı yapma doğumgünü pastasının bile resmini çektiler. Malko bu manzara karşısında gülmeden edemedi.

Danışmaya doğru gitti ve:

— Neler oluyor? diye sordu.

Danışmadaki memur gülümsedi

— Arap-Amerikan Ticaret Odası'nın davetlileri. Çoğu Kahire Üniversitesi'nden geliyor.

O sırada hoparlörden bir ses duyuldu:

— Prens Malko Linge, telefonda aranıyor.

Richard Crosby'nin göndereceği arabayı beklemekte olan Malko yapılan anons üzerine lobiye girerek dipteki telefonlardan birini açtı.

— Sizi otuzuncu kattaki lokantada bekliyorlar, efendim.

— Kim?

— Adını vermedi.

Telefon kapanmıştı.

Malko bu garip randevudan epey rahatsız oldu. Belki de arayan Greg Austin idi. CIA tarihinde bu tür esrarlı randevulara sık sık rastlanırdı. Arayan Martha Crosby de olabilirdi.

Malko asansörlere doğru ilerledi. Asansörlerden sadece biri otuzuncu kata dek çıkıyordu. Malko asansörün gelmesini bekledi.

Araplar kafeteryaya, butiklere, lobiye, otelin her bir köşesine dağılmışlardı. Sonunda asansör katta durdu ve yirmi kadar insan kendilerini dışarı attı.

Asansörşeffaf pleksiglastan yapılmıştı.Görevli eliyle Malko'ya bir işaret yaparak:

— Üzgünüm, efendim, dedi. Saat birden önce yemek servisi başlamıyor.

— Beni yukarda bekliyorlar, dedi Malko. Şimdi haber aldım.

— Oh, öyleyse gelin, dedi görevli.

Malko asansöre binmek üzereyken Hintli bir kadın, yanında kovboy kıyafetine bürünmüş,kemerinde silah taşıyan çocuğuyla birlikte içeri girmeye çalıştı.

Ama görevli kız çoktan yolu kapatmıştı.

— Bayan da benimle birlikte, dedi Malko.

Sonra Hintli kadına göz kırptı. Kısa bir süre de olsa,güzel bir kadınla aynı asansörü paylaşmış olacaktı.

Asansör yukarı çıkmaya başladığında Malko kendini bir helikopterde zannetti. Asansör otuz katı tam bir dakikada tırmanıyordu. Malko yukardan lobiye baktığında insanları bir arı kovanına benzetti. Asansör beklenmedik bir anda durunca dengesini yitiren Malko dizleri üstüne kapaklandı. Arkasında tok bir ses işittiğinde asansörün içinde başka bir ses daha duyuldu.

— Eller yukarı! Bu bir baskındır!

Küçük kovboy silahını Malko'ya dayamıştı. Malko benliğini kaplayan öfke duygusuyla çocuğa bir tokat atmak istedi, ama bu duygusunu frenleyerek ona gülümsemekle yetindi.Elininüstünde bir çizik ve kan lekesi vardı.

— Ateş etmemeliydin, dedi çocuğa. Beni

yaralayadın. Bak.

— Ama ben ateş etmedim ki, dedi çocuk masum bir tavırla.

— O yapmadı, dedi annesi de.

Malko yaralı elini mendiliyle sarmaya çalışıyordu.

Birkaç saniye duralayarak neler olduğunu kavramaya çalıştı. Bir düş görmediğinden emindi. Eline bir şey çarpmıştı. Gözlerini yukarı kaldırdığında neredeyse şok geçirecekti.

Asansördeki aynada kocaman bir delik açılmıştı.

Malko kalbi sıkışarak aynadaki deliğe baktı. Asansörün en dip köşesinden lobiye göremiyordu, ama koridordaki odalar otuz metre ötesindeydi. Ateş eden her kimse, onları koridorda bekleyerek asansör koridorun hizasına geldiğinde silahını çekmişti.

Malko'nun tahminlerine göre onbeşinci katın hizasındaydılar.

Ağzı kupkuru kesilmişti. Otuzuncu katın düğmesine bastı.

Ama asansör hareket etmedi.

Birden çocuğun "İmdat" düğmesine basmış olduğunu gördü. Yardım telefonunu açarak Güvenlik Bölümü ile konuştu ve asansörde olanları en ufak ayrıntısına kadar anlattı. Otuz saniye sonra asansör lokantanın bulunduğu kata doğru hareket etti. Malko gözlerini aynadaki delikten ayıramıyordu. Otuzuncu katta asansörden indiğinde kalbi hâlâ sıkışıyor, elleri de tir titriyordu. Müşterileri karşılayan görevli ona yaklaştı.

— Adım Malko Linge. Santraldaki görevli birinin beni burada beklediğini söyledi.

Görevli elindeki listeye baktı.

— Sizin için bir mesaj yok efendim. Adınız da listeye geçirilmemiş.

— Teşekkürler, dedi Malko ve odasına gitmek için tekrar asansöre bindi.

Odaya girmeklegirmemekarasında tereddüt ediyordu. Koridordan geçmekte olan bir oda hizmetçisini görünce onu çağırarak kadına beş dolar uzattı.

— Anahtarımı aşağıda unutmuşum. Kapıyı açabilir misiniz?

— Elbette, efendim, dedi zenci kadın parayı cebine atarken.

Malko kadının önden girmesi için geri çekildi. Ama içerde şüpheli bir şey yoktu. Kapıyı kapattıktan sonra bavulunda taşıdığı silahını kemerine soktu. Kendine bir votka hazırladı. Korkudan hâlâ titriyordu.

Houston'da Crosbyler'in dışında tanıdığı kimse yoktu. Bir an önce Richard Crosby'yi görmesi gerekiyordu. Bu durumda üçüncü bir şahıs Malko'nun Richard Crosby ile konuşmaması için harekete geçmiş olmalıydı. Malko'nun aklına gelen ilk isim Nafud Cidda oldu.

O sırada telefon çaldı.

Tanımadığı bir ses:

— Bay Crosby'nin arabası aşağıda sizi bekliyor, dedi.

— Tamam, dedi Malko. Geliyorum.

Telefonu kapar kapamaz Greg Austin'i aradı. Neyseki, CIA ajanı evindeydi. Malko asansörde olanları ona anlattıktan sonra:

— Bu akşam Crosbyler'e davetliyim, dedi.Orada herhangi bir tehlikeyle karşılaşacağımı sanmıyorum. Ama daha sonrası için bana bir muhafız verebilir misiniz?

Greg Austin bu durumdan hiç hoşlanmamıştı. Malko devam etti:

— Washington'a da haber vereceğim. Eğer vaktiniz varsa otelin çevresinde bir tur atarak her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol eder misiniz?

Greg Austin'den olumlu cevap alınca Washington'daki DOD'u aradı. Aradaki saat farkına rağmen Larry O'Neal hâlâ bürosundaydı.

— Derhal gerekli önlemleri alacağım. Bana sık sık haberleri iletin. Kendinizi de lütfen boş yere tehlikeye atmayın, dedi O'Neal.

Malko asansöre binince papyonunu düzeltti ve kendine aynada şöyle bir göz attı. Sarı saçlarının arasında tek tük beyaz teller gözüktüyordu, ama gözleri eski pırıltısını henüz yitirmemişti.

Lobideki Araplar görünürlerde yoktu. Malko lobiye koşar adımlarla geçti. Siyah Mercedes'in yanında aynı zenci adam bekliyordu. Malko'ya kapıyı açtı.

Malko kendini koltuğa bıraktığında Nafud Cidda'yı düşünmeden edemedi. Bu cinayet girişiminin ardında Nafud Cidda'dan başkası olamazdı.

Mercedes beyaz sütunların önünde durunca zenci bir hizmetkâr kapıyı açtı.

Malko'yu ilk karşılayan Martha Crosby oldu. Genç kadının kulaklarında yine o zümrüt küpe vardı. Beyaz elbiseli zenci bir garson Malko'nun yanına gelerek tepsideki Moet et Chandon'u kadehe doldurdu. Malko odadaki insanları nihayet seçebildi. Beyaz giysisini üzerinden çıkarmayan Nafud Cidda yine meyve suyu içiyordu. Paprika da panter

derisi bir giysiye bürünmüştü. Malko'ya gülümsedi.

Nafud Cidda Malko'nun elini hararetle sıkı. Ali Mansur Lorraine Foley'in yanından ayrılmıyordu. Beyaz smokin giymiş olan Richard Crosby Malko'ya yaklaşarak sıcak bir sesle:

— Nihayet konuşabileceğiz, dedi. Dün için çok özür dilerim.

Richard Crosby'nin kendinden emin bir havası vardı. Sarışın bir kadın Crosby'yi gölge gibi izliyordu. Çok geçmeden Richard Crosby onları tanıştırdı.

— Prens Malko Linge, Bayan Ophelia Bird. Ophelia Texas'taki önemli şahıslar üzerine Texas Magazine'de bir yazı dizisi hazırlıyor.

Prens sözcüğünün büyüüne kapılan Ophelia hemen Malko'ya yanaştı. Malko ise Richard Crosby'yi inceliyordu. Texaslı adam sürekli hareket halindeydi. Konuklarıyla konuşuyor, şakalaşüyor, ama karısına karşı en ufak bir ilgi bile göstermiyordu.

Malko, Richard Crosby ile Ophelia'yı yalnız bırakmayı tercih etti. Kendilerini uzun bir gece bekliyordu. Richard Crosby ile konuşmak için fazlasıyla vakti olacaktı. Nafud Cidda elindeki meyve suyu bardağıyla Malko'ya yaklaştı.

Hareketlerine tam bir doğallık hakimdi. Paprika da onlara doğru geliyordu, ama Nafud Cidda'nın işareti üzerine geri dönmek zorunda kaldı. Malko artık harekete geçmesi gerektiğini düşünerek:

— Ambargonun tüm Amerikan şirketlerine uygulanmadığından söz ediliyor, dedi.

Nafud Cidda Malko'yu kolundan tutarak

odanın öteki ucuna sürükledi.

— Meguoil'u kastediyor olmalısınız. Kuveytli dostlarımla anlaşarak bu ülkeye biraz petrol satmaları için onları ikna ettim. Her gün birkaç bin ton petrol Amerika'ya gönderiliyor.

Malko Moet et Chandon'unu yudumlayarak düşüncelere daldı.

— Bu arada, diye söze başladı Nafud Cidda, şatonuzda öldürülen genç İngiliz kadını yakından tanıyor muydunuz?

— Evet, neden sordunuz?

— Dün bana söyledikleriniz kafamı allak bullak etti. Biraz bilgi topladım. Bana anlatılanlara göre Bayan Highsmith Siyonistlerin bir üyesi olduğu için Filistinli komandolar tarafından öldürülmüş.

Malko başını salladı. Nafud Cidda üzerindeki şüpheleri ortadan kaldırmak için mutlaka bir bahane buluyordu. Malko ona Regency'de başına gelenlerden söz etmedi.

O sırada Martha Crosby Nafud Cidda'ya yaklaştı. Suudi Arabistanlıya evini gezdirmek istiyordu. Richard Crosby ise bir köşeye çekilmiş içkisini yudumlamakla meşguldü.

Malko bu fırsatı değerlendirmeye karar verdi.

— Bay Crosby, diye söze başladı, size sormak istediğim bir soru var, ama canınızı sıkmak istemem.

— Yoksa şaraplarıma ne kadar para ödediğimi mi öğrenmek istiyorsunuz?

Malko terbiyeli bir şekilde güldü.

— Hayır. Birkaç gün önce İngiliz vatandaşı olan Patricia Highsmith adında bir kadın Liezen'deki şatomda beni ziyarete geldi. Size Nafud Cidda'nın teknesinde rastlamış. Ama

Nafud Cidda sizi Patricia'ya Evens adıyla tanıştırmış. Bu, Patricia'yı epey rahatsız etmiş, çünkü kendisi sizi daha önceden tanıyordu...

Richard Crosby gülerek Malko'nun sözünü kesti. Sonra Malko'nun kulağına eğilerek:

— Bir kızla buluşacağım zaman genellikle Evens adını kullanırım, dedi Malko.

— Kafama takılan bir konu daha var, dedi Malko. Patricia Highsmith şatoma geldikten iki saat sonra bir Arap komando grubu tarafından vahşice öldürüldü.

Richard Crosby'nin bakışları aniden donuklaştı. Malko onun dudaklarının titrediğini görmekte gecikmedi. Ama ne yazık ki, konuşmaya devam edecek zaman bulamadı. Ophelia Bird yanlarına gelmişti. Richard Crosby yaklaşık bir dakika boyunca sessiz ve durgun kaldıktan sonra tekrar gülümsedi.

Martha Crosby de Nafud Cidda ile birlikte içeri girmişti. Malko ile Lorraiae Foley bakiştılar. Malko genç kadının yanına oturdu.

— Martha Crosby'yi uzun zamandır tanır mısınız?

— Liseyi birlikte bitirdik. O günden beri de birbirimizden hiç kopamadık.

Malko ile Lorraine Foley konuşmaya dalmışken, salona giren şef garson Martha Crosby'nin önünde eğilerek:

— Yemek hazır, hanımefendi, dedi.

*

**

— Château Margaux 1945, diye fısıldadı şef garson şarabı Malko'nun kadehine koymadan önce.

Yemek başladığından beri dördüncü şarap servisi yapılıyordu. Malko konukların yemek

salonu yerine ana binayla bahçe arasında bulunan bu mahzene getirilmesine oldukça şaşırmıştı.

Manzara karşısında Malko'nun gözleri kamaştı. Duvardaki raflar şişelerle doluydu. Malko'nun tahminine göre mahzende en az beş bin şişe şarap vardı. Kapının yanına da muhteşem bir sofra kurulmuştu. Masaya oturmadan önce Richard Crosby ikinci bir mahzeni daha olduğunu ve orada tam on bin kasa Fransız şarabı beklettiğini söylemişti. Gözleri parlıyordu. Sanki Richard Crosby gitmiş yerine bir başkası gelmişti.

Masayla ilgilenen hizmetkârlar da zenciydi. Martha Crosby ile Paprika masanın uç köşelerini tutmuşlardı. Malko, Lorraine ile Martha'nın arasında oturuyordu. Nafud Cidda ile Richard Crosby de karşılıklı oturmuşlardı. Yemek boyunca Martha Crosby Malko ile çok az konuştu.

Malko sürekli Richard Crosby'yi izliyordu. Texaslı adam su gibi içki içiyordu. Oldukça sinirli bir havası vardı. Oysa Suudi Arabistanlı son derece sakindi.

Yemekten sonra kahve içmek için oturma odasına geçildi.

Nafud Cidda Lorraine'e yanında bir yer ayırdı. Öteki yanına da Martha Crosby oturdu. Malko Richard Crosby'ye yaklaşarak:

— Bana şarap koleksiyonunuzu ne zaman göstereceksiniz? diye sordu.

Texaslı adam Malko'yu kapının yanında duran kasalara götürdü.

*

**

Malko saatine baktı neredeyse geceyarısı

olmuştı.

Richard Crosby Malko'ya güldü.

— Sizi geçireyim. Ben burada kalacağım. Yerleştirmem gereken bazı şişeler var.

— Oh, sizinle kalabilir miyim? dedi Ophelia Bird. Şarapları tanımayı çok istiyorum.

Richard Crosby gülerek:

— Tabii, kalın, dedi. Hem bana yardım da edersiniz.

Konuklar mahzenden çıktıklarında içerde hizmetkârlar, Richard Crosby ve Ophelia Bird'den başkası kalmamıştı.

Paprika Malko'ya sokularak:

— Sıkılıyorum, dedi. Kimse benimle konuşmuyor.

— Sizin için ne yapabilirim? diye sordu Malko.

Genç kadın makyajlı gözlerini Malko'ya dikerek:

— Benimle ilgilenin, diye fısıldadı.

*

**

Greg Austin, River Oaks Country Club'ün ışıklandırılmış binasına baktı.

— Kısıtlama yapıyorsa benzemiyorlar, dedi.

Yanında bir polis vardı. Polis,arkadaşı bu gece izinli olduğu için Greg Austin'e yardım elini uzatmayı kabul etmişti. Greg Austin gibi zenci olan polisin adı Paul Rawley idi.

— Greg, dedi Paul Rawley, bu beyazların o kadar çok parası var ki, isterlerse güneşi bile satın alabilirler.

Ama öksürük nöbetine tutulunca daha-fazla konuşamadı.

— Eğlence çoktan başlamış olmalı, diyen

Greg Austin derin bir nefes aldı.

Vakit geceyarısını geçiyordu.

Üç saatten beri Richard Crosby'nin evi çevresinde dolanıp duruyorlardı.

Aynı anda esnediler. Greg Austin bira içmek istedi, ama bira şişesi boşalmıştı. Sinirlenerek onu arabanın arkasına fırlattı.

— On dakika sonra ben gideceğim, dedi Paul Ravvley.

Ama Greg Austin onun gitmeyeceğini biliyordu. Bu meslekte, fırtınadan önce insanı korkutan bir sessizlik olurdu hep.

*

**

— Bay Cidda nerede? diye sordu Malko.

Paprika omuzlarını silkerek:

— Öteki kızla gitti, dedi.

Malko ile Paprika odaların birinde yalnız kalmışlardı.

Martha Crosby az önce yatmak için odasına çıkmıştı. Ali Mansur da beş dakika önce tek başına yola çıkmıştı. Paprika esnedi.

— Gidelim! Burası çok sıkıcı bir yer.

— Richard Crosby'ye iyi geceler dilemek istiyorum. Beni burada bekleyin.

Çimenliği geçen Malko mahzene doğru ilerledi. Richard Crosby'yi bir kere daha görmek istiyordu. Kapıya hafifçe vurdu. İçerden sesler gelmesine rağmen kapı açılmadı. Malko tokmağı çevirerek içeri girdiğinde şaşırmadan edemedi.

Richard Crosby ile Ophelia Bird yemek masasının üstünde çılgınca sevişiyorlardı. Kapının açıldığını ne duydular, ne de gördüler.

Malko kapıyı yavaşça kapadı. Paprika onu çimenlikte bekliyordu. Richard Crosby'nin

şoförlerinden biri Mercedes'ten inerek:

— Nereye gitmek istiyorsunuz, efendim? diye sordu.

— Regency, dedi Paprika Malko'nun cevap vermesine fırsat bırakmadan.

Malko karşı koymadı. Belki de Nafud Cidda ona küçük bir armağan vermek istiyordu. Başını çevirdiğinde arkadaki arabanın farlarıyla karşılaştı. Greg Austin gerçekten de görevine sadık bir adamdı.

*

**

Paprika votkasını bir dikişte bitirdikten sonra ayağa kalkarak elini elbisesinin fermuarına uzattı. Niyetini anlamakta gecikmeyen Malko:

— Bu gece içkiyi fazla kaçırdık, dedi. Sizi evinize bırakayım. Arabam var.

Paprika bir süre onu süzdükten sonra:

— Ne olur, bu gece yanınızda kalmama izin verin, dedi.

— Niçin?

— Sizinle kalmamı Nafud istedi.

— Çok kibar bir erkek. Ama neden?

— Bilmiyorum.

— Sık sık sizden bu tür yardımlarda bulunmanızı ister mi?

— Arada bir.

Genç kadının yüz hatları değişmişti. Malko ona acıdı. Bir kadehe votka doldurarak Paprika'ya uzattı.

— Alın.

Genç kadın bardağını dudaklarına yaklaştırdı ve yeniden Malko'ya sokuldu.

— Lütfen burada uyumama izin verin. Yoksa başım derde girecek.

— Pekâlâ, dedi Malko. Uyuyalım. Ben de çok yorgunum.

Paprika çantasını ve votka kadehini alarak Malko'nun peşinden yatak odasına gitti. Malko önüne çıkan fırsatları her zaman değerlendirme taraftarıydı. Paprika'yı kendine çekti.

Zevkin doruğuna varmak üzerelerken Paprika kadehini Malko'nun burnuna doğru uzattı. Malko burun deliklerinde bir sızı hissetti.

Sanki ciğerleri yanıyordu. Kalbi de dışarı fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Malko genç kadının yanında duran çantanın içinde bir düzine küçük ampul gördü.

— Bana ne verdin? Deli misin sen?

— Kendini daha iyi hissetmen için. Ben de sık sık kullanırım. Buna pep-pills deriz.

— Beni öldürebilirdin?

Malko şimdi olanlara bir anlam verebilirdi: Paprika'nın çantasındaki ampullerde amil nitrat vardı. Bu, kalp krizine tutulan hastalara verilen bir ilaçtı.

— Bunu bana vermeni kim istedi? diye sordu.

— Yemin ederim ki, kimse bir şey söylemedi. Sadece senin eğlenmeni istedim.

Tüm bu olanlar oldukça garipti. Paprika onu öldürmek istemiş olabilirdi. Malko bu düşüncüyü kafasından uzaklaştırmaya çalışarak saatine baktı: iki buçuk olmuştu.

— Seni eve bırakayım, dedi soğuk bir sesle.

XII. BÖLÜM

Kapı vurulduğu için Malko duştan çıkmak zorunda kaldı.

— Kim o?

— Dostlarınız, diye yanıtladı Chris Jones.

Malko kapıyı açınca Chris Jones'un neşeli ve çocuksu yüzünün ardından Milton Brabeck'in kıpkırmızı burnunu gördü.

İki goril odaya girdiler.

— Fikrimizi bile almadan bizi uçaklardan birine tıktılar, dedi Chris Jones. Burada ne yapacağız?

Malko giyinirken:

— Her zamanki gibi gözlerinizi üzerimden ayırmayacaksınız, dedi.

Sonra bir gün önce olanları anlatmaya başladı. Chris Jones onu dinlerken masanın çekmecelerinden birini açmıştı. Birden Malko gorilin çekmeceye uzanan elini gördü. Chris Jones gülerek:

— Yoksa esrara mı başladınız? diye sordu.

Gorilin avucunda bir düzine ampul duruyordu. Bunlar Paprika'nın çantasındaki ampullerin aynısıydı. Neden genç kadın bu ampulleri ona bırakmıştı? Telefon çalınca ahizeyi kaldırdı. Arayan Nafud Cidda idi.

— Sizi rahatsız etmedim ya? Dün akşamki konuşmamız yarım kaldı, dedi Suudi Arabistanlı adam. Görüşebilir miyiz? Saat on birde size bir araba yollarım.

Malko telefonu kapattığında:

— Nafud Cidda aradı, dedi. Onu görmeye

gideceğim. Beklerken analiz etmesi için bu ampulleri Greg Austin'e verebilir misiniz?

Chris Jones ampulleri alıp cebine attı ve:

— Gerçekten bize ihtiyacınız yok mu? diye sordu.

— Hayır, dedi Malko. Cidda'nın yanında olduğum sürece güvenlikteyim.

Sonra saatine baktı ve Amerikalı dostlarını dinlenmeleri için odada bırakarak aşağı indi.

Kapının önünde bir Mercedes 600 bekliyordu. Az sonra Mercedes, Astroworld Oteli'nin arka kapısında durdu. Malko'yu asansöre götüren şoför cebinden çıkardığı anahtarla kapıyı açtı. En üst katta, masanın başında iki Arap oturuyordu. Malko'yu kırmızı mobilyalarla döşenmiş bir odaya soktular.

Nihayet kapı açıldı ve Nafud Cidda her zamanki beyaz giysisiyle içeri girdi.

Araplardan biri çayla kahve getirmişti.

— Bay Linge, dedi Nafud Cidda, sizi buraya çağırmamın nedeni ortalıkta dolaşan dedikoduların yanlışlığını vurgulamak...

Malko şaşırmıştı.

— Hangi dedikodular? diye sordu.

— Benim bir katil olduğumu düşünmeniz hiç hoşuma gitmiyor. Buradaki dostlarım sayesinde sizin federal ajanslardan biriyle çalışığınızı öğrenmiş bulunuyorum. Houston'a geliş nedeniniz de beni Patricia Highsmith'in ölümünden sorumlu tutmanıza dayanıyor. Bayan Highsmith'in ölümüyle uzaktan yakından ilgim yok.

— Bay Cidda, kafamı kurcalayan bazı noktaların olduğunu inkâr edemeyeceğim. En önemlisi de Richard Crosby ile ilgili o takma ad meselesi, dedi Malko.

— Richard Crosby bazen çocukça davranır, dedi Nafud Cidda. Martha onunla pek ilgilenmediği için arada bir kaçamak yapar. Nemiran'da bulunduğu zaman da tanınmış bir bayanla aşk yaşıyordu. Hepsi bu... Bayan Highsmith'e gelince, sizinle konuştuktan sonra onun hakkında başka şeyler öğrendim. Dave Halpern adında birini tanıyor musunuz?

— Adını duymuştum, dedi Malko.

Dave Halpern Patricia Highsmith'in ünlü aşıklarından biriydi.

— Dave Halpern bir İsrail Teşkilatı olan Mofat için çalışıyordu, dedi Nafud Cidda. Patricia onun isteği üzerine Ortadoğu'ya gitti.

Malko çok şaşırmıştı. Nafud Cidda'nın hiç de blöf yapar bir havası yoktu.

— Beni neden çağırdığınızı hâlâ anlayamadım.

— Uyarmak için. Patricia Highsmith'in başına gelenleri araştırırken bazı Filistinlilerin sizi de ölüme mahkûm ettiklerini öğrendim. Ölüm tehlikesi içindesiniz.

— Beni neden öldürmek istesinler? diye sordu Malko.

—Gerçek nedenini bilmiyorum. Ama sizi tehlikeli bir İsrail ajanı sanıyorlar. Belki de böyle düşünmelerine Patricia Highsmith ile olan ilişkiniz sebep oldu.

Malko, Cidda'nın söylediklerini kafasına yerleştirirken bir an Ed Colton'ın ölümünü hatırladı. Los Angeleslı avukatın ölümünde de Nafud Cidda'yı suçlayabileceği bir delil yoktu. Bu durumda Suudi Arabistanlıya soracağı bir tek soru kalıyordu:

— Bay Cidda, diye söze başladı. Houston' da bulunuşunuzun nedenini öğrenebilir mi-

yim?

Nafud Cidda cevap vermekle vermemek arasında bocalayarak Malko'yu bir süre süzdükten sonra: scanned by darkmalt1

— Bu soruyu cevaplamayabilirim, dedi. Ama size yardımcı olmak için sorunuzu yanıtlayacağım. Houston'da bulunuşum iki nedene dayanıyor. Birincisi ülkemin Amerika ile olan ekonomik bağları... Bu yüzden bir avuç teknisyen arkadaşım birkaç haftadır bu otele yerleşmiş durumdalar. İkinci neden ise tamamiyle özel... Bu konuda konuşmaktan nefret ederim, ama kafanızdaki bulanık düşünceleri aydınlatmak için konuyu size açacağım. Martha Crosby ile ben çok anlaşıyoruz. Onun için Houston'a gelmek beni mutlu ediyor. Bu kadar açıklama yeter sanırım.

— Kafamdaki karanlık noktaların hepsi aydınlandı, teşekkür ederim, dedi Malko.

Nafud Cidda Malko'yu asansöre dek geçirdi ve:

— Tony'nin Yeri'ne gitmeye ne dersiniz? Buradaki en iyi İtalyan lokantasıdır. Saat sekizde size arabamı yollarım, dedi.

Malko onun "elini sıktıktan sonra asansöre bindi.

*

**

Chris Jones gülümseyerek Houston Polis Laboratuvarı'ndan aldığı kâğıdı Malko'nun burnunun dibine dek soktu. Böylece Malko'nun kafasındaki şüpheli noktalardan biri daha uçup gitti. Paprika gerçekten de onu eğlendirmek istemiş, Malko'yu zehirlemeyi aklının ucundan bile geçirmemişti.

— Kafam allak bullak oldu, dedi Malko.

Chris Jones elindeki gazeteyi göstererek heyecanlı bir sesle:

— Şuna bakın! dedi.

Gazetedeki makalede Mary O'Connor'ın Cambridge'deki ölümünden söz ediliyordu.

Malko yazıyı tedirgin bir halde okudu. Ed Colton gibi Mary O'Connor da Arapların koyduğu ambargoya karşı azılı bir rakipti. Malko varsayımlar üzerinde ilerlemekten bıkmıştı. Artık kesin kanıt bulması gerekiyordu.

— Chris, dedi. Boston'a gidiyoruz. Yerel istasyona ve DOD'a haber verir misiniz?

— Neden Boston'a gidiyoruz? diye sordu Chris Jones.

— Mary O'Connor'ın cesedini yakından incelemek istiyorum, dedi Malko.

Sonra Nafud Cidda'nın numarasını çevirdi, ama Suudi Arabistanlı yoktu. Malko not bırakarak Houston'dan ayrılmak zorunda olduğu için Nafud Cidda'nın davetine geleme-yeceğini bildirdi.

XIII. BÖLÜM

Ömer Sabet bilgisayarın yanında duran teleksteki kâğıda baktı.

Günlerden beri ilk kez olarak rahatladığını hissetti. Amerikalıların petrole koyulan ambargoya karşı dirençleri nihayet zayıflamıştı.

Ömer Sabet Malko'nun mesajını dinledikten sonra:

— Bay Cidda'ya iletirim, dedi.

Malko'nun bıraktığı nottan biraz rahatsız olmuştu. Houston Havaalanı'nı aradı. Telefonu kapattığında kalbi sıkıştıyordu. İki saat önce Delta Havayolları'nın bir uçağı Boston'a hareket etmişti. Delta'ya telefon açıp 377 sefer sayılı uçakta yolculuk yapan Bay Linge için bir mesaj bırakıp bırakamayacağını sordu. Memur bilgisayarın yardımıyla yolcu listesine göz atarken Ömer Sabet kalbi küt küt atarak bekledi. Az sonra telefona gelen memur:

— Sizi Houston Uluslararası Havaalanı'na bağlayacağım, dedi. Ayrılmayın.

Ömer Sabet telefonu kapattı.

Odasından çıkarak koşar adımlarla dört adamın bulunduğu odaya geçti.

— Boston'a gideceksiniz, dedi, Mary O'Connor'ın katillerine.

Bir saat sonra Nafud Cidda otele geldi. Gelir gelmez de hemen odasına çıktı.

Nafud Cidda, Ömer Sabet'e dönerek:

— Konuş, dedi.

Nafud Cidda, Sabet'in anlattıklarını dikkatle dinledi. Boston yolculuğu onu da telaşlan-

dırmıştı.

Ömer Sabet iki katilin gerekli önlemleri alacağını söyleyerek Cidda'ya güven vermek istedi. Pep-pills'leri Malko'nun odasında bırakmasını Paprika'ya söyleyen Ömer Sabet idi. Eğer onu ortadan kaldırmayı başarabilselerdi ilerleyen yaşı dolayısıyla Malko'nun bir kalp krizi geçirdiğini söyleyip aradan sıyrılacaklardı.

*

**

Richard Crosby pencerenin önünde düşüncelere daldı.

Nafud Cidda'dan CIA'nın kendisi hakkında bir araştırma yaptığını ve amatör bir zevkle şaraplar konusunda bilgi almak isteyen dostunun federal ajanslardan biri tarafından gönderildiğini öğrenince neredeyse şok geçiriyordu.

Biraz sonra iç telefondan sekreterinin sesi duyuldu: Texas Magazine'de çalışan Ophelia Bird adında bir kadın onu görmek istiyordu.

— Gelsin, dedi Crosby.

Ophelia içeri girdi. Richard Crosby tek laf etmeden genç kadına yaklaşarak onu kollarının arasına hapsetti ve ihtirasla dudaklarından öptü.

— Harikasın, dedi genç kadın.

— Sen de sevgilim, dedi Richard Crosby. Şimdi gitmem gerekiyor, çok işim var.

— Ama makalem için sizinle söyleşi yapacaktım.

— Dinle, dedi Crosby. On beş dakika sonra bir toplantım var ve orada yapacağım konuşmayı henüz hazırlamadım. Ama dilediğin zaman buraya gelebilirsin.

Ophelia Bird hışımla ayağa kalktı. Kapıda içeri girmekte olan sekreter Diana'ya çarptı.

Diana karşısına oturduğunda Richard Crosby neşeyle ıslık çalıyordu.

— İşte Kuveyt'ten gelen telgraf, dedi Diana. Tanker hâlâ orada bekletiliyormuş.

— Tanrı cezasını versin! diye bağırdı Richard Crosby.

*

**

Malko paltosunu üzerinden çıkararak Boston Polis Laboratuvarı'na girdi. Ama içersi de en az dışarı kadar soğuktu. Chris Jones ile Milton Brabeck de sürekli öksürüyordu.

Onları karşılayan beyaz gömlekli polis raporu Malko'ya uzattı.

Malko belgeyi çabucak okudu. Elektronik mikroskop sayesinde Mary O'Connor'ın yanağına saplanmış ufak cam parçacıkları bulunmuştu.

Malko raporu masanın üzerine koydu. Bu sefer iyice emindi.

Polis kaygılı bir sesle sordu:

— Neden şüpheleniyorsunuz?

— Bundan birkaç yıl önce, diye söze başladı Malko, KGB'nin ajanları politik cinayetlere bir kaza süsü vermek için içi sulu siyanürle dolu ampul atan silahlar kullanırlardı. Bu gaz, damarlar üzerinde derhal etki gösterir ve birkaç saniye içinde insanı öldürür. Tıpkı bir kalp krizi gibi... İki saat sonra ise damarlar normal görünümlerini alır.

Polis gözlerini faltaşı gibi açarak:

— Ama KGB Mary O'Connor'ı neden öldürsün? dedi.

— Onu KGB'nin öldürdüğünü söylemedim, dedi Malko. Bu tür silahı bir tek KGB kullanmıyor. Lütfen konuştuklarımız aramızda kalsın...

Polis başını salladı. Zaten kimse otopside haberdar değildi. Dışarı çıkar çıkmaz Boston'daki DOD binasına doğru yol almaya başladılar. Malko yaptığı keşiften bir an önce CIA'ya söz etmek istiyordu.

Marty Rogers, Malko'nun anlattıklarını dikkatle dinledi.

— Crosby ile Cidda'nın yaptığı bütün konuşmaları dinleyeceğiz, dedi.

— Sizde yeni bir haber var mı?

— Tam olarak bilemiyorum, dedi Marty Rogers. Texas'taki Kongre görevlisi Wilbur Stockton'dan söz edildiğini hiç duydunuz mu?

— Evet, dedi Malko. Sanırım ambargoya karşı savaş veriyordu.

— Doğru, dedi Rogers. Ama şimdi onun hakkında bazı söylentiler dolaşıyor.

— Yoksa o da mı öldü?

— Hayır, hayır. Fakat tutumunu tamamen değiştirdi. Bu sabah Washington Star'a bir demeç yererek tüm olanlardan sonra ambargoyla başa çıkmanın mümkün olmadığını söyledi.

— Fikrini değiştirmesi bence çok doğal, dedi Malko.

— Wilbur Stockton'ın bugüne kadar fikrini değiştirdiğine hiç rastlanmadı, dedi Marty Rogers. Dolayısıyla yüz seksen derecelik bu dönüş epey eleştiriye neden oldu. Wilbur Stockton olayını yakından incelemenizi istiyorum. Bu iş için FBI'a haber veremeyeceğimi siz de çok iyi biliyorsunuz.

— İyi fikir, dedi Malko.

Bir an önce Washington'a gitmek istiyordu. Wilbur Stockton ambargoya karşı savaş veren üçüncü kişiydi, ama ona da garip bir şeyler oluyordu. Malko bu konu üzerinde araştırma yapmaya karar verdi.

*

**

Üzerindeki siyah paltoya rağmen Enver'in dişleri birbirine vuruyordu. Onun yanında duran Callud da buzdan bir heykel gibiydi. Boston'a geldiklerinden beri saldıracakları adama bir türlü yaklaşamamışlardı. Hedefleri olan kişinin yanında sürekli iki goril dolaşıyordu.

Hasımları şimdi Logan Havaalanı'na doğru yol alıyordu.

Önlerindeki araba durunca Enver de az ötede park etti.

— Callud, git bir bak, dedi.

Callud arabadan çıktı. Üç dakika sonra heyecanla geri döndü.

— Yarım saat sonra Washington'a kalkacak uçakta yer ayırtmışlar.

Enver dişlerinin arasından okkalı bir küfür savurdu.

Aynı uçağa binmeleri söz konusu olamazdı. Yanlarında yirmi bin dolarlık seyahat çekleri ve sulu siyanür dolu olan ampuller vardı.

— Bir uçak ya da jet kiralamalıyız, dedi Enver. Washington'a onunla aynı zamanda varmamız gerekiyor. Uçağın sefer sayısını aldın mı?

Houston'dan ayrılırlarken Malko'yu ortadan kaldırmak için kesin emir almışlardı.

XIV. BÖLÜM

Chris Jones kalabalığın arasında duran ellerini cebine sokmuş, gözlüklü adamı görünce dirseğiyle Malko'yu dürttü.

— DOD'un adamlarından biri.

Yabancıнын yanına gidince iki adam hararetle el sıkıştı. DOD'un adamı cebinden çıkardığı zarfı Chris Jones'a uzattıktan sonra kalabalığın arasına karışarak gözden kayboldu. Malko zarfı açınca bir araba anahtarı ve arabanın bulunduğu yeri gösteren bir planla karşılaştı. Ayrıca Cherry Lane'in ev anahtarıyla daktiloya çekilmiş bir belge de zarfın içindeydi. Malko kâğıttaki yazıyı okuyunca kalbinin duracağını sandı. Liezen'deki şatosuna yapılan baskında kullanılan silahlar Suudi Arabistan Ordusu'nda kullanılan silahların aynısıydı.

Marty Rogers yazının sonuna Wilbur Stockton'ın ev adresini de eklemişti: 85 North N, Radnor Heights, Arlington.

*

**

Kalorifer yanıyordu, ama Cherry Lane'in evi yine de buz gibiydi. Malko nereden başlaması gerektiğini düşünüyordu.

O sırada kapı çalındı. DOD'un adamlarından biri Marty Rogers'ın imzasını taşıyan bir zarfı Malko'ya uzattı. Malko zarfı açınca fotoğraflarla birlikte Wilbur Stockton'ın öz geçmişi anlatan bir yazı buldu. Stockton'ın karısı ve çocukları şu anda Texas'ta bulun-

yorlardı. Kullandığı araba IFG 417 plakalı bir Lincoln Continental idi.

Malko fotoğraflara baktı. Kocaman elleri, yassı burnu ve yağlı derisiyle Wilbur Stockton iriyarı bir adamdı. Kalın çerçeveli gözlüğü burnunun üstünde minicik kalıyordu.

Malko saate baktı, dördü on geçiyordu. Kalın paltosunu üstüne geçirerek yola çıktı. Chris Jones ile Milton Brabeck CIA tarafından Malko'dan uzaklaştırılmıştı. Eylem Bölümü Nafud Cidda dosyasını kapattığı için gorillerin Malko'nun yanında kalmasını gereksiz, görmüştü.

*

**

Malko arabanın içinde neredeyse buz kesmişti. Dışarda sıcaklık eksi beş derece olmalıydı. Benzin göstergesi benzinin bitmek üzere olduğunu gösteriyordu. Wilbur Stockton'ın evine varmak üzereyken yolda kalmak büyük bir talihsizlik olurdu.

Wilbur Stockton'ın evi mezarlığın tam karşısında tek katlı, küçük bir evdi. Çevredeki diğer evler gibi bu evin önünde de bir bahçe vardı.

Pencerelerdeki ışıklar sönünce Malko rahat bir nefes aldı. Görevi şimdilik sona eriyordu.

Direksiyona geçtiğinde az daha şok geçiriyordu.

Continental'in arka farları yanmıştı. Malko bir anda dondurucu soğuğu bile unuttu. Ford'un farlarını söndürerek kontağı kapadı. Continental garajdan çıkarak Malko'nun önünden geçti.

Otuz saniye sonra Malko da arabayı çalıştırdı. Wilbur Stockton Washington'a

geri dönüyordu.

*

**

Trapezde üç genç kız sallanıyordu. Sirki izlemeye gelen seyircilerin sayısı kabarıktı. Tam ortada bir sahne vardı. Salonu sigara dumanı doldurmuştu. Seyircilerin hepsi de erkekti. Girişteki afişte "Striptiz saat on birde" yazıyordu.

Malko'nun oturduğu iskemleden kapıyı görmek mümkündü. Wilbur Stockton iki masa ötesinde oturuyordu.

Trapezci kızların gösterisi bitmişti. Hoparlörden bir ses duyuldu:

— Porto Rico'dan, Bayan Anita!

Ardından salonda alkış koptu ve uzun boylu bir kadın sahneye çıktı.

Sonra müziğin ritmine uyarak üzerindeki-ri yavaş yavaş çıkarmaya başladı. Kongre üyesi vücudunu öne eğmiş, hayran gözlerle Anita'yı izliyordu.

Müzik aniden durunca Anita üzerinde kalan son giysinin iplerini çözmeye başladı. Tam o sırada ışıklar söndü. Işıklar tekrar yandığında sahnede kimse yoktu.

Salonda bir alkış daha koptu.

Malko esniyordu. Başını Kongre üyesine doğru çevirdiğinde kalbinin sıkıştığını hissetti. Wilbur Stockton gözden kaybolmuştu.

Malko cebinden çıkardığı on doları masanın üstüne koyduğu gibi salondan çıktı. Kapının önünde Continental'in farlarını gördü. Wilbur Stockton arabanın içindeydi. Malko aceleyle kendi arabasına bindi. Ama Wilbur Stockton bir türlü yola çıkmıyordu. Beş dakika, on dakika... Malko sıkılmaya başla-

mıştı. Sonunda pantolon giymiş başı örtülü bir kadın koşar adımlarla kaldırımı geçerek Continental'in kapısını açtı. Malko onun ön koltuğa yerleşerek eşarbını çıkardığını gördü.

Malko gözlerine inanamıyordu. Saygıdeğer Wilbur Stockton bir striptizcinin kolları arasında... İnanılacak gibi değildi!

Çok geçmeden Wilbur Stockton yola koyuldu. Anita'yı kendi evine götürüyordu.

Wilbur Stockton evinin tam karşısında durdu. Arabadan inerek Anita'nın elinden tuttu. Ama kendi evi yerine Anita ile beraber yandaki villaya girdi. Önce zemin, ardından da ilk katın ışıkları yandı.

Malko Wilbur Stockton'ın bu sefer kolay kolay dışarı çıkamayacağını biliyordu. Artık uyumaya gidebilirdi. Yarım dönüş yaparak yola koyuldu.

Tam arkasında bir araba farlarıyla sinyal verdi. Malko şaşırdı. Sol taraftaki kocaman kamyonu şöyle bir seçebildi. Direksiyonu sağa kırarak okkalı bir küfür savurdu. Az sonra tok bir ses duyuldu ve Malko'nun Ford'u havada birkaç takla atarak kaldırıma çarptı.

XV. BÖLÜM

Kamyon durdu. Ford'a çarpmasına rağmen herhangi bir hasar görmemişti. Kamyondan fırlayan bir adam ters dönmüş, tekerlekleri hâlâ dönen arabaya doğru koştu.

Daha sonra ikinci adam da devrilmiş otomobile doğru koşturaya başladı. Enver sulu siyanür dolu silahını arabaya doğru tutuyordu. Oysa kazanın şoku Malko'nun ölmesi için yeter de arlardı bile.

— Kamyonu geri çek! diye bağırdı Enver.

Kamyon bütün yolu kapatıyordu! Callud direksiyona geçerek kamyonu geri çekti. Araplar bu kamyonu Malko sirkteki gösterileri seyredirken Garfinckel Tiyatrosu'nun yanındaki inşaattan çalmışlardı.

Callud geri döndüğünde Enver hâlâ Ford'un kapılarını açmaya uğraşıyordu. Karanlık yüzünden arabanın içini görmeleri imkânsızdı. Sonunda ikisi birlik olup kapılardan birini açmayı başardılar. Enver kolunu ön koltuğa uzattığında döşemede duran silahı avuçlayarak:

— Kaçmış!eledi.

*

**

Malko sol yanağındaki acıyla kendine geldi. Her şey aniden kararmıştı. Başına gelenleri hatırlamak için tüm gücüyle kafasını çalıştırdı. Betonda yatıyordu. Sağ bacağına müthiş bir sızı hissetti. İnleyerek doğrulmaya çalıştı. Uzakta duran kamyonu görünce başına

gelenleri hatırladı. Ford da birkaç metre ötede ters dönmüş bir şekilde duruyordu. Arabanın yanındaki iki gölgeyi görmekte gecikmedi. Elini kemerine sokarak silahını aradı, ama bulamadı.

Mezarlığın duvarına dayanarak adamları gözetlemeye koyuldu. Konuşulanlara kulak kabartınca onların Arap olduğunu anlamakta gecikmedi. Sonunda bir ipucu bulmuştu.

Adamlar Ford'dan uzaklaşarak ona doğru gelmeye başladılar. Malko duvar boyunca ilerlemeye çalıştı. Ama sağ bacağı yürümesini engelliyordu. Duyduğu ses üzerine irkildi.

Araplardan biri Malko'yu görmüş ona doğru koşuyordu. Bir sokak lambasının altına geldiğinde Malko adamın yüzünü ve sağ elindeki silahı gördü. Arkasındaki duvarı çevreleyen çitlere baktı. Mezarlığa atlamayı başarabilirse kurtulabilirdi. İnsanüstü bir güç harcayarak çitlere tırmanmayı başardı.

★★

Enver siyanür dolu silahını kaldırdıktan sonra öfkeyle indirdi. Malko çoktan uzaklaşmıştı! Mezarlığın çitine vardığında Malko öteki tarafta atlamıştı bile. Aynı anda bir devriye arabasının sesi duyuldu.

— Onu takip et! diye bağırdı. Callud. Sonra burada buluşuruz.

Enver çite tırmanmaya başladı. Callud da kamyonu çalıştırdı.

Malko ansızın bir hışırtı duydu. Birisi kolunu öne uzatmış, kendisine doğru yaklaşıyordu. Tüm gücünü kullanarak sol ayağını adamın dizine doğru savurdu. Katil bir anda çamura yuvarlandı. Malko onu kolundan

kavrayarak bileğini yere yatırdı. Katil boş yere silahını Malko'nun yüzüne doğru çevirmeye çalışıyordu. Kazanın etkisiyle yorgun düşen Malko daha fazla dayanamayacağını hissederek avazı çıktığı kadar bağırdı:

— Yardım edin! Yardım edin!

*

**

Bob Weaver mezarlığın üstünde parlayan yıldızları seyrederek kuşların cıvıltısını dinliyordu. Saat on ikiyi on geçiyordu. Nöbet değiştirmesine daha kırk dakika vardı. Diğer arkadaşları kulübede uyuyorlardı.

— Yardım edin!

Bob Weaver çığlığı duyunca durdu. Ses, on beş metre ötesindeki ağaçlıklı alandan geliyordu. Bob Weaver şaşkın bir halde bocaladı. Emirlerle uyması gerekiyordu. Bekçi, görev yerinden ayrılamazdı. Çevresine bakınca toprağın üstünde dövüşen iki adamı görmekte gecikmedi. Yardım isteyen ses tekrar kulaklarında çınladı.

Biraz tereddüt ettikten sonra silahını eline alarak olay yerine doğru koşmaya başladı.

— Yardım edin! Beni öldürmeye çalışıyor!

Bob Weaver ne yapacağını bilemeden yerde dövüşen adamların çevresinde birkaç kez dolandı. Sonra silahını ağaçlardan birine dayayarak o da kavgaya katılmaya karar verdi.. Elinde silah olan adamın bileğine yapışarak onu çekmeye çalıştı. Ama yer o kadar kaygandı ki, kendisi de katilin yanına düşüverdi. Fakat adamın elini bırakmamakta ısrar ediyordu. Farkında olmadan elini tetiğe değdirince hafif bir ses duydu. Yüzünde bir soğukluk hissetti. Bir şeyler söylemeye çalıştı,

ama ağızından tek bir sözcük bile çıkmadı.

Malko sendeleyerek ayağına kalktı. Kendini izleyen katil yan dönmüş yatıyor, elleriyle boğazını tutuyordu. Ağaca dayalı silahı alan Malko havaya üç kurşun sıktı.

Kulübede bir ışık yandı. Bob Weaver tepesinde parlayan yıldızları artık göremiyordu.

XVI. BOLUM

Marty Rogers pasaportu masanın üstüne koymadan önce onu elinde çevirip durdu.

— Sahte! dedi. Libya Cumhuriyeti'ne ait. HASAN HAK adının eklemesi yeterli olmuş. Üzerinde bulunan diğer kâğıtlarda da aynı ad vardı. Libya Büyükelçiliği'ne haber verdik, bu adda birini tanımadıklarını söyleyerek pasaportun çalınmış olduğunu bildirdiler.

Katilin cansız bedeni Arlington kasabasının morgundaydı.

Langley'de, Yakındoğu Masası şefinin bürosundaydılar. Larry O'Neal ile birlikte DOD'un iki adamı ve FBI'dan bir görevli de yanlarındaydı.

Marty Rogers önündeki dosyaya göz atarak:

— ABD'ye iki ay önce turist olarak girmiş, dedi. Adres olarak New York'taki Century Hotel'in adını vermiş. Ama oraya hiç ayak basmadığı gibi başka bir kimlikle ülke içinde yolculuk yapmış.

Malko masanın üzerinde duran sigara paketine baktı. İçinde üç tüp siyanür gazı bulunuyordu. Hasan Hak ne FBI ne de CIA tarafından tanınıyordu. Malko Arlington'da ölen adamın Mary O'Connor'ın ölümünden sorumlu olduğunu tahmin ediyordu. Ayrıca Nafud Cidda ve Richard Crosby ile de ilişkisi olduğundan emindi. Üstelik tüm bu olanlar ambargoya bağlıydı. Ama Malko'nun elinde varsayımlarını doğrulayacak delil yoktu.

— FBI Boston olayını gözden geçirecek, dedi Marty Rogers. Katillerin kullandığı kamyon bir inşaattan çalınmış.

Malko başını salladı. Diğer katil çoktan kaçmış olmalıydı. Bu durumda Wilbur Stockton'ın ağzından laf almaktan başka seçeneği yoktu.

— Ne yapmayı düşünüyorsunuz? diye sordu Marty Rogers.

— Chris ile Milton Anka'nın evini gözetliyorlar, dedi Malko. Bu saldırı ben sirkteyken planlanmış. Katiller o sokağa gideceğimi biliyorlardı. Öyleyse Wilbur Stockton'ı görmek istediğimden haberleri vardı. Demekki, bu iki olay birbirine bağlı...

— Henüz emin değiliz, dedi Marty Rogers. Bu yüzden Stockton'ı izlemenizi istedim.

— Anita hakkında bilgi toplayabildiniz mi?

— Daha değil, dedi Larry O'Neal. FBI onun patronuyla görüşecek. Sanırım esas çabayı yine siz göstereceksiniz.

— Tamam, dedi Malko. Hemen işe başlıyorum.

*

**

Malko, Wilbur Stockton'ın büro kapısı önünde durdu. Kapı kilitli olduğu için beş dakika boyunca sekreterin gelmesini bekledi. Gözlüklü sekreter Malko'ya şaşkın gözlerle bakınca:

— Bay Wilbur Stockton ile görüşmek istiyordum, dedi Malko.

— Bugün görüşebileceğinizi sanmıyorum, dedi sekreter. Bir notunuz var mı?

— Kendisine sormam gereken çok önemli ve özel bir sorum var. Bir randevu alsam...

— Randevu almanız da sanırım olanaksız. Bay Stockton bu sabah Bethesda Hastanesi'ne kaldırıldı. Ne zamana dek orada kalacağını bilmiyorum.

— Nesi var? diye sormaktan kendini alamadı Malko.

— Bilmiyorum, söylemedi.

Sekreter masasına oturmuştu. Malko ile daha fazla ilgilenmek istemediği belliydi.

Malko bürodan ayrılarak caddeye çıktığında karmakarışık bir ruh hali içindeydi.

Anita'yı bulmak umuduyla yola çıktı.

Olay yerinde kazadan hiçbir iz kalmamıştı. Wilbur Stockton'ın bir gece önce girdiği evin önünde gri bir Ford bekliyordu. Chris Jones arabadan dışarı çıktı.

— Kız geri gelmedi, dedi. Ne yapıyoruz?

— Bekliyorsunuz, dedi Malko. Eğer gelirse sakın onu gözden kaybetmeyin.

Arabasına dönen Malko tekrar yola koyuldu, istikamet Bethesda Hastanesi idi.

*

**

Beyaz elbiseli hemşire üzgün bir yüz ifadesiyle Malko'ya yaklaşarak:

— Doktor Petworth Bay Stockton ile görüşme yapılmasını kesin olarak yasakladı, dedi.

— Öyleyse doktorla görüşeyim?..

— Eğer Wilbur Stockton'ın ailesinden değilseniz doktor sizinle konuşmayı reddedecektir.

— Yine de kendisiyle görüşmek istediğimi ona iletir misiniz?

Hemşire Malko'nun uzattığı kartı alarak:

— Kartınızı hemen doktora vereceğim,

dedi.

Koridorda ilerleyen hemşire soldaki kapılardan birini açınca Malko kapının yerini belleğine iyice yerleştirdi. Hemşire dışarı çıkıp gözden kaybolduğunda Malko o odaya daldı.

Mor bir pijama giymiş Wilbur Stockton gazete okumakla meşguldü. Yatağının yanında açılmamış bir yığın mektupla dolu bir bavul vardı. Wilbur Stockton gazetesini indirerek:

— Kimsiniz? diye sordu sert bir sesle.

— Wilbur Stockton mısınız?

— Size kim olduğunuzu sordum! Buraya girmeye hakkınız yok.

— Federal ajanslardan biri adına soruşturma yapıyorum. Sizinle konuşmak istediğim çok önemli bir konu var. Farkında olmadan komploya kurban gidebilirsiniz. İki kişi...

Wilburg Stockton Malko'nun sözünü kesti.

— Ne biçim hikaye bu! Neden söz ettiğinizi anlamıyorum!

Malko Wilbur Stockton'ın hemşireyi çağırmak için zile doğru uzandığını gördü. Zamanı kısıtlıydı.

— Size şantaj yapan oldu mu?

Kongre görevlisi yatağından fırladı ve kocaman ellerini Malko'ya uzatarak:

— Görürsünüz siz... diye homurdandı.

Malko Kongre görevlisiyle kavga etmeye niyetli değildi. Yavaşça koridora çıktığında arkasından Stockton'ın:

— Hemşire! Hemşire! diye bağırdığını duydu.

*

**

Analılar kilitle dönünce DOD'un adamı geri çekildi. Chris Jones ayağıyla kapıyı

ittikten sonra içeri girdi.

FBI'nın arabalarından biri, kapıyı açan adamların başına gelebilecek herhangi bir olay karşısında olaya müdahale etmek için yolun sonunda bekliyordu.

Chris Jones kemerindeki telsizi alarak FBI'nın arabasına haber verdi:

- İçeri girdik. Her şey yolunda.
- Çabuk olun, dedi aceleci bir ses.

Malko ile Chris zemin kattaki odaları şöyle bir kolaçan ettiler. Zemin kat, eski koltukları, piyanosu ve sallanan iskemlesiyle zevksiz bir görüntüye sahipti. İlk kattaki odalardan birinde de elbise dolabının kapağı açık bırakılmıştı ve dolabın içinde de pek giysi yoktu. Sanki Anita alelacele evden çıkmış gibiydi.

Yatak odasında da çift kişilik bir yatakla tüm duvarı kaplayan bir ayna bulunuyordu. Chris Jones gözlerini tavana doğru kaldırarak elini yukarda açılmış bir deliğe uzattı.

Delik oldukça küçüktü ve duvar kâğıdının desenleri arasında zorlukla seçilebiliyordu. Bir mini kamera objektifiyle buradan bütün yatak gözetlenebilirdi.

Birisi Wilbur Stockton'ın açığını yakalayıp onu ele vermek istemişti.

Beş dakika sonra Chris ile Malko evden çıktılar. Arabaya biner binmez DOD'un ve FBI'nın arabaları da yola koyuldu.

Washington'a doğru yol alan Chris Jones telsiz aracılığıyla DOD'a haber verdi. DOD ile konuşurken Chris Jones'un yüzündeki ifade yavaş yavaş değişti. Telsizi kapadığında neşeyle bağırarak:

- FBI Anita Derr'ın annesini bulmuş,

dedi. Nerede yaşadığını biliyor musunuz?

— Houston'da, dedi Malko.

— Nereden biliyorsunuz?

Sonra umutlarını yitirmiş bir tavırla ekledi:

— FBI, Washington'dan Houston'a hareket eden uçaklarda Anita Derr adına bir yer ayırılıp ayırılmadığını araştırıyor, dedi. On dakika sonra cevap alacağız.

Biraz sonra telsizin kırmızı ışığı yandı. Chris düğmeye basınca:

— Delta Havayollarının 876 sefer sayılı uçağı, diye seslendi bir ses. Bayan Derr bu sabah saat 6.34'de Houston'a hareket etmiş.

*

**

Chris Jones arabayı ağır ağır sürerek ev numaralarını okumaya çalışıyordu. Montrose Mahallesi'ndeki bütün evler birbirine benziyordu.

— İşte burası! diye bağırdı Greg Austin.

Araba durdu ve herkesten önce Malko indi. Houston'a daha çabuk varmaları için DOD onlara bir Learjet vermişti.

Malko tahta kapıya vurdu. Az sonra kapıda İspanyolu andıran ön dişleri dökülmüş, yaşlıca bir kadın belirdi.

— Bayan Derr mısınız? dedi Greg Austin. Kızınızı arıyoruz.

— Aman Tanrım! dedi kadın. Ne...

— Korkmayın, dedi Malko güven veren bir sesle. Kızınız kötü bir şey yapmadı. Ama onun tehlikede olduğunu sanıyoruz. Nerede olduğunu biliyor musunuz?

— Kimsiniz? diye sordu yaşlı kadın.

Chris Jones Gizli Servis kartını uzattı.

— Anita burada değil...Dışarı çıktı.

Sonra tahta kapıya yaslanarak hüngür hüngür ağlamaya başladı.

— Anlayamıyorum. Neler oluyor? Hiç haber vermeden dün buraya geldi. Çok korkuyordu. İşinden de ayrılmış. Yarım saat önce de dışarı çıktı. Merkezdeki yeraltı galerilerinden birinde bir arkadaşıyla buluşacaktı.

— Kimle? diye sordu Malko.

— Bilmiyorum. Bilmiyorum.

— Nasıl giyinmişti?

— Üzerinde sarı elbisesi vardı, bir de...

Adamlar çoktan merdivenleri inmeye başlamışlardı.

Chris arabayı son süratle kullanıyor, ama kırmızı ışıklarda durmaya büyük özen gösteriyordu. On dakika sonra yeraltı çarşısına inen merdivenlerin başında durdular. Greg Austin arabadan fırlayarak:

— Buradan, dedi.

Üçü birden aşağı indi. önlerinde upuzun bir koridor vardı. En dipte de dükkânlar gözüküyordu.

Eğer dağılmazlarsa Anita Derr'ı bulmaları zorlaşacaktı. Hepsinin elinde gösteri sırasında çekilmiş fotoğraflar vardı, ama her şeyden önce sarı elbiseyi arıyorlardı.

*

**

Anita Derr'ın bedeni korkudan titriyordu. Wilbur Stockton ile aşk yaparken çalan telefonun sesi hâlâ kulaklarında çınlıyordu. Telefonu açtığı anda karşı hattaki adamın sesini tanıyamamıştı, ama konuşma sırasında Wilbur'un yüzü bembeyaz kesilince kötü bir şeyler

olacağını anlamıştı. Alelacele giyinen Wilbur Anita'ya şöyle emir vermişti:

— Derhal Washington'! terketmen gerekiyor. Nereye istersen git, ama gittiğin yeri sakın kimseye söyleme. Yarın sekreterime telefon et.

Anita Houston'a hareket eden ilk uçağa binmişti. Sığınabileceği tek yer annesinin eviydi.www.cizgiliforum.com

Wilbur Stockton'ın sekreterine telefon ettiğinde genç kadın Wilbur Stockton'ın hastaneye kaldırıldığını söyledi. Anita ne yapacağını şaşırmıştı.

*

**

Ömer Sabet kendini Gulf Building'in damına bırakan helikopterden atlayarak asansöre doğru koşmaya başladı. Harekât başladığından beri ilk defa bu denli tehlikeye atılıyordu. Anita'nın annesinin evine giden Zeyid sayesinde CIA ya da FBI'in adamlarının Anita'yı aradıklarını öğrenmişti. Eğer onu bulacak olurlarsa Nafud Cidda'nın bütün planları suya düşerdi. Asansör sekizinci katta durunca küfretti. Her saniyenin önemi vardı.

Mezarlıkta olanlardan sonra her şey kötü gitmeye başlamıştı. Callud, Anita'nın evine vardığında genç kadın çoktan kayıplara karışmıştı.

Asansörün kapıları zemin katta açılınca Ömer Sabet koşmaya başladı.

Ömer Sabet takma bir ad kullanarak helikopter gönderilmesi için uçak şirketine telefon etmiş, acele Galveston'a gitmesi gerektiğini söylemişti. Önceden tasarladığı gibi pilot ona ıssız ve sakın bir yer olan Highway 610'da randevu vermişti. Ama helikopterden

aşağı inmek gibi bir ihtiyatsızlık yapan pilot, elleri kolları bağlanıp gözleri de bir eşarp ile örtölünce ne yapacağını şaşırmişti. Onu arabanın bagajına koymuşlar ve kumandayı helikopter pilotu olan Zeyid almıştı.

Şimdi Anita Derr'ı yok etmesi gerekiyordu. Ömer Sabet kendi kendine kızdı. Anita'yı çok daha önce ortadan kaldırmalıydı.

*

**

Malko bütün galerilere göz gezdiriyordu. Ama boşuna... Randevu verdiği kişiyle birlikte gitmiş olmalıydı. Anita.

Ansızın Gulf Building'e çıkan galerinin sonunda asansöre binmeye hazırlanan sarı elbiseli bir kadın gördü.

Deli gibi koşmaya başladı. Ama asansörün kapısı çoktan kapanmıştı.

XVII. BÖLÜM

Asansöre vardığında Malko'nun soluğu tükenmişti. Düğmelerden birine basmak üzereyken bir tabela gördü: "Bu asansör yalnız Gulf Building'in terasına çıkar." Malko başını çevirerek Chris Jones'a baktı. Saniyeler geçiyor, ama asansör aşağı inmiyordu. Sonunda Chris Jones gözüktü. Asansör hâlâ inmemişti. Başka bir asansör katta durunca Malko ile Chris Jones içeri daldılar.

— Kızı gördüm, dedi Malko. Yukarı çıktı.

Terasa vardıklarında kulakları sağır eden bir helikopter gürültüsüyle karşılaştılar. Helikopter kalkışa geçmeye hazırlanıyordu. Üç adam sarı elbiseli kızı kollarından tutarak helikoptere sokmaya çalışıyordu.

Adamlardan biri davetsiz misafirlerin varlığını farketmişti. Ne yapacağını şaşırarak kızın kolunu bırakınca kız, Malko ile Chris Jones'a doğru koşmaya başladı. Adamlardan biri helikoptere binerken diğer ikisi de silahlarını çekerek Malko ile Chris Jones'un üzerine yürüdü. Chris Jones öne atılarak kızı kendine çekince ikisi birlikte yere düştüler.

— Kımıldamayın, bayan! diye bağırıldı goril.

Sonra kızın üstüne abanarak onu korumaya çalıştı.

Malko kurşunlara hedef olmamak için terastaki sütunlardan birinin ardına gizlendi. Chris Jones 44 Magnum'unu ateşledi. Ama koruduğu kız yüzünden kurşun kimseye isabet

etmedi.

Malko helikopteri gözlüyordu. Bu adamlardan birini canlı olarak ele geçirmeliydi. Terastaki iki adamın dışında helikopterde pilotun yanında oturan bir adam daha vardı, ama pleksiglase vuran güneş ışınları yüzünden Malko onun yüzünü seçemedi.

Helikoptere binmeye çalışan adamlardan biri hâlâ ateş ediyordu. El hareketleriyle terasın öteki ucundaki arkadaşına haber vermeye çalıştı.

Helikopter yavaşça havalanınca Chris Jones silahını yukarı kaldırdı. Bu mesafeden helikoptere kolayca ateş edebilirdi.

— Chris, ateş etmeyin! diye bağırdı Malko.

Sonra öne atılarak helikoptere doğru koşan adamın boğazına yapıştı. İkisi birlikte yere yuvarlandılar. Malko Arlington'da, sokak lambasının altında yüzünü gördüğü katili tanımakta gecikmedi. Şimdi vahşice dövüşüyorlardı. Ama katil Malko'dan kurtulmayı başarak helikoptere doğru koştu. Malko onu omzundan yakaladı. Adam arkasını dönerek elindeki hançerle Malko'nun üzerine yürümeye başladı.

Hançeri fırlatınca Malko yere eğildi. O sırada helikopterin motor gürültüsünü bastıran bir çığlık duyuldu. Malko bakışlarını yukarı kaldırdığında helikopterin kapısından içeri girmeye çalışan hasmının bir kan gölü içinde yere düştüğünü gördü. Helikopterin pervanesi adamın omzuna çarpınca kolu ikiye ayrılmıştı.

Malko ayağa kalktı. Bir an pilotun yanında oturanı gördü. Bu adama bir gece Paprika ile birlikte Maxim's'de yemek yerken rastlamıştı.

Helikopter güneye doğru uçuyordu. Chris Jones doğrularak Anita Derr'ın kalkmasına yardım etti. Genç katlın tir tir titriyordu. Malko ile Chris Jones onu asansöre götürdüler. Asansöre binmek üzerelerken Greg Austin yanlarına geldi.

— Aman Tanrım! Neler oluyor? Silah sesleri duydum.

Malko olanları kısaca ona anlattı. Greg Austin kemerindeki telsizi çıkararak yerel polise haber verdi.

*

**

Anita **Derr** kahve üstüne kahve içerken hüngür hüngür ağlıyor, bir yandan da elindeki mendili sıkıp duruyordu. Malko ile Chris onu hemen Regency'deki odaya götürmüşlerdi.

— Devam edin, dedi Malko. Hasan hakkında ne biliyorsanız anlatın.

— Uzun boyludur. Yassı bir burnu var. Dudakları incedir. Koyu tenli. . O... Bilmiyorum, bilmiyorum.

— Helikopterde o da var mıydı?

— Evet.

— Onunla ne zaman tanıştınız?

Genç kadın burnunu sildi. Kan çanağına dönmüş gözleri, karışmış saçları ve akan makyajıyla tanınmayacak bir haldeydi.

— Altı, yedi ay oluyor, dedi. Annemi görmek için **Houston**'a gelmiştim. Babam bir araba kazasında öldü, Texaslıydı. Annem ise Porto Ricoludur Hasan ile yeraltı çarşısında karşılaştım. Kısa bir süre beni izledi.

— O sırada Wilbur Stockton'ın sevgilisi miydiniz?

— Evet, diye yanıtladı genç kadın

kızarak. Bir senedir...

Malko bu ayrıntıyı kafasına iyice yerleştirdi. Bu bir rastlantı değildi. Kongre görevlisiyle yakından ilgilenenler onu izleyerek Anita ile olan ilişkisini ortaya çıkarmışlardı. Ondan sonrası da tereyağından kıl eker gibi kolay olmuştu.

— Hasan ile de duygusal bir ilişkiniz oldu mu? diye sordu Malko.

— Evet. Beni nce Tonio'ya sonra da Galveston'daki motellerden birine götürdü... Çok kibar davranıyordu.

— Onu Washington'da da sık sık gördünüz m?

— Evet, Hemen her hafta gelirdi. Bana delicesine açık olduğunu söylüyordu. Düzenli aralıklarla telefon ederdi. Hatta ona evimin anahtarını bile vermiştim. Wilbur ailesini görmek için Texas'a gittiğinde onunla buluşuyorduk.

Buruk bir gülücükle sözlerini sürdürdü:

— Wilbur ile fazla bir şey yapmazdık. Çok içerdi.

Sonra susarak yeniden ağlamaya başladı. Teyp bütün konuşmaları kaydediyordu.

— Hiç kuşkulanmadınız mı? diye sordu Malko. Tavandaki o delik...

Anita Derr başını sallayarak:

— Hayır, yemin ederim ki hayır! dedi. Ben atı katına hiç ıkmanı. Evde olmadığını sırada biri oraya saklanmış olmalı. Wilbur benim evimde hiç yatmazdı. Geceyarısı olunca ona eşlik ederdim. Fotoğrafları çeken adam ben evden çıktıktan sonra kaçmış olmalı. İnanın o deliği hiç görmedim...

Bakişları masadaki fotoğraflara kayınca

tekrar ağlamaya başladı.

— Öyleyse ne oldu?

Malko hıçkıra hıçkıra ağlayan Anka'nın cevap vermesi için birkaç dakika bekledi.

— Kısa bir süre önce Wilbur onu aldatıp aldatmadığımı öğrenmek istedi. Ağlıyordu. O anda ona çok acıdım. Hasan ile ilişkiye girdiğimi itiraf ettim. Beni sakın sakın dinledikten sonra Hasan'ın bana göre bir erkek olmadığını söyledi. Onu bir daha görmemem için bana yemin ettirdi. Ben de yemin ettim ve bir daha Hasan'ı görmedim. Ama Wilbur tehdit olayından hiç söz etmemişti. Hiç...

Şimdi Malko'nun bütün varsayımları Nafud Cidda üzerinde toplanıyordu.

— Hasan hakkında neler biliyorsunuz?

Anita Derr başını eğdi.

— Fazla bir şey bilmiyorum. Elektrik mühendisiymiş. Çok iyi İngilizce konuşuyor. Bana adını hiç söylememişti, ben de sormadım.

— Bugün neler oldu?

— Ona galeride rastladım. İlk karşılaşmadaki gibi...Annemi gördüğü için Houston'a geldiğimi biliyormuş. Benle de konuşmak istiyormuş. Beni Building'in terasındaki bir lokantaya davet etti. Yukarıya çıktığımızda, helikopteri gördüm. Beni ona bindirmek istediler. Ben de karşı koydum.

— Washington'i neden terkettiniz?

— Bir gece önce evime telefon ettiler. Wilbur'u arıyorlardı. Konuşmalarını duymadım. Telefonu kapattığında Wilbur'un yüzü bembeyazdı. Birkaç hafta boyunca hastanede yatacağını söyledi. Kimseyi haberdar etmeden

Washington'dan ayrılmam gerekiyormuş. Ama onunla irtibatı kesmeyecektim. Bana para da verdi.

Her şey Nafud Cidda'da noktalanıyordu. Ama Malko'nun elinde hâlâ onu suçlayacak kesin bir kanıt yoktu. Şimdi kendisine yardım edebilecek bir tek insan kalmıştı: Richard Crosby.

— Chris, dedi, Bayan Derr'ın yanında kalmanızı istiyorum. Kendisi, biz Hasan'ı bulana dek buradan bir yere kıyılamayacak. Milton sizinle kalacaktır.

Helikopterden de bir ipucu elde edebilirlerdi. FBI helikopteri bulmak için harekete geçmişti. Malko şimdi Mary O'Connor ile Ed Colton'ın bir cinayete kurban gittiklerinden emindi. Ama bunu kanıtlaması gerekiyordu.

Belki de Richard Crosby ile Anita Derr'ı yüzleştirmesi gerekecekti. Crosby, Nafud Cidda'nın Houston'daki varlığı üzerine pek çok bilgiye sahip olmalıydı.

Malko, Cidda ile konuşmadan önce Martha Crosby'ye de birkaç soru sormak istiyordu.

XVIII. BOLUM

Nafud Cidda sinirli bir şekilde baskülden indi. Gün boyunca hiçbir şey yemediği halde yine bir kilo almıştı. Berberini odadan kovduktan sonra üzerine her zamanki beyaz giysilerinden birini geçirerek Ömer Sabet'i çağırdı. Filistinli adam da en az Nafud Cidda kadar telaşlıydı. CIA gözlerini üstlerinden ayırmıyordu.

Nafud Cidda zamana karşı müthiş bir savaş veriyordu. Milli Güvenlik Konseyi'nin toplantı yapmasına sadece bir hafta kalmıştı.

Nafud Cidda'yı en çok korkutan Richard Crosby idi. Texaslının Nafud Cidda'ya güveni kalmamıştı.

— Richard Crosby nerede? diye sordu Ömer Sabet'e.

— Bürosunda. Kuveyt'te olanları haber vermek için ona gittim. Tek tehlike Avusturyalı prensin beni görmüş olması.

— Seni mi?

Ömer Sabet başını öne eğdi.

— Bir akşam Paprika ile yemeğe çıkmıştık. Oradan beni hatırlayabilir.

— Umarım seni takip etmemiştir, dedi Cidda. Çiftliğe gitmem gerek. Paprikada seninle gelecek. Crosby'ye çok yorgun olduğunu söylerim.

— Stockton'ı da unutmayın, dedi Ömer Sabet. Onunla irtibat kurmamız olanaksız.. Eğer FBI ile konuşacak olursa...

Nafud Cidda başını salladı.

— Stockton konuşmaz. Korkağın teki. Bu

yaştan sonra hayatını yeniden kurmaya cesareti yok. Sen çiftliğe git. Crosby'yi ben hallederim.

Bu zor günlerde Ömer Sabet'ten ayrılmak istemiyordu. Ama Ömer Sabet'in burada kalması ateşle oynamak olurdu.

Sabet odadan çıktı. Onu en çok kaygılandıran bir numaralı hasımları Avusturyalı prensti. Richard Crosby ile konuşabilecek tek insan Ömer Sabet idi. Te\aslı adam FBI ya da C'IA'ya karşı koyabilir, ama Ömer Sabet'e kafa tutamazdı.

*

**

Nafud Cidda savaşın sonuna geldiğini hissediyordu. Seccadesini çıkararak namaz kılmak için diz çöktü.

Namazı bittiğinde kendini daha iyi hissetti. Riehard Crosby'nin bürosuna telefon etti. Sekreter patronunun meşgul olduğunu, daha sonra kendisini arayacağını söyledi. Nafud Cidda sekreterin sesindeki soğukluğu hissetmekte gecikmedi.

Aradan on beş dakika daha geçti, ama Riehard Crosby onu aramadı. Biraz rahatlamak için Paprika'ya telefon etti. Çok geçmeden genç kadın onun yanına gelerek, yumuşak bedenini Nafud Cidda'ya sundu.

Paprika'dan ayrılmak Nafud Cidda'ya zor geliyordu.

*

**

Riehard Crosby'nin beyaz evi terkedilmiş benziyordu. Malko, Riehard Crosby'ye ait beyaz Mercedes'lerden hiçbirini göremedi, ama Cadillac oradaydı. O halde Martha

Crosby evde olmalıydı. Hizmetkârlardan biri Malko'ya Martha Crosby'nin dışarı çıktığını söylemişti.

Malko zile bastı. Cevap gelmedi. Bir daha zili çaldı. Sonunda zenci hizmetkârlardan biri kapıyı açtı.

— Bayan Crosby ile görüşmek istiyorum.

Zenci başını salladı.

— Bayan Crosby burada değil...

— Emin misiniz? Ama arabası burada.

— Bayan Lorraine ile gitti, efendim.

Malko daha fazla ısrar etmedi. Hizmetkâr çoktan kapıyı kapatmıştı. Malko sera tarafına geçerek evin çevresinde bir tur attı. Çimenliği geçerek havuzun bulunduğu yere gelince onu gördü.

Martha Crosby bir deniz yatağına uzanmış, havuzun bir ucundan öteki ucuna gidip geliyordu.

Malko havuzun kenarına diz çöktü ve deniz yatağının ucundan tutarak onu kendine çekti. Martha Crosby sıçrayarak doğruldu ve başını kaldırınca Malko'yu gördü.

— Ne... içeri girmenize kim izin verdi?

— Kimse, dedi Malko. Sizinle konuşmam gerekiyordu.

— Bu kadar terbiyesiz olduğunuzu hiç tahmin etmemiştim! Derhal buradan gidin.

— Martha, dedi Malko, size kur yapmak için gelmedim. Sadece bir soru sormak istiyorum.

Dirsekleri üzerinde doğrulan Martha Crosby sert bir sesle bağırdı:

— Gidin, yoksa polis çağırırım!

Malko başını eğdi. Sonra deniz yatağının ucundan tutarak onu ters çevirdi. Martha

Crosby havuza yuvarlandı. Genç kadın az sonra su yüzüne çıkarak:

— Yüzme bilmem! diye bağırdı. Katil!

Başı tekrar suyun içine batmıştı. Malko kolunu suya daldırarak bir tutam siyah saçını kavradı ve onu yukarı çekti.

Suyun üstünde beliren yüz, boyları akmış bir palyaçonun yüzünden farksızdı.

— Richard sizi öldürecek! Öldürecek! diye bağırdı Martha Crosby.

Sonra öksürmeye başladı. Malko onun başını suyun üstünde tutuyor, ama genç kadının sudan çıkmasına yardım etmiyordu.

— Martha, dedi, Houston'a geldiğinden beri Nâfud Cidda ile hiç aşk yaptınız mı?

— Deli...

Malko başını tekrar suya batırdı. Ama genç kadın ağlamaya başlayınca onu serbest bıraktı.

— Evet, Martha?

— Hayır, diye bağırdı genç kadın. Neden benimle bu kadar ilgileniyorsunuz? Artık bana dokunamayacaksınız. Asla!

Malko onun sudan çıkmasına yardım ederek genç kadını bir havluya sardı.

Sonra Martha Crosby'nin yanından uzaklaşarak açık kapıdan içeri girdi. Hole geldiğinde az daha kendisini karşılayan zenci hizmetkârla çarpışıyordu. Malko ona gülümsemi.

— Bayan Crosby'nin burada olmadığını biliyorum. Eğer olsaydı mutlaka bir sinir krizine tutulurdu.

Sonra arabasına doğru ilerledi. Arabaya bindiğinde Greg Austin'in yanındaki FBI ajanıyla beraber arkasından geldiğini gördü. Malko'nun yaşamı onlar için çok değerliydi.

Şimdi Nafud Cidda'yı ziyaret etmesi gerekiyordu.

*

**

— Nereye gidiyoruz? diye sordu Ophelia Bird.

— Mahzendeki şarapları yerleştireceğiz, diye cevap verdi, Texaslı.

Ophelia Bird kahkahalarla güldü. Dizlerinin üstünde bir gazete duruyordu.

Richard Crosby gazeteyi alarak ilk sayfaya haklı. İlk sayfa helikopter haberiyle kaplıydı. Kolu kesilen adamın fotoğrafı oldukça netti. Richard Crosby onun bir Arap olduğunu anlamakta gecikmedi.

Çabucak kaza hakkındaki yazıyı okudu. Texaslı bir adamın da karıştığı bir şantaj olayından söz ediliyordu.

Richard Crosby öne eğilerek:

— Joe, arabayı durdur, dedi.

Joe arabayı kaldırıma yaklaştırdı. Richard kapıyı açarak:

— Sonra görüşürüz. Beni ara, dedi.

Opheia Bird'ü kaldırıma itmeye çalışıyordu. Genç kadın gözlerini faltaşı gibi açarak sinirli bir ses tonuyla karşı koymaya kalktı.

— Ama...

— Bugün seninle birlikte olmak istemiyorum, dedi Richard.

Sonra Opheia'nın dudaklarına bir öpücük kondurarak onu dışarı itti ve şoför hareket etti. Araba az ötede durunca Richard Crosby bir uyurgezer gibi arabadan inerek:

—O aptal kızı bul, evine götür, dedi ve mahzenine doğru yöneldi.

Yalnız kalarak düşünmesi gerekiyordu.

XIX. BOLUM

— Bay Nafud Cidda burada değil.

Gri bir elbise giymiş olan Arap son derece terbiyeli, ama mesafeli konuşuyordu. Malko'nun önünde kapı gibi dikilerek onun içeri girmesini engelledi. Malko'nun arkasında duran Greg Austin de aniden dilsiz kesilmişti. Malko, Martha Crösbey ile görüştükten sonra Suudi Arabistanlının yalan söylediğinden emindi. Nafud Cidda'nın orada olduğunu tahmin etmesi güç olmadı. DC 9 Meguoil'un hangarındaydı.

Helikopter uzun araştırmaların sonunda bulunmuştu. Ama ensesine bir kurşun yiyen pilot havada can vermişti. Böylece araştırmalar da sonuçsuz kalmıştı.

Malko daha fazla ısrar etmedi.

— Prens Malko'nun aradığını söyleyiniz. Nafud Cidda beni nerede bulacağını biliyor.

Malko ile Greg Austin asansöre bindiler. Malko Richard Crosby'yi bürosundan aradı, ama sekreteri onun eve gittiğini söyledi. Malko'nun Richard Crosby'ye gitmekten başka çaresi yoktu.

Arabayla yol alırlarken telefon çaldı. Telefonu açan Greg Austin:

— Sizi arıyorlar, dedi.

Washington'dan Marty Rogers arıyordu.

— Başımız hâlâ dertte, dedi Marty Rogers. Cidda az önce Başkan'ın yakınlarından birine telefon ederek onu haksız yere suçlamaya devam ederlerse ülkesiyle imzalanan silah

kontratını bozacağını söyledi. Bu konuyla ilgili bir şey bulabildiniz mi?

— Henüz değil, dedi Malko. Ama bulacağım.

— Çabuk olun, dedi Marty Rogers. Yoksa sonuca bu kadar yaklaşmışken Cidda'nın bizi alt etmesi işten bile değil.

Greg Austin konuşmaya kulak kabartmıştı.

— Crosby'ye gidiyor muyuz? diye sordu.

— Hem de son hızla, dedi Malko.

★

**

Crosbyler'in evinde zemin kattaki pencere-lerin hepsi ıslıl ısıldı. Malko çimenliği koşar adımlarla geçerek kapıyı çaldı. Kapıyı aynı yaşlı hizmetkâr açtı.

— Richard Crosby nerede?

Hizmetkâr cevap vermeden önce tereddüt etti.

— Bayan Crosby salonda, ama beyefendi-nin nerede olduğunu bilmiyorum.

Richard Crosby'nin arabası dışardaydı. Malko zenciyi iterek içeri girdi.

Martha Crosby salondaki kanepede Lorraine Foley ile birlikte oturuyordu.iki kadın Malko'nun içeri girdiğini görünce sustu.

Malko Martha Crosby'ye hafifçe eğilerek:

— Martha, kocanızla konuşmam gerekiyor, dedi.

Martha Malko'nun kafasına fırlatmak için bir eşya aradı, ama Lorraine ona engel olarak:

— Ne istiyorsunuz? diye sordu Malko'ya. Neler oluyor? Neden Martha'ya o kadar sert davrandınız?

— Lorraine bu çok uzun bir hikâye, dedi Malko. Richard Crosby ile konuşsam daha iyi

olacak.

Martha Crosby aniden değişerek:

— Kocam ne yaptı? diye sordu.

— Hiçbir şey, dedi Malko. Ama bana yardım edebilir. Nerede?

Cevap veren Lorraine oldu:

— Eve geldiğinden beri onu görmedik. Kendini mahzene kapattı. Kimseyle konuşmak istemiyor, telefonlara da cevap vermiyor.

— Teşekkür ederim, dedi Malko.

Sonra kadınları yalnız bırakarak salondan çıktı.

*

**

— Crosby, açın!

Malko on dakikadır mahzenin kapı kilidiyle uğraşıyordu. Mahzenin çevresinde bir tur atmış, ama içeri girebileceği bir yer bulamamıştı. Richard Crosby içerde olsa bile cevap vermek istemediği belliydi. Ama Malko'nun bir an önce onunla konuşması gerekiyordu. Greg Agustin'e dönerek:

— Silahınız var mı? diye sordu.

CIA ajanı başını salladı.

— Hayır, yok.

— Pekâlâ, dedi Malko. Regency'ye giderek Chris Jones'dan 44 Magnum'unu alın. Sizi burada bekliyorum.

Malko'nun silahı kilidi açmaya yeterli değildi.

*

**

Malko 44 Magnum'un namlusunu kilide yaklaştırdı. Güçlü patlama omzunu geriye itince bir an kolunun bedeninden ayrıldığını sandı. Etrafı kaplayan toz bulutunu yararak

kapıya bir omuz atınca kapı açıldı.

Richard Crosby'nin gözleri kan çanağından farksızdı. Kravatını çıkarmış, gömleğinin kolları da dirseklerine dek sıvanmıştı.

— Siz ne... diye homurdandı.

Zenci hizmetkâr patlama sesini duyunca dışarı fırlamıştı. Martha ile Lorraine de olay yerine geliyorlardı.

— Sizinle konuşacaklarım var, dedi Malko. Dostunuz Nafud Cidda hakkında...

— Gidin buradan! diye bağırdı Richard Crosby. Sam, bana silahımı getir. Sizin beyninizi dağıtacağım.

Öfkeden tir tir titriyordu.

Malko telaşlanmadan arkasını dönerek 44 Magnum'u zenci hizmetkârın bulunduğu yere çevirdi. Patlama yerden bir toz bulutu kaldırdı.

— Sam, dedi Malko, beyefendinin silahını almayın.

Zenci adam ne yapacağını şaşırmıştı.

Malko bu sefer Crosby'ye döndü.

— Sizinle yalnız konuşmak istiyorum. Şimdi.

— Hayır, dedi Crosby. Gidin.

İki adam kısa bir süre birbirlerini süzdüler. Malko 44 Maghum'u hafifçe yukarı kaldırarak Richard Crosby'ye doğru ateş edince Texaslı adam bir adım geriledi. Malko mahzene doğru ilerleyerek ikinci kez ateş etti. Crosby bu sefer masaya kadar gerilemişti. Malko kapıyı arkasından kapattı. Richard Crosby onun karşısına dikilerek:

— Pişman olacaksınız! dedi. Polis buraya geldiğinde canınıza okuyacak.

— Bay Crosby, dedi Malko, beni dinleme-

niz yararınıza olacak. Nafud Cidda'nın Houston'daki varlığı hakkında neler biliyorsunuz?

— Defolup gidin! dedi Crosby.

Küçük siyah gözleri öfkeyle parlıyordu.

— Çok önemli, diye üsteledi Malko. Fek çok insan onun yüzünden öldü. Bana yardım edeceğini/den eminim.

— Defolup gidin, diye tekrarladı Crosby. Yoksa sizi öldüreceğim.

**

Malko'nun zamanı kısıtlıydı. Masanın üstündeki şarap şişesini farkedince aklına parlak bir fikir geldi. Silahını Crosby'ye çevirerek ilk ziyaretinde gördüğü şarap dolu raflara doğru ilerledi. Château Haut-Brion 1928 etiketli şişeyi çekti. Richard Crosby gergin yüz hatlarıyla Malko'ya bakıyordu.

— Cevap verecek misiniz? diye sordu Malko.

— Defolun, dedi Texaslı yumruğunu sıkarak.

Malko parmaklarını aralayınca şişe yere düştü.

Malı/enin içini bir anda buruk şarap kokusu kapladı. Richard Crosby bağırdı:

— Delisiniz siz!

Malko ikinci bir şişeyi çıkarmaya hazırlanıyordu.

Richard Crosby Malko'nun üzerine atılmaya kalktı, ama Malko silahını çoktan ona doğrultmuştu.

— Bay Crosby, dedi. Bir adım atacak olursanız dizinize kurşunu yeisiniz. Sorularına **cevap** verecek misiniz?

Texaslı bakışlarını Malko'ya dikti. Blöf yapan birini kolayca tanırdı. Malko blöf yapmıyordu.

Bir şarap şişesi daha yere düşünce Richard Crosby inledi. Malko şimdi üçüncü şişeyi seçiyordu. Soğuk bir sesle:

— Sanırım bunlardan elinizde sadece dört tane kalmıştı, dedi.

— Sizi öldüreceğim, dedi Crosby.

**

Şişe gürültüyle yere düşünce mahzendeki şarap kokusu dayanılmaz bir hal aldı. Milyarder Texaslının gözleri yaşla dolmuştu. Kolunu Malko'ya doğru uzatarak:

— Buradan çıkalım, dedi. Sizinle konuşacağım. Tanrı aşkına durun!

Malko başını salladı. Sonra dördüncü şişeyi seçmeye koyuldu.

Richard Crosby ilerlemeye kalkınca Malko silahını ona çevirdi. Kurşun Richard Crosby'nin bacağına sıyrarak yere çarptı.

— Nafud Cidda Houston'da ne yapıyor?

Richard Crosby cevap vermek için ağzını açtı, ama hemen sustu. Yapamazdı. Martha bunları öğrenmemeliydi. Savaşa devam etmeli, Cidda'yı ortadan kaldırmalıydı. Bugüne kadar pek çok kez zor durumlarla karşılaşmış, ama hepsinden sıyrılmayı başarmıştı. Yere düşen şişenin sesi onu düşüncelerinden kopardı. Altı bin dolar bir anda uçup gitmişti. Malko'yu anlamsız gözlerle süzdü. Malko koleksiyonunun en değerli şişesini çıkarmıştı: Château Latour 1928.

Bu şişeden dünyada sadece iki tane vardı.

*

**

Birdenbire Malko'nun kulaklarında bir ses
çınladı:

— Durun, durun! Sizinle konuşacağım.

XX. BÖLÜM

Richard Crosby masadaki şişeyi alarak yere fırlattı. Bu şişe sadece yüz dolar ediyordu ve elinde bunlardan en az on kasa vardı. Sonra yorgun bedenini koltuklardan birine bıraktı. Buruk şarap kokusu Malko'nun boğazını yakıyordu.

— Bay Crosby, dedi arabamdaki kaseti size dinletmek istiyorum. Kongre görevlisi Wilbur Stockton'ın sevgilisi Anita Derr'ın anlattıkları...

Richard Crosby elini, kaldırarak onun sözünü kesti:

— Gerek yok. Haberim var. Ne öğrenmek istiyorsunuz?

— Neden Bay Cidda Capri'deki buluşmanızı Patricia Highsmith'in ölümü pahasına gizlemek istedi?

Richard Crosby Malko'nun sözlerini anlamamış gibi onu boş gözlerle süzdükten sonra:

— Sanırım bir yanlışlık oldu, dedi. Onunla birlikte görülmem o kadar önemli değil. Başka şeyden korkmuş olmalı...

Malko soluğunu tuttu. Bu sefer Richard Crosby konuşmaya kararlı gözükiyordu.

— Neden korkuyordu! diye sordu Malko.

Richard Crosby elleriyle yüzünü kapatarak:

— Uzun ve üzücü bir hikâye, dedi. Sekiz ay önce Monte Carlo'da Cidda'nın teknesindeydim. Martha bu davetlere bayılır. İndonezya'ya gidiyordum. Cidda'yı görünce bir süre onunla kalmaya karar verdim. Onu Arap-

Amerikan Ticaret Odası'nın aracılığıyla Houston'da tanışmıştım. Suudi Arabistan'da gerçekleştirmek istediğim projede bana yardım edeceğine söz vermişti. O gece, saat üçe doğru bana bir öneri yaptı. Teklifi inanılmaz gibiydi. Bazı Filistinli grupların baskısı karşısında petrol ihraç eden Arap ülkeleri, İsrail ile olan ticari ilişkilerini kesmezse Amerika'ya ambargo koyacaklardı. Nafud Cidda bu ambargonun en kısa sürede gerçekleştirilmesi için harekete geçmişti. Kendisine akıl verecek benim gibi bir ihracatçıya ihtiyacı vardı...

Malko şaşkına dönerek 44 Magnum'u yere indirdi.

— Kabul ettiniz mi?

— O gece gözümü bile kırpmadım, diye itiraf etti Crosby. Sabah saat dokuzda Martha henüz uyurken Cidda ile birlikte kahvaltı ettik. Ona cevabımı verdim. Hâlâ hatırlıyorum, gülerek şöyle demişti: "Kabul edeceğinizi biliyordum. Yoksa böyle bir teklifi size yapmazdım." Cidda karşıma ticari bir öneriyle gelmişti. Cidda'nın İsrail karşıtı gruplardan birine üye olmadığını biliyordum. O da benim gibi bir ticaret adamıydı. Bu harekâtı gerçekleştirecek bir servete konmamız işten bile değildi. Ambargo başlatılmalıydı. Hiçbir Arap ülkesi Filistinlilere karşı koyamıyordu. Üstelik Cidda'nın Amerika'ya karşı olmadığını da biliyordum. Ama son birkaç yıldır Amerikan Hükümeti'nin laçkalığı beni çok üzüyordu. Bu fırsatı değerlendirmek istedim. Bütün yaşamım boyunca uğraşarak kazanacağımı birkaç haftada kazanacaktım. Sahip olduğum serveti küçümsemiyorum, ama Martha ile evlendikten sonra kayınpederimin

servetini aşmak en büyük amaçlarımdan biri oldu. Bunun aptalca olduğunu biliyorum, ama...

— Cidda size ne teklif etti?

— Bir kontrat. Ambargo boyunca normal fiyattan günde iki yüz bin varil petrol verecekti. Kuveyt'ten de üç yıl boyunca günde normal fiyatın iki dolar altında yüz altmış bin varil petrol alacaktım...

Malko hemen bir hesap işine girişti. Ortaya çıkan rakam çok yüksekti. Dört yüz milyon doların da üstünde bir rakam!

— Sizin göreviniz ne olacaktı?

— Bir kere ambargonun başlatılması için en uygun zamanı onlara bildirecektim. Enerjiyle ilgili bütün belgeler elimin altında olduğu için bu işi yapmam kolay oldu. Meteoroloji raporlarını da inceledikten sonra ocak ayından itibaren ülkeyi bir soğuk dalgası kaplayacağını bildirdim. Aynı dönemde doğal gaz kıtlığı da olacaktı.

— Hepsi bu kadar mı?

— Hayır, dedi Crosby. Üç ay önceden brüt petrol fiyatlarının % 5'lik bir düşüş göstereceğini söyledim. Petrol alanında pek çok dostum vardır. Burnumun iyi koku aldığını bilirler. Bana inandılar ve depolar en düşük seviyede bırakıldı. 15 Ocak'ta ambargo başlatıldığında bu ülkedeki petrol rezervleri normal seviyenin çok altındaydı.

— Ülkenize ihanet ettiğiniz hiç aklınıza gelmedi mi? diye sordu Malko.

— Hayır, dedi Crosby. Beni en çok üzen oğlumu da bu işe karıştırmam oldu.

— Oğlunuz mu? diye sordu Malko şaşırarak:

— Evet, dedi Crosby üzgün bir sesle. MIT'ten yeni çıkmıştı. Gizli olarak ondan ambargo, stoklar, tarihler ve ekonomik etkinlikler hakkında da bir rapor hazırlamasını istedim. Araplardan gelen petrol olmazsa Amerika'nın ne kadar dayanacağını öğrenmek için. Lee üç ay boyunca çalışarak ülkemin durumu hakkında doyurucu bir rapor hazırladı. Sonuçta Amerika'nın ambargoya doksan gün direnecek gücü olduğunu öğrendim.

— Doksan gün mü? diye bağırdı Malko. Amabuçokaz.scannedbydarkmalt1

— Evet, az, dedi Crosby. Bilgileri alır almaz Cidda'ya haber vererek ambargoyu 15 Ocak'ta başlatabileceklerini söyledim. (Sesi alçaldı.) Ambargo 15 Ocak'ta başladı.

Mahzene sessizlik hakim olmuştu. Malko öğrendiklerini beynine kaydetmeye çalışıyordu. Ama henüz aydınlanamayan pek çok nokta vardı.

— Patricia Highsmith neden öldürüldü? diye sordu. Bu cinayeti kim düzenledi?

Richard Crosby başını eğdi.

— Büyük olasılıkla Cidda'nın sağ kolu olan Ömer Sabet'in adamları, dedi. Dolaylı olarak benim yüzümden... Ambargonun ilk iki haftası boyunca ülkemin gösterdiği direnç oğlumun teorisiyle aynıydı. Harekât başlatılmadan önce Cidda, ekibini Astroworld Oteli'ne yerleştirdi. Oğlumun teorisinin gerçekleşip gerçekleşemeyeceğini öğrenmek istiyordu.

— Ya sonra?

— Sonra Cidda sinirlenmeye başladı. Onunla birlikte Nemiran'a gitmem için bana ısrar etti. Evens adı altında onunla yolculuğa çıktım. Cidda çok sinirliydi. Ona doğru bilgi

vermediğimi, onu aldattığımı söylüyordu. Harekâtı izlemek için bizzat kendisi de Amerika'ya gelecekti. Ona karşı koyamadım. Patricia'yı görünce onun bizi dinlediğini düşünmüş olmalı. Çok sinirli olduğunu az önce söylemiştim. Korkuyordu.

— Kendisine zaman kaybettirenlere karşı Cidda'nın acımasızca davranacağını da biliyor muydunuz?

Richard Crosby başını salladı.

— Buna inanamıyorum. Stockton ile uğraştığı yetmiyormuş gibi sizi de öldürmeye çalıştı!

— Yalnız beni değil, dedi Malko.

Ed Colton ile Mary O'Connor'ı ima etmek istemişti.

— Colton temizlendi, çünkü sizinle çok yakından ilgileniyordu, dedi Malko. Zavallı Mary O'Connor da Amerika'nın yenilgisini geciktiriyordu.

— Bana inanmanızı istiyorum, dedi Richard Crosby.

— Size inanıyorum. Patricia Highsmith'e gelince, Cidda onun bir İsrail ajanı olduğunu bildiği için o kadar sert davrandı. İlk hatayı da böylece yaptı. Patricia bir şey bilmiyordu. Bu maceraya atılmakla Cidda'nın kazancı ne olacaktı? Neden bu kadar acele ediyor?

— Ayrıntıları bilmiyorum, dedi Crosby. Nemiran'dayken bana kapalı bir zarf göstermiş, içindeki belgenin bir servet değerinde olduğunu söylemişti.

— O zarf şimdi nerede?

— Bilmiyorum.

Malko Richard Crosby'nin itirafları karşısında kendini rahatsız hissetti. Richard Crosby

masanın üstündeki silaha uzanınca Malko onun kafasından geçenleri tahmin etmekte gecikmedi. O zarfı bulmaları gerekiyordu.

Bay Crosby, dedi, size bir teklifim var. Geri çevireceğinizi de pek sanmıyorum.

Crosby başını salladı.

— Boş verin. O herifin beynini kendi ellerimle dağıtmak istiyorum.

— Ama daha iyi bir teklifim var, dedi Malko. Benim dışımda hiç kimse sizin Cidda ile olan bağlarınızı bilmiyor.

— Ya CIA? diye sordu Richard Crosby.

— CIA sır saklamayı çok iyi bilir, dedi Malko. Sadece birkaç yüksek sorumlu durumdan haberdar. Üstelik yazılı hiçbir belge de yok. O zarfta ne olduğunu öğrenmeme yardım ederseniz sırrınızı unutacaklardır. Sanırım denemekte yarar var. Milli Güvenlik Konseyi'nin toplantısından önce durumu düzeltmeliyiz. Fazla vaktimiz yok. Ayrıca kimse sizin bu projede oynadığınız rolü bilmeyecek.

— Evet, ama ben biliyorum, dedi Crosby.

Bu konuda Malko'nun yapabileceği bir şey yoktu.

— Unutursunuz, dedi.

— Pekâlâ, dedi Richard Crosby. Kabul ediyorum. Ne yapmak istiyorsunuz?

XXI. BÖLÜM

Mahzenden ilk çıkan Malko oldu. Çok yorgundu. Richard Crosby de onu izledi. Çimenliği iki eski dost gibi geçtikten sonra salona girdiler.

Martha Crosby yalnızdı. Ayağa kalkarak kocasının yanına geldi.

— Richard, neler oluyor?

Richard Crosby gülümsemeye çalıştı.

— Sonra anlatırım. Cidda aradı mı?

— Evet. İki kere.

— Güzel. Bir daha ararsa bana haber ver. Çok yorgunum. Uyumak istiyorum.

— Yarın görüşürüz, dedi Malko.

Sonra genç kadının önünden geçerek hole doğru ilerledi. Arkasından koşan Martha Crosby Malko'yu dışarı çıkmadan önce yakaladı.

— Neler oluyor? Silah sesleri duydum. Kötü bir şey mi var?

Malko başını çevirerek kadının gözlerinin derinliklerine baktı.

— Martha, sanırım Richard'ın size ihtiyacı var. Evet size, evlendiği kadına... Yoksa o züppe ve süs meraklısı taş bebeğe değil... Görüşmek üzere.

Parmaklıklara vardığında son bir kez arkasına baktı ve Martha Crosby'nin sütunlardan birine dayanarak ağladığını gördü.

*

**

Nafud Cidda azarlayan bir sesle Richard

Crosby'ye:

— Neden beni aramadınız? diye sordu. Çok önemliydi...

Texaslı adam gülümseyerek koltuklardan birine oturdu.

— Bazı sorunlarla karşılaştım. Tatsız bir ziyaret. Dostunuz Prens Malko geldi. Şu CIA ajanı.

— Ne istiyormuş?

— Wilbur Stockton olayından sizi sorumlu tutuyor, dedi Crosby. Mary O'Connor ve Ed Colton cinayetlerinde de sizin parmağınız olduğu kanısında.

Nafud Cidda başını eğdi.

— Şu CIA ajanları gerçekten de deli oluyorlar! Bir katılmışım gibi haftalardır beni izliyorlar. Artık beni rahat bırakmaları için emir aldıklarını sanıyordum. Ambargoya çok öfkелendikleri belli.

Richard Crosby Suudi Arabistanlıyı buz gibi bakışlarla süzdü.

— Beni enayi yerine mi koyuyorsunuz?

Richard Crosby'nin sorusundan sonra odaya bir sessizlik çökuverdi'. Richard Crosby Nafud Cidda'nın ağzını açmasına zaman vermeden.

— Saklambaç oynamayı bırakalım, dedi. Avusturyalı prens şatosunda olanları bana anlattığı zaman bu işi sizin tezgâhladığınızı hemen anlamıştım. Daha önce haberim olsaydı onun yaptıklarının iki katını yapardım size. Aptallıklarınız yüzünden CIA beni de izlemeye başladı.

— Çok üzgünüm, ama...

— Önemli bir sorunla karşı karşıyayız, dedi Richard Crosby. Prens Malko ona anlattıkla-

rımın tek kelimesine bile inanmadı. Beni ya enayi yerine koyuyor, ya da sizin ortağınız olduğumu düşünüyor. Bu durumda araştırmalarını sürdürecektir. Yanında FBI'ın ajanlarından biri de vardı. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musunuz?

Nafud Cidda bir süre sessiz kaldı. Bu durum hiç hoşuna gitmemişti.

★

★★

— Anita Derr sizi tanıyor muydu? diye sordu Crosby.

— Hayır, dedi Suudi Arabistanlı. Ömer' den başkasını görmedi. Ömer'i de Paprika ile birlikte çiftliğinize yolladım. Sanırım bu durumda bazı belgeleri derhal yok etmem gerekecek.

— Bu yeterli olmaz, dedi Richard Crosby. Prensi de ortadan kaldırmamız lazım.

— Ama...

— Yoksa FBI'a haber veririm, dedi Richard Crosby. Deli misiniz nesiniz? Ömer'i tanıdığını söyledi. Her an çiftliğe gidebilirler. Belki gitmişlerdir bile...

Nafud Cidda sırtının terden sıırıslıklam olduğunu hissetti.

— Şiddetli bir tepkiyle karşılaşabiliriz, dedi. Prens Malko tek başına değil. Üstelik onu temizlememiz ne FBI'ı ne de CIA'yı durduracaktır. Tersine...

Richard Crosby hafifçe öne eğilerek:

— Sizinle aynı fikirdeyim, dedi. Belki sizden şüpheleneceklerdir. Ama arkanızda ben olacağım. Fazla direneceklerini sanmıyorum. Ed Colton'a verdiğiniz gibi ona da ufak dozda bir ilaç verirsiniz, olur biter. LSD miydi?

— Hayır. Hem evet, hem hayır. LSD tek başına bir işe yaramaz. Onu Torasin ile karıştırmıştık.

— Bunu nasıl yaptınız?

— Oh, ben yapmadım, dedi Cidda. Adamlarımızdan birisi geceyarısı büroya girerek ilacı şekerle karıştırdı. Gazeteler Colton'ın gün boyunca şekerli kahve içtiğinden sık sık söz ediyorlardı. Ertesi gün aynı adamımız yine büroya giderek her şeyi ortadan kaldırdı.

Richard Crosby, Nafud Cidda'yı hayranlık dolu gözlerle süzdükten sonra:

— Avusturyalı dostumuza daha basit ve etkili bir yol denemeliyiz, dedi.

— Ama nasıl?

Nafud Cidda bir an şiddet olaylarına daha yatkın olan Ömer Sabet'in yanında olmasını istedi.

— Ona çiftliğe gideceğimi, sizin de benimle geleceğinizi söyledim, dedi Richard Crosby. Sizi görmek istiyor. Yarın onu çiftliğe götürün. Orada işini hallederiz.

Nafud Cidda Texaslıya göz ucuyla bakarak:

— Ama adam ortadanyok oldu mu, ertesi gün FBI gözlerini üstümüze diker, dedi.

Richard Crosby güldü.

—Yapacağınız basit bir iş. Üç bin ayak yükseklikte DC 9'un arka kapısını açar ve adamı dışarı atarsınız. Bundan önce de düşenler olmuştu. Bizi suçlayacakları kesin, ama bir süre sonra olay unutulup gider. Yapacak başka iş bulurlar.

Nafud Cidda Texaslıyı süzdükten sonra:

— Pekâlâ, dedi. Yarın sabah saat onda hareket ederiz. Ama ya yalnız gelmezse?

— Yalnız gelecektir. Kendine çok güveniyor.

— Ömer'e haber verin, dedi Nafud Cidda.

Richard Crosby ayağa kalkarak:

— Vereceğim, dedi. Yarın görüşmek üzere.

XXII. BOLUM

Bardaktan boşanırcasına yağan yağmur yüzünden arabanın ön camından ancak on metre ötesi görülebiliyordu. Arabayı park eden Malko çantasını alarak Meguoil'un han-garına dek koştu. Nafud Cidda'nın DC 9'u kalkışa hazır bir şekilde tam karşısında duruyordu. Malko'yu Richard Crosby'nin adamlarından biri karşıladı.

— Bay Cidda uçağa bindi, efendim. Gelir gelmez sizi uçağa götürmemi istedi.

Bir gece önce Malko ile Nafud Cidda arasında kısa bir konuşma geçmiş, Nafud Cidda, Malko'yu çiftliğe davet etmişti.

Eli şemsiyeli adam DC 9'un arka kapısına dek Malko'ya eşlik etti. Malko merdivenleri tırmandı.

Kabine girince gözüne ilk çarpan rulet masasının başında oturan Nafud Cidda oldu. Suudi Arabistanlı belgeleri inceliyordu.

— Sizi burada görmek ne büyük mutluluk...

Malko'nun ellerini avuçlarına alan Nafud Cidda onu masada tam yanına oturttu.

Soluk renkli takım elbise giymiş olan bir Arap Malko'nun karşısındaki koltuktaydı. Beyaz elbiseli bir garson elinde tepsiyle gözüktü. Malko da Nafud Cidda gibi buzlu bir meyve suyu aldı. Nafud Cidda takım elbiseli Arabi göstererek:

— Hüseyin İngilizce bilmez, dedi.

Hüseyin Malko'ya gülümsedi. Malko onun

da katil grubunun bir üyesi olduğunu tahmin etmekte gecikmedi.

— Uçağınız mükemmel döşenmiş, dedi Malko.

Suudi Arabistanlı adam ayağa fırlayarak:

— Gelin, dedi. Uçuşa geçmeden önce size diğer odaları da göstereyim.

Malko'yu ön tarafa sürükleyerek ona mutfağı gösterdi. Sonra yatak odasına geçtiler. Alçak bir sehpanın üzerinde siyah deri bir çanta duruyordu. Malko o tarafa bakmamaya gayret etti. Nafud Cidda değerli belgelerini orada saklıyor olmalıydı. Salona geri döndüler.

— Kalkışa geçiyoruz, dedi Nafud Cidda.

Oturarak kemerlerini bağladılar. DC 9 gökgürültüsünü andıran bir sesle havalandı.

★

★★

Rulet masasının üstünde dönüp duran yuvarlak top sonunda sıfır sayısının önünde durdu.

— Ben kazandım, dedi Nafud Cidda.

Sonra Malko'nun 7 sayısının önüne koyduğu fişleri avuçladı. Uçak kalktığından beri vakit geçirmek için rulet oynuyorlardı. Zaman ilerledikçe Nafud Cidda gitgide daha sinirli oluyor, Hüseyin de gözlerini Malko'dan ayırmıyordu.

— Size göstermek istediğim bazı belgeler var, dedi Nafud Cidda.

Malko onun gözlerindeki korku dolu ifadeyi görmekte gecikmedi. Çantasını kendine çekerek kapağı kaldırdı.

Parmakları silahı kavradı ve kapağı kapadı. Araplar, Malko tetiğe basmak üzereyken silahı

farkettiler. Malko Hüseyn'in arkasındaki lombozu hedef alarak ateş etti. Aynı anda Hüseyn de kemerindeki silaha sarıldı, ama bu onun ilk ve son hareketi oldu.

Kurşun lombozu parçaladı.

Malko tetiği çektikten sonra elleriyle koltuğa yapışmıştı. Hüseyn, yastıklar, bardaklar ve odadaki diğer hafif eşyalarla beraber pleksiglastaki deliğe doğru uçtu. Nafud Cidda koltuğuna yapışarak faltaşı gibi açılan gözle-riyle bir anda yok oluveren adamına baktı.

*

**

Az sonra dondurucu bir soğuk uçağın içini kapladı ve sıcaklık -20 dereceye indi. Lombozun patlamasından yaklaşık otuz saniye sonra oksijen maskeleri tavandan düşmeye başladı. Malko yere düşmekte olan maskelerden birini yakaladı. Nafud Cidda'nın birkaç santimetre ötesinde duran maskeyi alacak gücü bile yoktu. Aynı anda dondurucu soğuk bir sis perdesine dönüştü. Israrla çalan bir zil sesi Malko'nun kulaklarında çınladı. İki pilot alarm ziline basmış olmalıydılar. DC 9'u denize yaklaştırmaya çalışıyorlardı.

Ama bu dakikalar alırdı. Sis, kabinin içini görünmez yapmıştı. Nafud Cidda koltuğunda yarı baygın oturuyordu.

Üç, dört dakika bekleyen Malko oksijen maskesinden derin bir nefes alarak ayağa kalktı. Harekete geçmesi için çok az zamanı vardı. Uçağın hareketleri onu kolayca öne itti. Malko soluğunu tutarak yatak odasına geçti ve el yordamıyla siyah çantayı bulduktan sonra onu alıp arka tarafa doğru ilerledi. Oksijen eksikliği yüzünden kalbi sıkışıyordu. Nafud

Cidda sis perdesinin ardından onu görünce Malko'nun anlamadığı bir dilde bir şeyler homurdandı. Sonunda bir maske bulmuştu, ama ayağa kalkacak gücü yoktu. Malko elinde tuttuğu değerli çantayla birlikte hosteslere ait bölümü geçerek sol taraftaki tualete doğru ilerledi. Arka kısımdaki gürültü daha da fazlaydı. Uçak inişe geçtiği için Malko'nun soluk alması kolaylaşmıştı. Ama her hareket edişinde müthiş bir enerji sarfediyordu. Diz çökerek lavabonun altındaki kapağı kaldırdı ve elini uzattı. Eğer Chris Jones'dan aldığı bilgi yanlışsa işi bitik demektir. Ama paraşüt oradaydı.

Birkaç saniye sonra paraşütü sırtına geçirmişti. Siyah deri çanta hâlâ elindeydi. Tuvaletten çıktı.

Sis hâlâ geçmemişti, fakat sıcaklıkta hafif bir artış olmuştu. Malko kabine gidip lomboza baktı.

Tam zamanıydı.

Malko yine arka tarafa doğru ilerledi. Gürültü dayanılacak gibi değildi. Çantayı ayaklarının dibine koyarak kapının sol tarafında bulunan kapağı kaldırdı. Elini içine daldırıp kaldırıcın kolunu kavradı ve onu bir öne bir arkaya doğru itmeye başladı.

Kapı yavaş yavaş açılıyordu. Pilotlardan biri her an gelebilirdi. Malko onların silahlı olup olmadıklarını bilmiyordu.

Malko bir eliyle çantanın sapını, diğeriyle paraşütün açma ipini tutuyordu. Bir saniye sonra boşlukta idi.

*

**

Paraşütün açma ipini çekti ve paraşüt

açıldı. Gözleriyle DC9'u aradı. Uçak gökyüzünde ufak bir noktadan ibaretti. Malko gökyüzünde ikinci bir nokta daha gördü. Richard Crosby'nin kendilerini izleyen Sabreliner'ı sakın sakın uçuyordu.

Kendine güvenini yeniden kazanan Malko çevresine bakındı. Aşağıda cılız bir savan topluluğu uzanıyordu. Neşeyle bağlamak istedi. Her şey önceden planladıkları gibi olmuştu. Nafud Cidda'yı düşündü. Belki de Suudi Arabistanlı basıncın etkisiyle ölmüştü. Malko yere doğru yaklaşıyordu.

*

**

Nafud Cidda bir ara kalbinin duracağını sanmıştı. Gözlerini açınca Ömer Sabet'in yüzüyle karşılaştı.

— Onu bulamadım, dedi Filistinli.

Uçak çiftlik pistine indiğinden beri Nafud Cidda'nın siyah deri çantasını arıyorlardı. DC 9'un içi tanınmayacak haldeydi. Kâğıtlarla kasetler dört bir yana dağılmıştı. Oksijen maskeleri de kabinin tavanından sarkıyordu.

Nafud Cidda'nın tüm bedeni öfkeden titriyordu. Richard Crosby ona ihanet etmişti. Çiftlikte olmadığına göre Nafud Cidda böyle düşünmekte haklıydı. Nafud Cidda kendini benliğini kaplayan öfkeye kaptırmamaya karar verdi.

Bir kâğıda bir şeyler yazarak onu Ömer Sabet'e uzattı.

— Bunu hemen gönder.

Kâğıtta Meguol'a ait bütün işlemlerin durdurulması yazılıydı.

Nafud Cidda Arap Devletleri Birliği ile

imzaladığı anlaşmanın Amerikan Hükümeti-
nin eline geçmesinden korkuyordu. Kendisine
gelecek zararların dışında, ambargo sona
erecek, böylece yüzlerce milyon da havaya
uçacaktı. Nafud Cidda aniden korkuya
kapılarak elini alnına götürdü.

Sonra ortaklarına göndermek üzere uzun
bir mesaj yazmaya koyuldu. Gerçeği itiraf
etmekten başka çaresi yoktu.

Ömer Sabet yeniden yanına geldi. Nafud
Cidda kâğıdı ona uzattı.

— Bunu da hemen gönder.

Bir kişi yüzünden bütün planlar altüst
olmuştu. Nafud Cidda, Malko'yu DC 9'a
adımını attığı anda öldürmediğine şimdi piş-
mandı.

— Muhammed'i çağır, dedi Ömer Sabet'e.
Muhammed uçağın pilotuydu.

— Elbette, efendim, dedi pilot. Çok şükür
kapı zarar görmemiş, ama yine de Houston'a
gidip uçağa bir baktırsak iyi olur. Lombozu da
değiştirmek gerekecek.

— Lombozu değiştirmek ne kadar sürer?

— Üç, dört saat arası. Bulacağımız işçi
sayısı önemli.

— Güzel. En kısa zamanda halletmeye
çalış. Uçağın bu akşama hazır olmasını
istiyorum. Fiyatı neyse öderiz.

Sonra arkasındaki telefonu açarak Penta-
gon Silah Satılma Komisyonundan yüksek
bir sorumluyu aradı. Nafud Cidda ona
CIA hesabına çalışan macera düşkünü bir
adam tarafından saldırıya uğradığını ve
uçağında da büyük hasar olduğunu anlattı.
Üstelik gizli belgeler de çalınmıştı. General,
derhal CIA ile irtibat kuracağına ve bir

soruşturma açacağına dair söz verdi.

DC 9 pistte yol almaya başladığında Ömer Sabet, Nafud Cidda'nın yanına oturarak not tutmaya başladı. Öncelikle Paprika Avrupa'ya giden ilk uçağa bindirilecekti. Artık Nafud Cidda CIA ve FBI'a karşı tek başına savaş vermek zorundaydı. Savaşı kaybetse bile en azından intikamını almış olacaktı.

XXIII. BÖLÜM

Houston'da bulunan Catholic Diocese Building'in altıncı katındaki Central Intelligence Agency'nin bürosunda hareketli bir hava esiyordu, içlerinde Greg Austin ile birlikte Houston'daki DOD şefinin de bulunduğu altı kişi telefonlar arasında 'koşturup duruyor, arada bir de göz ucuyla kapalı kapının bulunduğu yöne bakıyorlardı.

Kapalı kapının ardında iki saat önce Langley'den özel bir uçakla gelen Hubert Lyod adlı bir çevirmen vardı. Kendisi CIA'ya bağlı olup Arapça üzerinde uzman sayılırdı.

*

**

Nafud Cidda'nın çantasında bulunan belgeleri inceliyordu. Malko büronun bir ucundan öteki ucuna gidip geliyor, sonucu merakla bekliyordu. Eğer çantada bir şey bulunamazsa CIA'daki mevkisinin sarsılacağını düşünüyordu.

Greg Austin onun koluna yapıştı.

— Marty Rogers 54'de.

Marty Rogers iki saat içinde dördüncü kez Malko'yu arıyordu. Malko ahizeyi aldı.

— Baskı artıyor, dedi Marty Rogers. Başkan'ın yardımcılarının biri Cidda'nın DC 9'una yaptığınız saldırı konusunda FBI'dan bir soruşturma açmasını istemiş. Lyod henüz bitirmedi değil mi?

— Hayır, dedi Malko.

— Peki. Yeni bir haber alırsanız hemen

beni arayın.

*

**

Yirmi dakika sonra çevirmenin olduğu büronun kapısı açıldı.

Uzun boylu, zayıf ve gözlüklü bir adam elindeki kâğıt desteleriyle beraber dışarı çıktı. Malko ona doğru koşarak:

— Sonuç nedir? diye sordu.

— Bu belgelerin eşi yok, dedi Hubert Lyod. İmzaları elimizdeki diğer belgelerle karşılaştırdık.

— Bundan, emindim, dedi Malko. Önemli olan belgelerin içeriği...

Hubert Lyod başını eğdi.

— Bu belgeler hayati önem taşıyor, efendim. Size güvenip güvenemeyeceğimi bilemiyorum. Sanırım Şirket'in üst yöneticilerinden bir, iki kişinin bu belgeleri incelemesi daha akıllıca olacaktır. Çok üzgünüm... Derhal teleksle Bay Rogers'ı arayıp haber vereceğim.

Sonra yan odaya doğru ilerleyerek Langley'e bağlı teleksin başına geçti. Malko zaman geçirmek için Greg Austin'in paketinden bir sigara aldı.

*

**

On dakika sonra telefon çaldı. Arayan Marty Rogers idi. Fakat o kadar heyecanlıydı ki, sesi titrediğinden doğru dürüst konuşamıyordu bile.

— Kazandınız, dedi zafer dolu bir sesle. Ele geçirdiğiniz zarf petrol üreten Arap ülkeleriyle Nafud Cidda arasında imzalanan anlaşmanın koşullarını içeriyordu. Arap ülke-

leri ambargonun yüz yirmi gün sınırını geçmesi için diretmişler. Cidda ambargo yanlılarının baskısı karşısında ABD'nin bu tarihten önce direncini kaybetmesi için harekete geçmiş. Ama dostlarından habersiz bazı yasadışı yollar izleyerek amacına ulaşmaya çalışmış.

Malko kulaklarına inanamıyordu. Şimdi her şey apaçık ortadaydı.

— Öyleyse bir servete konmuş olmalı, dedi.

— Bir servete konabilirdi, diye düzeltti Marty Rogers. Eğer Nafud Cidda amacına ulaşsaydı anlaşmayı imzalayan ülkeler ambargonun kaldırıldığı zamanla yüz yirmi gün sınırı arasındaki sürede üretilen petrolün fiyatını Cidda'ya ödeyeceklerdi. Başka deyişle Cidda altmış gün içinde bizi alt etmeyi başarsaydı altmış günlük petrol fiyatını kendi cebine indirecekti.

Malko'nun soluğu bir anda kesilmişti. Marty Rogers kendine gelmesi için Malko'ya zamantanımadı.www.cizgiliforum.com

— Sizin işiniz şimdilik burada bitiyor, dedi. Bu bilgileri öğrendiğimize göre bazı politik girişimlerde bulunmamız gerekecek. Larry O'Neal on dakikaya kadar büroma gelecek. O sizi gelişmelerden haberdar edecektir. Bu arada sizi nasıl tebrik edeceğimi bilemiyorum. Ama bu başarı sonunda alacağınız ödül, Bay Cidda'nın kazancının yanında devede kulak kalacaktır.

— Erdemli olmanın bedeli, diyerek iç çekti Malko.

Telefonu kapattığında benliğini garip bir duygu kaplamıştı. Bir kâğıt parçasındaki imzalar yüzünden dünya altüst oluyordu. Şimdi Malko'yu en çok düşündüren konu

Nafud Cidda'nın sonunun ne olacağıydı.

**

Washington'daki Arap Devletleri Birliği'nin temsilcisi Devlet Bakanlığındaki yüksek sorumlunun odasına girdi. Saat altıda onu aniden buraya çağırmışlardı. Kendini neyin beklediğini bilmiyordu, ama telaşlı da sayılmazdı. Bu ambargo da diğerleri gibi ABD ile Arap ülkeleri arasında bazı anlaşmazlıklara neden olmuştu, ama sonuç diğerlerinden farklı değildi.

İki adam dostça el sıkıştılar.

— Arap Devletleri Birliğime iletmeniz gereken çok önemli haberler var, dedi Amerikalı. İşte buradalar.

Uzattığı dosyanın içinde fotokopilerle birlikte DOD'un yazdığı rapor da vardı.

— Raporu inceledikten sonra sizinle konuşmak istiyorum, dedi Devlet Bakanlığı görevlisi ve odadan çıkarak Arabi dosya ile başbaşa bıraktı.

*

**

Yarım saat sonra içeri girdiğinde Arabi pencerenin önünde buldu. Yüzü bembeyaz olmuştu.

— Hiçbir resmi açıklama yapamam, diye söze başladı. Boykot Komitesi'nin tamamıyla yabancı olduğu bir cinayet girişimi bu. Eğer aldığınız bilgiler doğruysa...

— Hepsi doğru, dedi Devlet Bakanlığı görevlisi. Elimizde kanıtlar var. Daha fazla bilgi edinmek için de harekete geçmiş durumdayız.

— Ama, diye karşı koydu Arap. Bay

Cidda'dan bir katil gibi davranmasını istemedik ki...

Amerikalı buz gibi bir gülücükle:

— Sanırım bunu kanıtlamamız çok zor olacak, dedi. Belgeler sizde kalabilir. Haberlerinizi en kısa zamanda bekliyorum.

XXIV. BÖLÜM

Ömer Sabet sessizce odaya girerek teleksi Nafud Cidda'nın önüne koydu.

— İşte Damas'ın cevabı, dedi.

Nafud Cidda metni okurken kalbinin duracağını sandı. Arap Devletleri Birliği Boykot Komitesi ABD'ye uygulanan ambargonun devam etmesiyle ilgili bir fikir ileri sürmüyor, çıkarları doğrultusunda hareket ettiği için Nafud Cidda'ya teşekkür ediyordu.

Mesaj Nasır Şefik imzasını taşıyordu. Nasır Şefik harekâtı başlatması için Nafud Cidda'ya öneride bulunan kişiydi. Nafud Cidda ne sinirlendi, ne de öfkeye kapıldı. Üzerinden ağır bir yük kalkmış gibiydi. Ama bir şeyi anlamıştı. Arap Devletleri Birliği ona sırt çeviriyordu. Bu durumda bütün skandalin tek sorumlusu Nafud Cidda olacaktı.

Benliğini bir öfke duygusu kapladı. Ayağa kalkarak telefonu açtı, ama sonra onu yere fırlatarak karşısında duran Ömer Sabet'e döndü. Nafud Cidda'nın gözleri parlıyordu. Aniden bir gün Richard Crosby ile yaptığı bir konuşmayı hatırladı. O günlerde iyi dosttular.

— DC 9 hazır mı? diye sordu.

— Lomboz değiştirildi.

— Kaç tane güvenilir adamın var?

Ömer Sabet parmaklarıyla bir hesap yaptı.

— Sekiz.

Nafud Cidda bir kâbus yaşar gibiydi. Ağlamak istiyordu, ama öfke duygusu daha güçlüydü. Teleksler artık susmuştu. Paprika

iki saat önce New York üzerinden Avrupa'ya giden uçağa binmişti.

Nafud Cidda Amerika'daki macerasının böyle sonuçlanacağını hiç tahmin etmemişti.

*

**

Greg Austin arkasındaki bir düzine FBI ajanıyla birlikte Astroworld Oteli'nin en üst katında asansörden indi. Nafud Cidda'yı Amerikan toprakları üzerinde koruyan bütün engeller yıkılmıştı.

Aynı sabah Wilbur Stockton Bethesda Hastanesi'nden bir mektup yazarak sağlık nedenleri dolayısıyla Enerji Komitesi Kongresi'nden istifa ettiğini belirtmişti. Polisler odaları bir bir gözden geçirdiler. İn cin top oynuyordu.

Greg Austin telefonu açarak Hobby Uçuş Pisti'ni aradı.

Nafud Cidda'nın DC 9'u bir saat önce havalanmıştı. Uçakta onunla birlikte pek çok insan bulunuyordu. Greg daha sonra Regency'den Malko'yu arayarak müjdeyi ona da ilettili.

*

**

Martha Crosby makyaj yapmamıştı. Salonadaki koltuklardan birinde oturuyordu ve sık sık kocasına dönerek kaygılı gözlerle ona bakıyordu. Malko Nafud Cidda'nın kaçtığını haber verdikten sonra Richard Crosby'nin ağzından tek bir sözcük bile çıkmamıştı.

Richard Crosby derin bir nefes alarak oturduğu koltuktan kalktı ve:

— Büroya gitmem gerekiyor, dedi.

Malko onun ne düşündüğünü tahmin

etmeye çalıştı. Texaslı adam sanki bir anda yaşlanmıştı. Malko çimenliğe dek onu izledi.

— Bay Crosby, dedi, daha önce söz verdiğim gibi bu işte adınız duyulmayacak. Bu arada ambargo ile ilgili belgelerin ele geçirilmesinde yardımcı olduğunuz için Marty Rogers size teşekkür ediyor.

Richard Crosby başını eğdi.

— Ben teşekkür ederim, ama ülkem ve Cidda hakkında yanıldığım için kendimi asla affetmeyeceğim.

Sonra Malko'nun elini sıkarak:

— Daha sonra görüşürüz, dedi. Şu sıralar petrol konusunda Indonezya ile anlaşamıyoruz. Bu işi halletmek istiyorum.

Malko onu Mercedes 600'e binene dek izledi. Çok geçmeden araba gözden kayboldu.

*

**

Malko başını çevirdi. Martha Crosby tam arkasında ayakta duruyordu. Gözleri yaşlıydı.

— Nesi olduğunu bir türlü anlayamadım, dedi. Hiç uyumadı. Bütün gece yürüdüğünü duydum.

Sonra başını kaldırarak Malko'ya soru soran gözlerle baktı.

— Çok mu kötü şeyler oldu? Hiçbir şey bilmiyorum. Nafud...

— Artık bu konudan kocanıza söz etmeyin, dedi Malko ve genç kadının elini avuçlarına alarak öptü.

Malko'nun görevi burada sona eriyordu. Şatosuna geri dönerek kiremitleri yerleştirmeye devam edebilirdi.

*

**

Regency'ye dek arabasını ağır ağır sürdü. Otele gelince odasına çıktı. Bir votka içmek için bara yaklaştığında bir ses duydu.

Bir an kalbinin duracağını sandı. Bardağını bıraktığı gibi bir adım arkaya sıçrayarak çantasında duran silaha atıldı.

— Ne oluyor? diye sordu bir kadın sesi korkuyla.

Malko sesin geldiği yöne baktı. Anita Derr gözleri uykudan şişmiş bir halde yatak odasının kapısı önünde duruyordu.

— Uyumuşum, dedi. Beni koruyan o iki adam nerede?

— Gittiler, dedi Malko. Artık tehlikede değilsiniz.

— Doğru mu bu?

— Doğru. Şimdi biraz dinlenmek istiyorum. Sonra birlikte yemeğe gideriz.

Malko uyandığında kendini kurt gibi aç hissetti.

— Haydi, yemeğe gidelim, dedi Anka'ya.

Genç kadının üzerinde sarı elbiseyi görünce birden ambargo yüzünden atıldığı macerayı hatırladı.

★

**

Otuzuncu kattaki döner lokanta müşterilerinin Houston'ın güzel manzarasını seyretmelerini sağlıyordu. Anita Derr manzaraya bakarken bir yandan da yaşam öyküsünü Malko'ya anlatıyordu.

Malko pencereden dışarı bakmaya başladı. Aniden şehir merkezi ile deniz arasında kırmızı bir ışık belirdi. Işık gittikçe büyüyor, gökyüzüne yükseliyordu. Malko hemen fırladı. Korkunç bir patlamayla lokantanın

camları titredi. Müşteriler çığlık atmaya başladı.

— Aman Tanrım! Neler oluyor? diye sordu Anita Derr.

Malko çoktan ayağa fırlamıştı.

— Richard Crosby'nin rafinerisi havaya uçtu dedi.

XXV. BÖLÜM

Malko kapıyı bile vurmada içeride daldı. Beyaz evin bütün pencereleri ışıltı ışıltı. Richard Crosby'yi çalışma odasında, aynı anda üç telefonla birden konuşurken buldu. Martha Crosby de en az kocası kadar telaşlıydı. Malko'yu gören Richard Crosby:

— Rafinerimi uçurdular, dedi.

Çok heyecanlı olmasına rağmen ses tonu sanki önemsiz bir olay olmuş gibi son derece sakindi. Bembeyaz kesilmiş yüzüyle ekledi:

— Şimdiden altı ölü var... Yangın yüzünden telefon hatları kesilmiş. Onlara yardım etmek için uçaklarımdan biriyle üstlerinden uçuş yapacağım. Benimle gelecek misiniz?

Martha Crosby diğer telefonda Hobby Uçuş Pisti'ni arayarak pilota haber vermek istedi. Ama telefonu kapatarak:

— Richard, numara cevap vermiyor, dedi.

— Önemi yok, dedi Crosby. Kendim kullanırım.

Malko'nun akli başka yerdeydi.

— Bay Crosby, diye söze başladı, yörenin en güçlü rafinerisi hangisi?

— Lomax'taki Texaco, dedi Crosby. Houston Ship Channel boyunca uzanan rafinerilerden biridir. Neden sordunuz?

— Belki Cidda yalnız sizin rafineriyle yetinmez...

Crosby dişlerinin arasından bir küfür savurdu.

— Aman Tanrım! Bu benim hatam. Rafinerimin en önemli bölümünü uçurdular. Cidda'yadaha önce cat-cracker'ın* en hassas bölge olduğunu anlatmıştım. Kendimi asla affetmeyeceğim. Yangını yarından önce durdurmayı basarsak bile cat-cracker'ı yeniden inşa etmek en az on sekiz ay sürer ve altmış milyon dolara malolur...

— FBI'a haber verdim, dedi Malko.

Anita Derr'ı Regency'ye bıraktıktan sonra Greg Austin'i arayarak ondan FBI'a haber vermesini rica etmişti. Sorun, teröristlerin ikinci saldırıyı nereye yapacaklarını öğrenmekti.

Richard Crosby Malko'nun sözleri karşısında dehşete düştü.

— Bu adamlar yörenin en büyük on rafinerisini uçursalar, günde üç milyon varil gürlüğe gidecek demektir.

Crosby ceketini giyerken:

— Benimle Hobby Uçuş Pisti'ne gelin, dedi. Sonra arabayı size bırakırım.

Çimenliği geçerek Mercedes 600'e bindiler.

*

**

Richard Crosby on dakika sonra Meguoil'un hangarı önünde durdu.

Sabreliner uçuşa hazır bekliyordu. Üç makinist uçağın çevresinde dolanıp duruyorlardı.

Richard Crosby arabadan fırlayarak:

— Lomax'ta bir tur atın! dedi.

Malko arabayı çalıştırdı.

Arabayı sürerken Nafud Cidda hesabına

alışan sabotajcıların atom bombası kadar hasar yapabileceklerini düşünüyordu. Son gelişmeleri öğrenmek için Mercedes'teki telefonlardan biriyle Greg Austin'i aradı.

— FBI araştırmalara başladı, dedi Greg Austin. şu anda iki yüz yetmiş beş görevli olayla ilgileniyor. Biz de yörenin " diğeri rafinerilerini kurtarmaya çalışıyoruz. Ama gerekli malzemeleri bulmamız saatler sürecektir.

— Ben Texaco rafinerisine gidiyorum, dedi Malko. Kanımca ikinci saldırıyı oraya yöneltecekler. FBI'a haber verin.

— SWAT'a* haber vereceğim, dedi Greg Austin. Sizi orada bulurlar.

Malko Lomax'a doğru ilerliyordu. En geç beş, altı dakika sonra Texaco rafinerisine varacaktı.

Yeniden Greg Austin'i aradı. CIA görevlisi ona bulunduğru yeri sorunca Malko gerekli bilgileri verdi.

— Tamam, dedi Greg Austin. Yaklaşık bir mil arkanızda SWAT'a ait bir kamyon var. Texaco rafinerisine haber vermemiz olanaksız. Meguoil'daki yangın yüzünden bütün telefon hatları kesilmiş.

Malko yavaşladı. Birkaç dakika sonra dikiz aynasından bir kamyon göründü. Bu SWAT' in kamyonuydu.

SWAT'in adamları elik yelek giyerler, otomatik M 16 kullanırlardı.

Yeniden hızlanan Malko iki mil sonra anayoldan çıktı ve sola saparak Texaco'nun parmaklıklı girişi önünde durdu.

Bekçi kulübesinde ışık yanıyordu. Malko oraya doğru koşmaya başladı. Malko'yu gören bekçi ayağa fırladı.

— Hey, ne?...

— FBI ile çalışıyorum, dedi Malko. Sabotajcıların buraya gelme ihtimali var.

Bekçionaşakşınıklabakıyordu. Pek inanmı-
şa benzemiyordu.

— Sabotajcılar mı?.. Kimseyi görmedim. Her şey yolunda gidiyor. Meguoil'da yangın çıktığını radyodan öğrendim. Bu yüzden telefonumuz çalışmıyor.

Malko ardında uzanıp giden yola baktı. SWAT'ın kamyonu nereye kaybolmuştu? Üç dakika önce buraya varmış olmalıydı. Bekle-
menin daha tehlikeli olduğunu düşünerek:

— Rafinerinin planı var mı? diye sordu.

— Evet, şurada duvarın üstünde.

— Cat-cracker'ın nerede olduğunu göste-
rin.

Bekçi planda bir noktaya parmağını bastırdı.

— Orayı bulmak çok zordur.

— Gidiyorum, dedi Malko. SWAT'a ait bir kamyon birkaç dakikaya kadar burada olacak. Kamyonu oraya getirin.

Bekçi, Malko'nun Mercedes'e binerek rafinerinin yapıları arasında kayboluşunu şaşkın gözlerle izledi.

XXVI. BÖLÜM

SWAT'in kamyonu başka bir kamyonu çarptığı için yan devrilmişti. Kamyonda hasar azdı, ama SWAT'in adamlarının bu araçla yola devam etmeleri söz konusu olamazdı. İlk şoku atlattıktan sonra yolu tuttular. Önlerinde duran ilk arabada sadece bir çift vardı. SWAT'in teğmeni mavi üniformasıyla arabaya yaklaşıarak:

— İyi geceler, dedi. Ben polisim. Bir kaza geçirdik. Arabanıza el koymak zorundayım.

Rafineriye zamanında varmak istiyorlarsa başka seçenekleri yoktu. Üç dakika sonra bir polis arabası kaza yerinde, devrik kamyonun yanında durdu.

*

**

Nafud Cidda haritanın üzerinde Meguoil'un bulunduğu noktayı kırmızı kalemle işaretledi. Hiç neşesi yoktu. Bir ölüden farksızdı, ama sonuna kadar savaşıarak intikamını alacaktı. İki pilotun dışında DC 9'da kimse yoktu.

Rulet masasının üstündeki haritaya bakarken meyve suyundan bir yudum aldı. Ömer Sabet'in Texaco rafinerisini tahrip ettiklerini bildiren mesajı en az yarım saat sonra gelirdi. Zaman geçmek bilmiyordu ve Nafud Cidda midesinde müthiş bir sancı hissediyordu. Buruk bir zevkle Richard Crosby'ye ait Meguoil'un yanışını düşündü. Sonra da her şeyi mahveden adamı hatırlayarak öfkeye

kapıldı. İşlerini bitirir bitirmez, ne pahasına olursa olsun, sabotajcıların görevi o adamı bulup öldürmek olacaktı.

Göz ucuyla önündeki haritaya baktı. Bundan başka ortadan kaldırmaları gereken dokuz rafineri daha vardı.

Malko bütün rafineriye hakim olan büyük kuleye varmadan önce labirentler arasında üç kez kayboldu. Hemen arabadan indi. Cat-cracker yüz metre yüksekliğinde bir kuleydi. Kulakları sağır eden bir gürültü vardı ve sıcaklık da dayanılacak gibi değildi. Malko çevresine bakındı, ama kimseyi göremedi.

Biraz daha ilerleyince yüzü betona dönük birisinin yerde yattığını gördü. Eğilerek onu çevirdi ve damarlarındaki kanın çekildiğini hissetti. Cat-cracker'ın bekçilerinden biri olmalıydı. Malko kendi kendine soru soracak zaman bulamadı. Doğrulurken üzerine gelmekte olan dört gölgeyi farkettiler.

*

**

Ömer Sabet hasmını hemen tanıdı. Vücudu terden sırlıklam olmuştu ve her tarafı da sızlıyordu, ama benliğini kaplayan sevinç duygusu bir anda bütün acılarını unutturdu.

— Öldürün onu! diye bağırdı Arapça olarak.

Arkadaşlarında mitralyözler ve el bombaları vardı, ama cat-cracker'ın yakınlarında ateş etmeleri hayatlarına malolabilirdi. Öyleyse hasımlarını silah kullanmadan yok etmeleri gerekiyordu. Bombaları gerekli yerlere yerleştirdikten sonra zaman göstergelerini üç

dakikaya ayarlayacaklardı.

Ömer Sabet hasmını bir an önce yakalamak için son hızla koşmaya başladı. Bombaların yerleştirilmesi daha birkaç dakika sürerdi. O halde intikamını bu süre içinde alması gerekiyordu. Hasmını öldürme fikri Ömer Sabet'e müthiş bir zevk verdi.

*

**

Gölgeler birer hayalet gibi ağır ağır yaklaşıyorlardı. Malko parlayan hançerleri görmekte gecikmedi. Sabotajcılardan biri elinde kocaman bir çanta taşıyordu. Bombalar onda olmalıydı.

Katillerden biri sadece on metre ötesindeydi. Diğerleri de bütün çıkış yollarını kapatmışlardı.

Malko cat-cracker'a çıkan metalik merdivene atıldı. Bir seferde sadece bir kişi tırmanabilirdi bu merdiveni. Acısından bağır-mamak için kendini güç tuttu: Merdivenin demiri bütün bedenini alev alev yakıyordu.

**

Katillerden biri de merdivene tırmanmaya başlamıştı.

Sıcak gitgide daha dayanılmaz oluyordu. Rafineri şimdi Malko'nun ayakları altındaydı. Soluğu tükenmek üzere olmasına rağmen yoluna devam etti. Bir ara durarak merdivenin trabzanına dayandı. Yerden en az yetmiş metre yükseklikteydi.

Son bir gayretle ikinci merdivene geçti.

Yukarıya vardığında yorgunluktan sendeliyordu. Aşağıya bakınca yüzlerce boru gördü. Sıcak burada da bunalıcıydı ve gürültü

kulakları tırmalamaya devam ediyordu. Işıklandırılmış bir alandan geçen iki adamı görmekte gecikmedi. Aniden kafasında bir şimşek çaktı. Teröristler el bombalarını hazırlıyor olmalıydılar. Patlamadan sonra Malko'nun küle dönüşmesi işten bile değildi...

*

Cat-cracker'ın sarsıldığını hissetti. Korkuyordu.

Paniğe kapılarak aşağı inmeye başladı. Teröristlere karşı savaş vermesi burada gizlenmekten daha akıllıca olurdu.

Malko karanlıktan dolayı elinde hançerle önünde bitiveren katili son anda gördü. Boğuşma sırasında adamın kukuletasına yapışıp çekti. Karşısındaki Anita'nın sevgilisi, esrarengiz Hasan idi.

Aynı anda platformda beliren diğer gölgeyi farketti.

İki kişi birlik olurlarsa Malko'yu kolayca öldürebilirlerdi. Hiç olmazsa adamların birinden kurtulmalıydı. Aniden başının tam üstündeki borudan birkaç damla su damladı ve aklına parlak bir fikir geldi. Hasmı borunun altına geldiği zaman kolunu uzatıp borunun vanasını çevirdi. Etrafa beyaz bir duman yayıldı ve Arabın çığlığı rafineride yankılandı. 180 derecelik su buharı katilin yüzünü yakmıştı. Malko'yu bırakan katil ellerini yüzüne kapadı. Malko geriledi, ama üzerine gelmekte olan ikinci katili gördüğünde platformdan düşmesine ramak kalmıştı.

*

**

Sendeledi. Aşağı düşmemeliydi. Hasmı

üzerine geliyordu. Malko yeni bir savaş veremeyecek kadar halsiz düşmüştü. Aniden arkasında cat-cracker'ı çevreleyen odalardan birine çıkan altmış santimetre genişliğinde bir delik gördü ve deliğe daldı.

*

**

İçersi cehennemden farksızdı! Sıcaklık en az 90 derece olmalıydı! Terden sıırıslıklam olmuş bir halde çıkışa doğru ilerlemeye başladı.

Diri diri yanmak istemiyordu.

Çıkışa vardığında çevresine bakındı. Bu sefer dışarda onu bekleyen kimse yoktu. Hasımlarının yokluğu cat-cracker'ın her an patlayacağına işaretledi.

Bitkin düşen Malko yere oturunca üç adamın üzerine doğru geldiğini gördü.

Malko onlarla savaşamayacak, hatta onlardan kaçamayacak kadar yorgundu. Çok aptalca olduğunu biliyordu, ama burada ölmekten başka çaresi yoktu.

*

**

Gözlerini kapatarak cat-cracker'ın homurtusunu dinlemeye koyuldu. SWAT'ın adamları artık onu kurtaramazlardı. Gözlerini açınca hemen yanındaki borulardan birine bağlı bir hortum gördü. Üzerinde de bir yazı vardı: "Yangın halinde buharı ateşe doğru tutun."

Malko son bir gayretle hortuma uzandı ve vanayı çevirdi.

Hortumdan önce sarımsıtrak bir su, ardından da buhar çıktı.

Teröristlerden biri kızgın buharı yüzünün tam ortasına yiyince acıyla bağırarak yere

yıkıldı.

Malko diğerlerini de alev makinesiyle tarar gibi buharla taradı. Birkaç saniye sonra bir polis arabası rafinerinin önünde durdu. Malko birtakım sesler duydu. Ama buharı fişkırtmaya devam ediyordu. Önünde kimse olmadığını göremeyecek kadar bitkindi. Az sonra daha fazla dayanamayarak kendinden geçti.

XXVII. BÖLÜM

Malko oksijen maskesini yüzünden uzaklaştırdı. Ambulansın yanında, yerde duran sedyede yatıyordu. Elbiseleri çıkarılmıştı. Sağ omzu kocaman bir sargı beziyle kaplıydı. Ambulansın çevresinde polis arabaları vardı. Malko'ya eğilen adamlardan biri:

— iyi misiniz? diye sordu.

— Biraz, dedi Malko.

Hâlâ çok yorgundu. Arabasından çıkan bir polis Malko'ya doğru koşarak:

— Efendim, dedi, Bay Richard Crosby telsizle aradı. Sizinle konuşmak istiyor.

**

Malko büyük bir çaba sarfederek ayağa kalktı. Polisin yardımıyla devriye arabasına gidip mikrofonu aldı.

— Neredesiniz?

— Hemen hemen tam üstünüzde sayılıyorum, dedi Texaslı. Meguol'daki yangınla ilgileniyorum. Yarım saat sonra yangını kontrol altına alacaklar. Artık benim yapabileceğim bir şey yok.

— Burada da durum daha iyi, dedi Malko.

— İyi bir iş becerdiniz, dedi Richard Crosby. Polis radyosunu dinledim.

— Aşağı iniyor musunuz?

Kısa süren bir sessizlikten sonra Richard Crosby cevap verdi.

— Hayır. Galveston'daki radar Cidda'ya ait DC 9'un yerini saptamış. Cidda buradan

yüz elli mil ötede yuvarlak daireler çiziyor-
muş. Hava sahamızın dışında olduğu için
oraya yaklaşılamıyor. Bu yüzden ona bir
ziyaret yapmayı düşünüyorum.

— Ama bunun hiçbir yararı olmaz, dedi
Malko.

— Hayır, olacaktır, dedi Crosby.

Sonra bir hışırtı duyuldu. Konuşma
kesilmişti. Malko polise baktı.

— Galveston'dan ne kadar uzaklıktayız?

Otuz metre ötede polis helikopteri vardı.

— Beş dakikalık mesafedeyiz, dedi polis.

— Çabuk beni oraya götürün.

Malko helikoptere doğru koşmaya başladı.
Artık ne acı ne de yorgunluk hissediyordu.
Richard Crosby'nin kafasından geçenleri
tahmin etmesi güç olmamıştı. Onu engellemesi
gerekliyordu.

*

**

— Delta Tango, burası Galveston kontrol,
cevap verin. Delta Tango, burası Galveston
kontrol, cevap verin... Delta Tango...

Kontrol memuru başını Malko'ya çevire-
rek:

— Efendim, dedi, ya bizi duyamıyorlar, ya
da başka bir frekans üzerindeler. Dört kez
denedim.

Malko mikrofona doğru eğilerek seslendi:

— Delta Tango, ben Prens Malko, cevap
verin. Bay Crosby, geri dönün, geri dönün.

*

**

Sadece bir hışırtı duyuldu. Richard Crosby
ya telsizini kapatmıştı, ya da onlarla konuş-
mak istemiyordu.

- Nerede bulunuyor? diye sordu Malko.
- Onu radarda yakaladım, dedi radar görevlisi. Yüz elli mil güneyde bulunuyor.
- Malko radar ekranına yaklaştı.
- Üç dakika sonra bizim bölgemize girecekler, dedi kontrol memuru.
- Mikrofon hışırdamaya devam ediyordu.

XXVIII. BÖLÜM

Nafud Cidda'nın haritasında kırmızı kalemle işaretlenmiş bir tek yer vardı. Arkasında bıraktığı ekipten bir saatten beri hiçbir mesaj alamamıştı. İçinden bir ses bu savaşı kaybettiğini söylüyordu. Ama Nafud Cidda hâlâ hesap yapıyor, gün doğana kadar kaç rafineriyi daha yerle bir edeceğini düşünüyordu.

Lomboza doğru eğilince kendilerine paralel uçan başka bir uçağın ışıklarını gördü.

Hemen yanında duran telefon çaldı.

— Bay Richard Crosby 4. frekansta, dedi pilot.

Oldukça şaşırان Nafud Cidda 4 numaralı düğmeye basınca Texaslının alay dolu sesi kulaklarında cınladı:

— Cidda! Beni görüyor musun? Hemen yanınızdayım...

Birdenbire ölüm soğukluğu Nafud Cidda'nın benliğini sardı.

— Delisiniz siz! diye bağırdı.

— Şimdi geliyorum, dedi Texaslı.

Nafud Cidda koltuğundan fırladığı gibi pilot kabinine doğru koşmaya başladı.

*

**

— Oh, aman Tanrım! dedi radar görevlisi bembeyaz yüzüyle.

Sonra mikrofona doğru eğildi.

— Delta Tango...

Radar ekranındaki iki yeşil nokta yanıp sönen kırmızı noktalara dönüşmüşlerdi. Artık

kimsenin konuşacak gücü kalmamıştı.

Kırmızı noktalar aniden birleşti. Mikro-fonda bir patlama sesi duyuldu.

— Bu Crosby denen adam delinin teki! dedi radar görevlisi. Onun yaptığını yapmak için tam bir kaçık olmak lazım! Hem de o kadar zenginken...

*

**

Televizyon bütün gece açık kalmıştı. Malko Country Club Hastanesi'ndeki yatağında yüzükoyun yatıyordu. Haber spikerlerinden birinin Enerji Komitesi'nden bir görevlinin yapacağı konuşmayı anons ettiğini duymadı. Açık renk takım elbiseli adam birkaç saniye ekranda kaldıktan sonra yerini uydular aracılığıyla sağlanan bir görüntüye bıraktı. Bir Arap, Damas'ta toplanmış gazetecilerin önünde bir metin okuyordu.

Arapça yazılan konuşmayı spiker elinden geldiğince İngilizceye çevirmeye çalışıyordu..

— ABD Hükümeti Arap ülkelerine karşı direnmeyi başardığı için ambargo...

Spiker konuşulanları çevirmekte güçlük çekiyordu. ABD'nin bütün televizyon kanalları bu haberi aynı anda veriyorlardı. Ama Malko derin uykusundan uyanamadı.

“... Malko zevkin doruğuna vardığı anda, Paprika’nın öne doğru uzandığını gördü. Belli belirsiz, cam kırılmasını andırır bir ses duyuldu ve hemen ardından burnunda soğuk bir temas hissetti. Kalp atışları bir anda yüz altmışa çıkmış ve karşı koyulmaz bir korkuya kapılmıştı...”

Bir yanda ülkelerin çıkarları, diğer yanda kişisel ihtiraslar, düşmanlıklar... Ambargo karşısında hareket geçen CIA, tehlike çanlarını susturma görevini Malko’ya verir. Perde açılmış, oyun başlamıştır artık...

**250
LIRA**

